

ACTA DER SYNODE

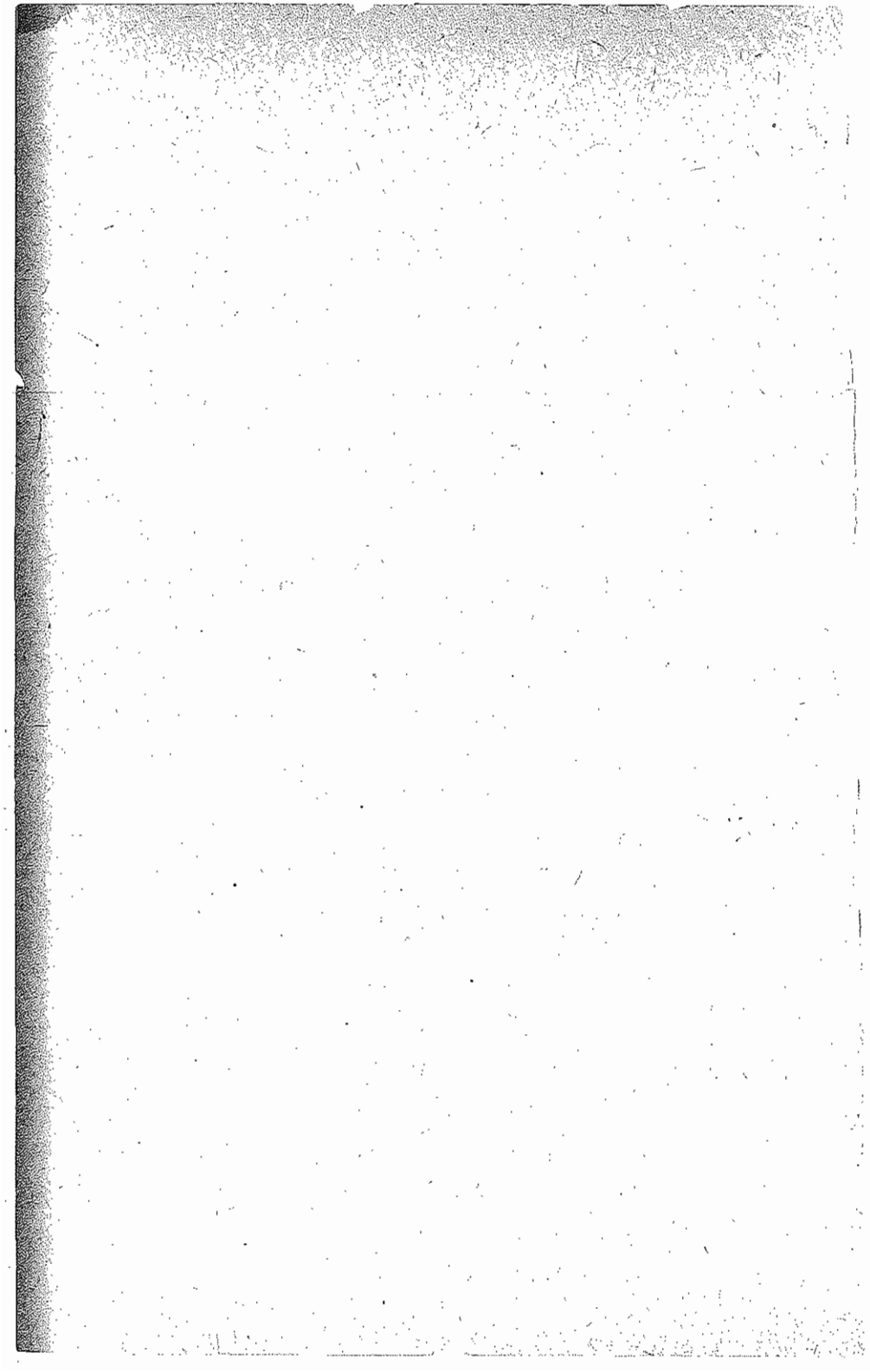
VAN DE

CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE
KERK IN AMERIKA.

GEHOUDEN TE HOLLAND, MICHIGAN

VAN 18 TOT 27 JUNI, 1902.

H. HOLKEBOER.
HOLLAND, MICH.

ACTA DER SYNODE

VAN DE

CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERK

IN AMERIKA.

GEHOUDEN TE HOLLAND, MICHIGAN

VAN 18 TOT 27 JUNI, 1902.

EERSTE ZITTING.

Woensdagvoormiddag, 18 Juni, 1902.

ARTIKEL I.

In de ure des gebeds, op den avond vóór de Synode, sprak Ds. A. Keizer, de Praeses der vorige Synode, over 1 Cor. 12:4—6, en ging toen voor in den gebede om den zegen des Heeren over de te houden Synode te vragen.

Den volgenden morgen vergaderden de afgevaardigden in het kerkgebouw der Eerste Chr. Ger. Gemeente te Holland, Mich., en werd de Synode door Ds. A. Keizer geopend. Na gezongen te hebben Ps. 122:1, 3, leest hij Rom. 12:1—12, en richt het woord tot de Synode, als volgt:

Geliefde broeders in Christus, leeraars en ouderlingen, deputaten ter synode; professoren aan de Theol. School, praeadviseurs onzer breedste vergadering!

Genade, vrede en barmhartigheid worde ons geschonken van God den Vader en den Heere Jezus Christus, door den Heiligen Geest, Amen.

Als kerken van Jezus Christus, gezonden uit Oost en West en de middelstaten onzer groote Unie, zijn we andermaal in Synode vergaderd. Van Gereformeerden huize buigen wij allen voor de Souvereiniteit Gods op alle terrein des levens, hetwelk onze breedste vergadering van groote beteekenis doet zijn, afgedacht van de kleine kracht, die wij vertegenwoordigen. Schoon niet tot de groote kerkelijke lichamen van ons land behoorende, zoo heeft de Heere God toch in velerlei opzicht getoond ons in zijne gunst te doen deelen, en zijn vriendelijk aangezicht over ons te laten lichten. En wie God in het verledene voor ons was, is ons een profetie wie Hij in het tegenwoordige en in de toekomst voor ons zijn wil.

Toen wij aan 't slot van de vorige synode van elkander scheidden sprak ik de mogelijkheid uit, dat ook tegen deze vergadering onze gelederen al weer zouden geduud zijn, thans kunnen wij getuigen hoe goed de Heere ook in dezen over ons geweest is. Want wel viel de emeritus-predikant Ds. K. Kreulen, en denken wij met weemoed aan het snéven van den nog jeugdigen broeder Ds. W. Veenstra, de vorige synode nog niet eens in het ambt gesteld, en eer deze zit reeds bezweken, maar daarbij liet God het ditmaal en wij zeggen Hem dank, temeer waar nieuwe gaven en krachten ons in de bediening des Woords zijn toegevoegd.

Het doet zoo goed aan het hart broeders van hetzelfde huis eens weer in het vriendelijke oog te blikken en een stevigen handdruk te geven, maar toch hoogere belangen brachten ons samen. De hoogste belangen, in rechtstreeksch verband staande met den welstand der kerk, die de liefde heeft van heel ons hart. Zaken betreffende leer en tucht, school en zending, Emeriti en jeugd, prediking en pers, Sabbathschool en saloon, vragen onze aandacht.

Moge God in ons midden wonen. Moge bij alle verschil van gevoelens zijn Geest ons aller hart vervullen, opdat wij tot eenstemmigheid geleid mogen worden, en onze besluiten naar zijn wil genomen zullen dan zeker dienen tot welstand van zijn kerk.

Daartoe zijn aangezicht gezocht in den gebede, waartoe ik u verzoek mij te willen volgen in het toegaan tot zijn troon. Gebed.

ARTIKEL II.

De lastbrieven worden ingediend en afgelezen. Afgevaardigd zijn:

DOOR CLASSIS OOSTFRIESLAND:

PRIMI.

Rev. C. Bode,
Rev. J. H. Schultz,
Rev. J. Timmermann,
Oud. H. Bakker,
Oud. J. J. Schaap,
Oud. F. Tammen,

SECUNDI.

Rev. H. C. Bode,
Rev. H. Ahuis,
Rev. J. Plesscher,
Oud. D. Sjaardema,
Oud. M. J. Bakker,
Oud. L. Ahrenholz,

DOOR CLASSIS HUDSON.

PRIMI.

Rev. F. J. Drost,
Rev. E. Van den Berge,
Rev. P. Van Vlaanderen,
Oud. P. Pontier,
Oud. H. Gardenier,
Oud. H. Soodsma,

SECUNDI.

Rev. R. Diephuis,
Rev. F. Doezeema,
Rev. P. Kosten,
Oud. D. Koek,
Oud. G. Katje,
Oud. B. Botbijn,

DOOR CLASSIS HACKENSACK.

PRIMI.

Rev. J. F. Van Houten,
Rev. J. A. Westervelt,
Rev. J. C. Voorhis,
Oud. J. Christie,
Oud. H. P. Demarest,
Oud. J. Bakelaar,

SECUNDI.

Rev. K. Poppen,
Rev. G. A. Haring,
Rev. J. N. Trompen,
Oud. L. Beeuwkes,
Oud. J. S. Westervelt,
Oud. H. N. Van Duine,

DOOR CLASSIS GRAND RAPIDS WEST.

PRIMI.

Rev. H. Beets,
Rev. J. W. Brink,
Rev. P. Ekster,
Oud. M. Rüster,
Oud. D. Mohr,
Oud. M. Alberda,

SECUNDI.

Rev. J. Noordewier,
Rev. W. R. Smidt,
Rev. L. Berkhof,
Oud. J. Boelens,
Oud. A. Van Bree,
Oud. G. J. Haan,

DOOR CLASSIS GRAND RAPIDS OOST.

PRIMI.

Rev. L. J. Hulst,
 Rev. H. M. Van der Ploeg,
 Rev. J. Groen,
 Oud. S. S. Postma,
 Oud. C. Bakker,
 Oud. J. B. Hulst,

SECUNDI.

Rev. E. Broene,
 Rev. E. Van der Vries,
 Rev. T. Van der Ark,
 Oud. C. Jonker,
 Oud. T. Dijkstra,
 Oud. H. Middelbos,

DOOR CLASSIS MUSKEGON.

PRIMI.

Rev. G. D. De Jong,
 Rev. J. I. Fles,
 Rev. H. Walkotten,
 Oud. J. Ham,
 Oud. J. Stegink,
 Oud. M. Trap,

SECUNDI.

Rev. W. D. Van der Werp,
 Rev. J. Manni,
 Rev. E. Van Korlaar,
 Oud. B. Van der Ploeg,
 Oud. W. Korfker,
 Oud. P. Heeres,

DOOR CLASSIS ILLINOIS.

PRIMI.

Rev. K. Kuiper,
 Rev. W. Heyns,
 Rev. B. H. Einink,
 Oud. S. Dekker,
 Oud. J. Meeter,
 Oud. J. Schafer,

SECUNDI.

Rev. L. Van Dellen,
 Rev. P. Van Vliet,
 Rev. J. C. Groeneveld,
 Oud. L. Bere,
 Oud. D. Natelborg,
 Oud. J. Prins,

DOOR CLASSIS IOWA.

PRIMI.

Rev. E. Breen,
 Rev. J. Wijngaarden,
 Rev. J. Smitter,
 Oud. A. K. Kleinhuizen,
 Oud. A. Blik,
 Oud. W. Bos,

SECUNDI.

Rev. J. Van der Meij,
 Rev. P. Jonker,
 Rev. I. Van Dellen,
 Oud. P. Rus,
 Oud. R. Schonewille,
 Oud. T. B. Van der Hoek,

DOOR CLASSIS HOLLAND.

PRIMI.

Rev. A. Keizer,

SECUNDI.

Rev. G. Hoeksema,

Rev. H. Van Hoogen,
 Rev. J. B. Hoekstra,
 Oud. Henry Bosch,
 Oud. M. Notier,
 Oud. T. Beijer,

Rev. J. Post,
 Rev. D. R. Drukker,
 Oud. G. W. Mokma,
 Oud. J. Van der Werp.
 Oud. C. Braamse.

Sommige primi-afgevaardigden zijn niet aanwezig, als: Oud. W. Bos, van Classis Iowa, voor wien diens secundus Oud. T. B. van der Hoek aanwezig is; Rev. B. Einink van Classis Illinois; Oud. M. Trap van Classis Muskegon; Oud. M. Ruster van Classis Grand Rapids West, voor wien zijn secundus J. Boelens aanwezig is; Rev. J. C. Voorhis van Classis Hackensack, voor wien diens secundus Rev. K. Poppen aanwezig is; oud. J. Christie van Classis Hackensack, voor wien Oud. L. Beeuwkes in de plaats is; Rev. E. van den Berge van Classis Hudson; Oud. H. Bakker van Classis Oostfriesland, die verhinderd is geworden door krankheid in zijn huisgezin.

De lastbrieven worden aangenomen en goedgekeurd. De professoren der Theol. School, G. E. Boer, G. Hemkes en F. M. Ten Hoor, nemen zitting met adviseerende stem.

ARTIKEL III.

Tot leden van het Moderamen worden verkozen: Rev. G. D. De Jong, Praeses; Rev. E. Breen, Vice-praeses; Rev. J. B. Hoekstra, Scriba; Rev. P. Ekster, Adjunct-scriba. De Praeses der vorige synode, Rev. A. Keizer, wenscht den benoemde's Heeren hulp en zegen toe, waarna deze met een gepast woord het Praesidium aanvaardt.

ARTIKEL IV.

De Praeses leest de „*Openlijke Verklaring*” voor, welke de synode staande aanhoort, en, na het lezen, met een plechtig „ja” daarmede hare instemming betuigt.

ARTIKEL V.

Reeds vóór de vergadering geconstitueerd was, diende Rev. J. H. Karsten, D.D., namens de Council van Hope College een verzoek in aan de Synode, begeerende, dat deze in den namiddag tegenwoordig zou zijn bij het leggen van den hoeksteen van de „Van

Raalte Memorial Hall." De Praeses stelt nu deze zaak aan de orde, en de Synode besluit aan dat verzoek te voldoen, door eene commissie van twee personen te zenden om bij die plechtigheid tegenwoordig te zijn. Benoemd worden de leeraren H. van Hoogen en H. Beets.

ARTIKEL VI.

De Praeses benoemt Rev. J. W. Brink en Oud. S. Dekker als Comm. om de notulen der vorige Synode na te zien, en op te geven, op welke artikelen deze Synode dient terug te komen.

ARTIKEL VII.

Besloten wordt, de zittingen der Synode te houden 's voormiddags van 8 tot 11:30 en 's namiddags van 2 tot 6 uur.

ARTIKEL VIII.

Besloten, om als vroeger, Commissiën van Prae-advies te benoemen voor de onderscheidene rubrieken van het Agendum. De Praeses benoemt als Comm. daarvoor de leeraren J. Groen, L. J. Hulst, J. I. Fles, W. Heyns, en de Ouderlingen David Mohr, H. Gardenier, A. K. Kleinhuizen, J. Bakelaar en J. J. Schaap.

ARTIKEL IX.

De Praes. benoemt Rev. K. Kuiper, Rev. J. Timmermann en Oud. T. B. van der Hoek om eene resolutie van rouwbeklag op te stellen, aangaande de Dienaren des Woords, die sedert de laatste Synode door den Heere uit ons midden zijn weggenomen.

ARTIKEL X.

Besloten, dat de rapporten der onderscheidene Kerkelijke Commissiën in de namiddagzitting gehoord zullen worden om ze daarna in handen te stellen der respectieve Commissiën van Prae-advies.

ARTIKEL XI.

Rev. J. H. Vos ontvangt zitting met adviseerende stem, als lid der Synodale Commissie.

ARTIKEL XII.

De Praes. sluit de voormiddagzitting met dankgebed.

TWEEDE ZITTING.

Woensdagnamiddag, 18 Juni.

ARTIKEL XIII.

Deze zitting wordt, na het zingen van Ps. 25:5, met gebed geopend door Rev E. Breen.

ARTIKEL XIV.

De Praes. leest den credentiebrief voor van *Rev. R. H. Hume, D.D.*, afgevaardigde van de U. P. Church naar deze Synode. Besloten, om Z.E.w. dezen middag, na het lezen der rapporten, het woord te geven.

ARTIKEL XV.

Gelezen wordt een schrijven van den Board of the Chicago Hebrew Mission. Dit wordt voor kennisgeving aangenomen. Oud. S. Dekker zal ter gelegener tijd een en ander betreffende die „Mission” mededeelen.

ARTIKEL XVI.

Oud. J. van der Werp is als Sec. voor Oud. M. Notier uit Classis Holland, en Oud. P. Heeres, als Sec. voor Oud. M. Trap uit Classis Muskegon aanwezig, welke broeders hunne instemming met de „Openlijke Verklaring” betuigen.

ARTIKEL XVII.

Besloten, als de rapporten gelezen zijn, en Dr. Hume gesproken heeft, te verdagen tot Donderdagnamiddag twee uur, opdat de Commissiën van Prae-advies behoorlijk tijd hebben tot het opstellen van hunne rapporten.

ARTIKEL XVIII.

De Comm. benoemd in Artikel VIII, adviseert de volgende personen voor de onderscheidene Commissiën van prae-advies te benoemen:

1. Rubrieken I en II, Inwendige Zending en Zending onder de Joden. De leeraren L. J. Hulst, C. Bode, J. I. Fles, en de ouderlingen A. Blik, J. J. Schaap, F. Tammen en J. Meeter. Te rapporteeren Donderdagnamiddag.

2. Rubriek III, Theologische School. De leeraren K. Kuiper, J. Groen, E. Breen, J. Timmermann, J. Wijngaarden, W. Heyns, K. Poppen, H. Beets, en de Ouderlingen H. Bosch, S. Dekker, T. B. van der Hoek en S. S. Postma. Te rapporteeren Vrijdagmorgen.

3. Rubrieken IV, V en IX, Jaarboekje, Wachterzaken en Zondagsschool. De leeraren H. Van Hoogen, J. W. Brink, A. Keizer en de Oudd. H. Gardenier, M. Notier, A. K. Kleinhuizen en J. B. Hulst. Te rapporteeren, Vrijdagmiddag.

4. Rubriek VI, De Eerjeriti kas. De leeraren P. Ekster, J. A. Westervelt, F. J. Drost en de Oudd. S. S. Postma, C. Bakker en D. Mohr. Te rapporteeren Maandagmiddag.

5. Rubriek VII, Doopleden. De leeraren J. Smitter, P. Van Vlaanderen, H. Walkotten, W. Heyns en de Oudd. J. Bakelaar, J. Ham, T. Beijer, en J. Schaver. Te rapporteeren Dinsdagmorgen.

6. Rubrieken VIII, X, XI, Benoemingen, Synodaal Agendum, Kerkenorde enz. in 't Duitsch. De leeraren H. M. van der Ploeg, J. Wijngaarden, J. Timmermann en de Oudd. L. Beeuwkes en M. Alberda. Te rapporteeren Dinsdagmorgen.

7. Rubrieken XII en XIII. Tuchtzaken, Saloon. De leeraren E. Breen, J. E. van Houten, E. van den Berge, B. H. Einink en de Oudd. H. P. Demarest, J. J. Schaap en P. Heeres. Te rapporteeren Dinsdagmiddag.

8. Rubrieken XIV en XV, Protesten, Varia. De leeraren H. van Hoogen, L. J. Hulst, K. Kuiper, J. Smitter, en de oudd. P. Pontier, H. Soodsma, J. Boelens en J. Stegink. Te rapporteeren Woensdagmorgen.

9. Voor Heidenzending stelt de Comm. voor geen Comm. van prae-advies te benoemen, aangezien er niets dienaangaande op het Agendum voorkomt; maar het rapport van den Board te hooren, en indien het dan noodig wordt geacht eene Comm. van prae-advies te benoemen.

ARTIKEL XIX.

Rev. H. Frijling, zendeling-leeraar onder de Indianen, is op de Synode tegenwoordig, en wordt zitting verleend met adviseerende stem.

ARTIKEL XX.

Lezing der rapporten (zie Art. X).

1. Rapport der Inwend. Zending, door Rev. M. Van Vessem. (Bijlage III.)
2. Rapport der Theol. School, door Rev. G. D. De Jong. (Bijlage II.)
3. Rapport der Emeritus kas, door Rev. J. H. Vos. (Bijlage VI.)
4. Rapport van Kerkhulpfonds, door Rev. W. Heyns. (Bijlage VII.)

Deze rapporten worden aangenomen, en zullen in de Bijlagen geplaatst worden.

ARTIKEL XXI.

De Comm. voor het nazien der notulen rapporteert, dat de Synode op de volgende artikelen dient terug te komen: art. 15 *b* en *c* 1, 2; art. 25 *a* en *b*; art. 27 *b*, *e* en *f*; art. 54; art. 55 *a* en *b*; art. 66 *b* in verband met artt. 73 en 113; art. 79 slot; art. 80; art. 81; art. 85, 1 en 2; art. 90; art. 92 slot; art. 102; art. 112; art. 115; art. 116; art. 119. Ter gelegener tijd zullen deze artikelen ingezien worden.

ARTIKEL XXII.

Nu wordt aan *Dr. R. W. Hume* het woord gegeven. Hij spreekt als volgt ongeveer:

Mr. President, Vaders en Broeders!

Ik ben zeer dankbaar voor het voorrecht, dat ik als vertegenwoordiger van de U. P. Church in uw midden mag wezen. Uwe Kerk staat de zuivere Waarheid Gods voor, in de worsteling en den strijd onzer dagen. Bij het overbrengen van de groete onzer Kerk, zou ik de voorstelling van Johannes aan den geliefden Gajus wenschen te gebruiken: „De U. P. Church aan de Chr. Ger. Kerk, die ik in waarheid lief heb. Ik wensch vóór alle dingen, dat ge welvaart en gezond zijt, gelijk uwe ziel welvaart.” Gij hebt eene voorname plaats in het hart der U. P. Church. Ze ziet u gaarne in nauwer gemeenschap met haar, en wenscht, dat daartoe alle hindernissen mogen wijken, opdat in dezen Jezus bede vervuld worde: „Vader, dat ze één zijn, gelijk wij één zijn.” Laat mij daartoe eenige bewegredenen noemen.

1. Onze kennismaking en gemeenschap is ons tot hiertoe zoet en aangenaam geweest. In leer en kerkregering zijn we één in

Christus. Alles wat scheiding bestendigt, moge worden opgeheven. Worden daartoe de handen ineengeslagen, tot de bede van Jezus in Joh. 17 verwezenlijkt is.

2. Samen dringt ons de liefde tot Christus. En van geringe beteekenis is datgene wat ons gescheiden houdt, in vergelijking althans van de zaken, waarin wij één zijn. Verlangen naar kerkelijke gemeenschap en eenheid leeft bij ons. Daarvoor hebben we gebeden, en bidden we nog. Is het niet de wil des Heeren? Zou het niet de uitbreiding van Gods Koninkrijk bevorderen? De eenheid des Geestes zou daardoor schoon en krachtig openbaar worden. Het zou voor de wereld het bewijs leveren, dat we één zijn in geloof, terwijl het woord der H. Schrift er door in toepassing gebracht werd: „Eén Heer, één geloof, één doop.” Daarom begeeren we de volkomen eenheid onzer Kerken.

3. Vergun mij hieromtrent nog op eenige zaken te wijzen.

a. Op de inspiratie der H. Schrift. Machtige geesten bestrijden dezelve. Ongeloof loochent de H. Schrift, hoogere critiek rukt ze uiteen. De Schrift verliest bij velen hare plaats. Velen achten haar niet meer als het Woord van God. Verliezen we Gods Woord uit het oog, de Kerk zal wegkruimelen onder onze voeten. Voor de leer der waarheid hebben onze Vaders gestreden. Ze hebben die aan ons overgeleverd. Laten ook wij voor haar staan en strijden.

b. Onze roeping is om zielen te redden. Was het niet Christus doel in zijn komen op aarde? Heeft Hij het zijne Kerk niet bevolen? Er is behoefte aan verbreiding der Waarheid. De mensch is er tegen. Het harde hart wil voor God niet buigen. Velen denken, dat in iederen godsdienst iets goeds is, genoegzaam om zalig te worden. Ook, meent men, is de mensch niet zoo geheel en al verkeerd, of hij kan nog best eenig goed doen. Maar de menschen moeten gered door het bloed van Christus. Daardoor alleen. Verstandelijke ontwikkeling maakt niet zalig. Rijkdom evenmin. De wereld heeft noodig, dat haar gepredikt wordt hoe men zalig kan worden. En daarom moet de Kerk toezien. Materialisme, hoogmoed en wereldgelijkvormigheid spelen haar parten. Maar—verliezen de dingen der wereld hun kracht, het Woord van God nimmer.

c. In de uitlegging van Gods Woord, en in de toepassing er van, zien wij elkander in de oogen, staan we gelijk. We zijn één in de beschouwing van den mensch, als dood door de zonden en misdaden; één omtrent de leer van de vernieuwing des harten en de redding door Christus. We hebben gelijkelijk oog voor de vraagstukken van het sociale leven, en trachten die op practische wijze op te lossen. Er moge eenig verschil bestaan in de toepassing van een en ander in 't leven, we zijn in de groote hoofdpunten één. Samen hou-

den we ons aan het Woord, en staan we bij de cardinale punten der leer.

d. Er is ook overeenkomst in onze Historie. We zijn Kerken der Reformatie. In Holland en Schotland hebben onze Vaders geleden en gestreden, en goed en bloed voor de Waarheid geofferd. Samen erkennen we Christus als het Hoofd der Kerk, en houden we aan onze Belijdenis vast. Geene gemeente, daarvan afwijkend, zou het bij ons kunnen houden. Van onze leeraars eischen we gelijklijk zuivere prediking der Waarheid, blijven bij het Woord van God.

e. Ook in Zending stemmen we saam. Daartoe kunnen we wijzen op Zendeling Kruidenier, een der uwen, en een eere voor uwe kerk. Moge ook mede zijn arbeid tot nauwere vereeniging leiden. Wat ons nog scheidt is zoo gering, dat het nauwelijks meer opgemerkt wordt. Samen stemmen we in met wat Ps. 133 ons leert.

4. We moeten nog op iets wijzen. Alleen de Waarheid Gods bouwt het karakter, vormt het christelijk leven. Niet het gevoel, de waarheid vormt. Zij is als de steengroeve, waaruit mannen voor Christus gehouwen moeten worden. Het Woord maakt menschen vrij, het heiligt menschen, en drukt het stempel van Christus op de harten. De Schrift, van Genesis tot Openbaring is Gods Woord, en moet als zoodanig gepredikt. Dan behoeft men niet, als zeker prediker, te vragen: „Wat zal ik prediken?” We hebben de gansche H. Schrift. En alles wat ze zegt, gelooven we, en prediken we den menschen.

Wij wenschen u geluk met de geschiedenis uwer Kerk, aan de onze gelijk, terwijl gij ook van uwe zijde zult spreken: „de onze is aan de uwe gelijk.” En als we vragen wat de toekomst voor u en voor ons allen inhoudt, dan luidt het antwoord: als in het verleden, strijd, en zorg, en opoffering, en arbeid; maar om dan eindelijk de kroon te verwerven.

Het verblijdt mij, dat ik u heden de groete mijner Kerk, die ik liefheb, mag overbrengen, en ik vertrouw, dat ze ook in uw harte een plaats heeft. Moge vrede in uw midden zijn, en aangename rust u verblijden.

Deze toespraak van Dr. Hume wordt door den Praeses met een kort en hartelijk woord van dank beantwoord. Besloten wordt om haar in de notulen op te nemen.

ARTIKEL XXIII.

Besloten, dat de Comm. der Heidenzending morgennamiddag heeft te rapporteeren.

ARTIKEL XXIV.

Besloten te verdagen tot Donderdagnamiddag twee uur. Ond.

M. Alberda laat zingen Ps. 134:3, en sluit deze zitting met dankzegging.

DERDE ZITTING.

Donderdagnamiddag.

ARTIKEL XXV.

Na het zingen van Ps. 25:2, opent Rev. J. B. Hoekstra deze zitting met gebed.

ARTIKEL XXVI.

Rev. J. C. Groeneveld is als Sec. van Rev. B. Einink aanwezig, en betuigt zijne instemming met de „Openlijke Verklaring.”

ARTIKEL XXVII.

De Praeses leest den credentiebrief van *Rev. J. McCracken*, afgevaardigde van de „Synod of the Ref. Presb. Church.” Zeerw. wordt zitting verleend met adviseerende stem, terwijl hem, na de pauze, gelegenheid tot spreken zal worden gegeven. In verband hiermee wordt gelezen een schrijven van Dr. David McAllister, inhoudende eene kennisgeving, dat hij, hoewel afgevaardigd, niet kon komen; ook zijn secundus niet, en dat daarom Rev. McCracken gezonden was. Dit schrijven wordt voor kennisgeving aangenomen.

ARTIKEL XXVIII.

De notulen worden gelezen en, met enkele wijzigingen, goedgekeurd.

ARTIKEL XXIX.

Rapport der Comm. van prae-advies voor Inwendige Zending en Zending onder de Joden (Rubrieken I en II van het Agendum). Rapporteur Rev. L. J. Hulst.

I. *Voor Inwendige Zending.*

Eerw. Broeders en Vaders!

Uwe Comm. heeft de zaken, de Inw. Zending betreffende, in overweging genomen, en kan rapporteeren als volgt:

a. Omtrent het reeds voorgelezene rapport, kan uwe Comm. adviseeren om het in zijn geheel goed te keuren, daar de rekeningen

nagezien en goedgekeurd zijn door geheel den Board, en de handelingen geschieden naar het voorschrift van het Reglement.

b. Classis Grand Rapids West

dringt er bij de Syn. op aan, om het getal Binnenl. Zendingen te vermeerderen.

Uwe Comm. kan daaromtrent zeggen, dat de Board op hare jongste vergadering twee Zendingen er bij beroepen heeft, zoodat aan die Instructie in zoo verre voldoening is gegeven. De beroepen broeders zijn Rev. M. Marcusse en Rev. M. van Vessem.

c. Uwe Comm. oordeelt, dat het verzoek van Classis Iowa ingewilligd worde, n.l.:

De Synode verzoekt alle Kerkeraden en gemeenteleden, dat zij zooveel mogelijk van alle verstrooide Hollanders buiten ons kerkelijk leven, en vooral van alle verstrooide leden en doopleden, kennis geven aan de Hoofdc commissie voor Inw. Zending; en zij verzoekt alle Classes om op elke vergadering dit verzoek in herinnering te brengen.

d. Een ander verzoek van Classis Iowa:

De Synode wijze een weg aan, langs welken de Inw. Zending-leeraren afgevaardigd kunnen worden naar meerdere vergaderingen,

eischt echter meer dan de Comm. kan geven. Immers in hoedanigheid als zendingen kunnen zij toch niet als afgevaardigden worden beschouwd. Als rapporteurs met eene adviseerende stem, kan er wel niets tegen zijn; maar—wie betaalt dan hunne reiskosten! Of het kan, dat zij gezonden worden door gemeenten, welke door hen bearbeid worden, moge de Syn. beslissen.

e. De Classis Illinois brengt het verzoek der gemeente Vesper voor de Synode, luidende:

De Kerkeraad van Vesper verzoekt Ds. De Lange voor onbepaalde tijd te mogen behouden.

Uwe Comm. kan echter geen licht geven over deze zaak. De Syn. zal door het rapport van de Classis Illinois daaromtrent moeten voorgelicht worden.

Met eerbied onderworpen,

L. J. HULST, Praes.

Dit rapport wordt punt voor punt besproken. Punten 1 en 2 worden goedgekeurd. Punt 3 wordt aldus gewijzigd en dan goedgekeurd: De Synode verzoekt alle Kerkeraden en gemeenteleden, dat zij zooveel mogelijk van alle verstrooiden buiten ons kerkelijk leven, en vooral van alle verstrooide leden en doopleden, kennis geven aan de Classikale Zendings-Commissies; terwijl de Kerkeraden

aan deze Comm. opgeven degenen, die uit de gemeenten vertrekken naar plaatsen waar geen gemeente is. Op elke classikale vergadering bringe men dit in herinnering.

De Synode besluit op punt 4 van dit rapport niet in te gaan.

Punt 5 wordt tot de Comm. teruggewezen, opdat ze nadere inlichting zoeken in te winnen bij de Synodale Commissie ad hoc, en rapporteere, als genoemde Comm. haar rapport uitgebracht heeft.

II. *Zending onder de Joden.*

De Synode stelde middelen in het werk om onze Zending onder Israël in eene kerkelijke richting te leiden.

Cl. Grand Rapids—West.

In betrekking tot de Zending onder de Joden, komt het uwe Comm. zeer bedenkelijk voor om een eigen kerkelijke Zending in te richten, aangezien er te vele bezwaren aan verbonden zijn. Uwe Comm. adviseert om het rapport van den Penningmeester, en van broeder S. Dekker te hooren, waardoor de Syn. beter in staat gesteld wordt om over een en ander te oordeelen. Hoe bekoorlijk dat denkbeeld op zichzelf moge zijn, toch durft de Comm. het niet aanbevelen.

L. J. HULST, Rapp.

Een afgevaardigde van Cl. Grand Rapids Oost merkt op, dat de bedoeling van Grand Rapids West niet was, een *eigen* kerkelijke Zending; maar 1. om een betere confessioneele basis in dat werk te bekomen, en 2. dat de Leeraars in dat werk eene kerkelijke zending zullen hebben.

Eerst wordt nu het rapport van den Penningmeester, Rev. J. I. Fles gehoord. Dit wordt aangenomen en zal in de Bijlagen worden geplaatst (Bijlage V). Daarna spreekt br. S. Dekker een en ander over de Zending in Chicago. Eindelijk wordt besloten:

a. De Comm. voor Joden-zending wordt gelast te trachten—

1. De Joodsche zending te Chicago in kerkelijke bedding te leiden.

2. Een der onzen in de Uitvoerende Commissie te krijgen.

3. Indien de Comm. ziet, dat het onmogelijk is, om deze zaak bevredigend te regelen dan wordt haar opgedragen een plan te ontwerpen voor eene eigene kerkelijke Zending voor onze krachten berekend, of saam te werken met eene andere Kerk van erkende Gereformeerde Belijdenis.

b. Besloten, indien mogelijk, dat de Synode jaarlijks \$1200 zal toestaan ter ondersteuning van de „Chicago Hebrew Miss.”

ARTIKEL XXX.

Rev. McCracken wordt het woord gegund, die ongeveer als volgt zich laat hooren:

Mr. President en Broeders.

Ik ben blijde in uw midden te mogen wezen. Met uw taal ben ik wel niet bekend, maar toch gevoel ik mij onder u te huis. Ik gevoel ook mijn gebrekkige kennis, daar velen uwer in twee talen spreken—niet tweetongig—en ik maar één spreek.

Ruim 200 jaren geleden gingen er, in de dagen der vervolging, van onze voormannen uit Schotland naar Nederland, die door de Nederlandsche Kerk geordend zijn. De geschiedenis leert dus, dat we oude bekenden zijn, die voor elkander een warm hart behooren te hebben. Ik ben in uw midden als een afgevaardigde van de „Synod of the Ref. Presb. Church,” die zich houdt aan de leerstellingen der oude Schotsche Covenanters, en gaat niet mée met de vrijere Presbyterische Kerk, die sinds 1833 van ons uitgegaan is.

In de leer houden we ons aan de Westminsterse Confessie en Catechismus, en aan de getuigenissen (testimonials) van de Ref. Presb. Church, die in de groote hoofdzaken met de leer der Schotsche Covenanters overeenkomen. Er is dan ook tusschen u en ons overeenstemming, als we de Dordtsche leerregels, uw Catechismus en Belijdenis met onze belijdenisschriften vergelijken.

Wij zijn, even als gij, strict in het heiligen van den Sabbath, en in het heilig houden van het Avondmaal, hiertoe niemand toelattende, dan die volkomen instemming betuigt met de leer der kerk. Ook geheime genootschappen staan we tegen, en dulden leden daarvan niet als lidmaten der kerk.

Toch kan ik ook op eenig verschil wijzen, dat tusschen ons bestaat. Wij, bijv., erkennen de grondwet van de United States niet als met het Evangelie in overeenstemming te zijn, omdat die Grondwet het Koningschap van Christus niet erkent. Ook bekleeden daarom de leden onzer Kerk geen staatsambten, en achten wij het ongeoorloofd als burgers onze stem uit te brengen. Christus is onze Koning, en wij buigen voor Hem. Wel namen velen der onzen mede deel in den Burgeroorlog, maar dit had zijn reden hierin, dat wij tegen de slavernij waren.

Nu iets aangaande den arbeid onzer Kerk. Wij tellen 95 gemeenter, en hebben 120 leeraars, waarvan een twintig-tal door ouderdom niet meer arbeiden. Wij hebben een viertal zendingsposten, n.l. in Turkije, in Syrië, op Cyprus en in China. In het geheel hebben we 8 zendeling leeraars, 5 zendeling-geneesheeren en 5 onderwijzeressen. Ook verrichten we Colportage-werk onder de Indianen in Oklohama, terwijl we in Philadelphia zending onder de

Joden drijven, en in Cincinnati een bekeerde Jood, als geordend leeraar van onze Kerk, arbeidt.

We hebben mede eene college, met 200 studenten en 6 professoren, en een Theologisch Seminary te Alleghany ter opleiding onzer predikanten met 2 professoren.

Voorts is het ons doel Christus, als den gekroonden Koning, den menschen bekend te maken. Daartoe arbeiden we, door lezingen te houden en lectuur te verspreiden.

Wij werken ook mede in onthoudings-arbeid, en trachten, als gij, Sabbathsheiliging en kerkbezoek te bevorderen. Want de ont-heiliging van den Sabbath neemt toe, en de wereld dringt in de kerk, waarom we alle ernstige Christenen opwekken, om ons in dezen bij te staan en te helpen.—

De Praes. richt een hartelijk woord van dank tot den spreker. Nog worden enkele vragen tot Rev. McCracken gericht, die hij welwillend beantwoordt. Ze zijn:

1. Waar aanstaande jaar hunne Synode vergadert?

Antwoord: Te Hopkinton in Iowa.

2. Waarom zij tegen het gebruik van orgels in de kerk zijn?

Antwoord: Omdat het oorspronkelijk als een nieuwigheid is ingevoerd, en Jezus en zijne Apostelen er nimmer gebruik van gemaakt hebben.

3. Of de kerk ook met bewustheid leden van geheime genootschappen heeft?

Antw. Indien ze er zijn, hebben ze bij het doen van belijdenis gelogen, en zich verborgen gehouden.

4. Of men ook leeraars uit andere kerken op hunne kausels toelaat?

Antw. Dat is bij hen niet gebruikelijk.

5. Hoe het staat met het onderwijs der jeugd onder hen?

Antw. De kinderen worden in huis in de Leer onderwezen, en verder op de Sabbatsschool. Eigenlijk Catechetisch onderwijs wordt door de leeraars niet gegeven.

6. Of men leeraars onzer kerk zou vergunnen in hunne kerken te prediken?

Antw. Dat was een zaak, die tot wederzijdsche bespreking zou kunnen leiden. Hij zeide, niet te komen, om op organische eenheid aan te dringen, maar om ons te verzoeken met hen samen te werken.

Aan dit Art. kan toegevoegd worden, dat de Syn. in kennis gesteld wordt met het schrijven van Rev. A. J. van den Heuvel, afgevaardigde onzer kerk naar de Synode der Ref. Presb. Church, die van 29 Mei tot 15 Juni, 1901, vergaderde te Pittsburg.

Pa. Zijn rapport stemt in de hoofdzaken met de voorstelling van Rev. McCracken overeen.

ARTIKEL XXXI.

1. Rev. J. Noordewier brengt rapport uit als Synodaal Penningmeester. Het wordt aangenomen, en zal door Oudd. J. B. Hulst en Rev. J. Smitter worden nagezien, om na goedkeuring het in de Bijlagen te plaatsen (Bijlage VIII).

2. Rev. Noordewier vraagt als Penningm. ontslag, wat de Synode hem evenwel niet toestaat.

3. Hem wordt opgedragen, den omslag voor de Synodale onkosten te maken.

ARTIKEL XXXII.

De Comm., die het leggen van den hoeksteen van de „Van Raalte Memorial Hall” bijwoonde, rapporteert van hare goede ontvangst, en een en ander van hetgeen daar geschiedde. Voor kennisgeving aangenomen.

ARTIKEL XXXIII.

Rev. H. Beets, afgevaardigde naar de Ref. Church, brengt van zijnen arbeid rapport uit. Het wordt aangenomen, en zal in de Bijlagen worden geplaatst (Bijlage IX).

De Praes. bedankt dezen broeder voor den door hem uitgevoerden last.

ARTIKEL XXXIV.

Rev. J. McCracken sluit deze zitting met gebed en dankzegging.

VIERDE ZITTING.

Vrijdagvoormiddag, 20 Juni.

ARTIKEL XXXV.

Rev. P. Van Vlaanderen laat zingen Ps. 81:12, en opent deze zitting met gebed.

ARTIKEL XXXVI.

De presentielijst wordt gelezen. De afgevaardigden zijn tegenwoordig. Ook Rev. E. van den Berge is nu aanwezig.

ARTIKEL XXXVII.

De notulen van 19 Juni worden gelezen en goedgekeurd, na enkele veranderingen.

ARTIKEL XXXVIII.

De Comm. voor het nazien van het rapport van den Synod. Penn. (zie Art. XXXI, 2), verklaart het in orde te hebben bevonden, waardoor het goedgekeurd wordt.

ARTIKEL XXXIX.

Rapport der Comm. van prae-advies voor de Theol. School (Rubr. III van het agendum). Rapp. Rev. J. Timmerman.

Eerwaarde Vaders en Broeders!

Uwe Comm. heeft de eer het volgende te rapporteeren. De zaken, die op de agenda onder deze rubriek voorkomen, hebben betrekking op het onderwijzend personeel, het onderwijs, de relatie tusschen Theol. School en „Academy" en de finantiën.

I. Het Onderwijzend Personeel.

Classis Grand Rapids Oost

geeft der Synode in overweging het onderwijzend personeel in de Theologie aan onze Theol. School te versterken.

Classis Illinois zegt:

Lettende op de steeds klimmende eischen der wetenschap, zorge de Synode voor versterking van de onderwijskrachten, ten minste in het Theologisch- zoo mogelijk ook in het Litterarisch-departement.

Classis Oostfriesland:

De Synode benoeme nog een tweetal professoren voor het Theologisch departement, die ook in de Engelsche taal kunnen doceeren.

Classis Iowa:

De Synode benoeme twee professoren voor de Theol. Faculteit, van wie ten minste een ook in de Amerikaansche taal doceeren kan.

Het advies van uwe Comm. is drielidig:

1. Dat de Synode op den wensch van Classis Illinois, om de onderwijskrachten ook in het litterarisch departement te versterken, vooralsnog niet inga, daar de finantiële toestand zulks op dit oogenblik niet toelaat.

2. Dat, met het oog op de versterking van de onderwijskrach-

ten in het theologisch departement, de Synode naar het advies van het Curatorium der Theol. School besluite, luidende als volgt:

Met volle waardeering voor de vele diensten, door de Professoren, G. E. Boer en G. Hemkes, der School en der Kerke bewezen, zijn er toch overwegingen, die op het ten einde loopen van hun actieven dienst heenwijzen, weshalve het Curatorium aan de Synode voorstelt:

a. Om prof. G. E. Boer van het onderwijs te ontslaan, en tegen een salaris van \$600 aan te stellen tot Bibliothecaris en Archivaris der School.

b. Om het Curatorium instructie te geven, dat de arbeid van prof. G. Hemkes verminderd, en hem een salaris van \$900 gegeven worde.

3. Dat de Synode, om tot versterking van onderwijskrachten in het theologisch departement te komen, ook het verder advies van het Curatorium der Theol. School accepteere: „De Synode beroepe een tweetal professoren in de Theologie,” alleen zou uwe Comm. daaraan willen toevoegen: van wie ten minste één ook in de Engelse taal kan doceeren.

Met alle vrijmoedigheid dringt uwe Comm. er bij de Synode op aan, langs dezen weg de onderwijskrachten in het theologisch departement te versterken, te meer, omdat haar uit eene bespreking van de onderhavige zaak met de Proff. Boer en Hemkes, bleek, dat die broeders daarin genoeg nemen.

II. Het Onderwijs.

1. Classis Grand Rapids West

wijst op het wenschelijke, dat aan onze Theol. School onderwijs gegeven worde in de Missionaire vakken.

2. Classis Oostfriesland

verzoekt dringend om vermeerdering van Duitsch onderwijs aan onze Theol. School.

Uwe Comm. adviseert, dat aan het Curatorium der Theol. School in ernstige overweging gegeven worde in deze behoeften te voorzien, naarmate de onderwijskrachten zulks toelaten.

III. De relatie tusschen de Theol. School en de „Academy.”

Classis Illinois vraagt:

De Synode bepale de relatie tusschen onze Theol. School en de voorloopige „Academy,” en regele ze zoo, dat de gemeenten niet te zeer bezwaard worden.

Ten opzichte van dit verzoek meent uwe Comm. te kunnen volstaan met verwijzing naar het concept-reglement voor de Theol.

School, artt. 1 en 5, dat der Synode ter approbatie zal worden voorgelegd.

IV. De Finantien.

1. Classis Illinois stelt voor:

a. Dat elke Classis een of meer personen benoeme, die zoo veel mogelijk werkzaam zijn om extra bijdragen voor de School te verkrijgen.

b. Om dit doel beter te bereiken, worde er een lijst op de synodale tafel gelegd, en alle leden en bezoekers vriendelijk verzocht om voor eene extra bijdrage in te schrijven

a. Wat het eerste deel van dit verzoek betreft, zoo herinnert uwe Comm. er aan, dat een dergelijk besluit reeds vroeger door de Synode genomen is (zie Acta 1900, art. LXIV, 2) en adviseert dus aan de Synode, de Classes op te wekken, dat besluit te handhaven.

b. Op het tweede deel van het voorstel der Cl. Illinois ga de Synode niet in.

2. Verder stelt dezelfde Classis voor:

Dat de Synode alle leeraars onzer kerk vriendelijk verzoeken, dat zij tegen de geringe betaling daarvoor geëischt, mededeeling doen van alle door hen gesloten huwelijken in „De Wachter.”

Uwe Comm. acht het niet wenschelijk, dat de Synode hierop inga.

3. Vervolgens verzoekt dezelfde Classis:

De Wachter-comm. verzucht, dat onze Inwendige Zendelingen altijd voorzien zijn van eenige extra exemplaren van „De Wachter,” en deze daarmede werken, om Wachterlezers te verkrijgen; deels om daardoor het kerkelijk leven te wekken en te sterken, deels om daardoor de kas der School te steunen.

Uwe Comm. acht het wenschelijk, dat aan de WACHTER-Comm. die wenk gegeven worde.

4. Eindelijk stelt dezelfde Classis voor:

De faculteit der School verzucht, dat er b v. maandelijks eenig verslag van den toestand, de werkzaamheden en de behoeften der School in „De Wachter” gegeven worde, opdat de School steeds meer in de harten van ons volk inleve.

Dit voorstel kan uwe Comm. steunen, alleen met deze wijziging, dat dit verslag niet maandelijks, maar nu en dan gegeven worde.

5. Classis Oostfriesland wenscht, dat

de Synode bepale, ten einde de inkomsten voor de Theol. School te vermeerderen, dat er jaarlijks op Dankdag, in alle

gemeenten eene collecte worde opgenomen, als eene extra bijdrage voor dat doel.

De Comm. is van oordeel, dat de Synode dit niet aan de gemeenten kan opleggen. Zij spreke echter uit, dat, bijaldien zulk een extra-collecte voor de Theol. School zou kunnen opgenomen worden, zoo niet op Dankdag, dan op een anderen dag, dit zeer wenschelijk zou zijn.

6. Classis Grand Rapids West

wijst de Synode op het nood akelijke, om met het oog op de toekomstige uitbreiding onzer Theo'. School, middelen en wegen te beramen, dat de finantieele lasten niet geheel en al op de Kerk komen te rusten.

Daar in dit voorstel op de *toekomstige uitbreiding* onzer Theol. School gedoeld wordt, zoo adviseert uwe Comm., dat de Synode deze uitbreiding eerst afwachte, om dan later middelen en wegen te beramen, om in de behoeften te voorzien.

7. In zake de finantiën adviseert uwe Comm. verder:

a. Dat met het oog op den gunstigen stand der kas, de aanslag van 55 cts. per huisgezin, niet verhoogd worde.

b. Dat de Rooster worde nagezien.

c. Dat de Synode de Clâsses aanspore, om Classikale penningmeesters voor de Theol. School te benoemen.

d. Dat de Synode er op aandringe, dat de achterstallige schuld betaald worde.

e. Dat de Synode het Curatorium gelaste, om stappen te nemen ter verzameling van een „endowment-fund” tot uitbreiding van het litterarisch onderwijs, en, indien noodig, een persoon te benoemen voor dat doel. De wenschelijkheid en noodzakelijkheid van een „College” toch, is vroeger reeds herhaaldelijk aangetoond en bepleit, en de kosten daaraan verbonden kunnen en mogen niet door de Kerk alleen gedragen worden.

V. Het rapport van het Curatorium

1. vroeg vervolgens de aandacht uwer Comm. Uit punt 4 van de „mededeelingen en vragen” daarin voorkomende, blijkt, dat de University of Michigan het wenschelijk acht, dat aan onze School een laboratorium ingericht worde. Prof. Angell schreef aldus: „The Committee earnestly desire you to furnish better laboratory facilities and more apparatus for scientific teaching.”

Daarom adviseert uwe Comm., dat aan onze School een laboratorium worde ingericht

2. In punt 6 vraagt het Curatorium of eventueele traktementsverhooging, of vermindering van de professoren, gerekend moet worden van den 20 Juni of van den 1 Sept., 1900.

Uwe Comm. adviseert te rekenen van af den 1sten Sept. van het Synodejaar.

3. Het Curatorium verzocht in punt 7, dat het salaris van Proff. Rooks, Schoolland en Van den Bosch, ieder met \$50 00 worde verhoogd, en dat het salaris van Prof. Kuiper, wanneer hij zijn graad heeft behaald, met dat van Van den Bosch gelijk worde gesteld.

Uwe Comm. adviseert dit toe te staan met deze wijziging, dat de salarissen van de Proff. Van den Bosch en Kuiper tot 800 doll. worden verhoogd, maar van den laatstgenoemde alleen wanneer aan de gestelde voorwaarde voldaan is. Redenen hiervoor zijn, dat Prof. Rooks dadelijk op 800 doll. werd aangesteld, en dat men aan andere inrichtingen ook hooger salaris betaalt, nadat de professoren eenige ervaring in hunne vakken hebben opgedaan.

4. Door het Curatorium worden twee concept-reglementen ter beoordeeling aangeboden, het eene voor de Theol. School, het andere voor het Curatorium der Theol. School bestemd.

Uwe Comm. adviseert beide ongewijzigd aan te nemen, met dien verstande dat ze in de Acta worden opgenomen in zulk een formaat, dat ze gemakkelijk bij de Kerkenorde kunnen ingevoegd worden.

5. In verband hiermede adviseert uwe Comm. aangaande het verzoek van Cl. Grand Rapids West:

De Synode vrage zoowel van het Docenten-college als van het Curatorium verslag en in beide worde van de verstandhouding tusschen Docenten, Curatoren en studenten melding gemaakt,

dat dit verzoek verwezen worde naar Art. III van het concept reglement voor het Curatorium.

VI. Benoemingen.

1. De Comm. wenscht de Synode er aan te herinneren, dat de Classes de namen der Curatoren hebben opgegeven, die door deze vergadering moeten benoemd worden.

2. In zake benoeming van twee nieuwe professoren voor de Theologie, stemde uwe Comm. niet overeen, of het op haar weg zou liggen, der Synode met een gros te dienen, weshalve zij aan het oordeel der vergadering overlaat, of zij van dezen dienst wil gebruik maken.

Met eerbied onderworpen,

J. TIMMERMANN, Rapp.

Met enkele in het stuk aangebrachte veranderingen, wordt het in zijn geheel, punt voor punt, door de Synode goedgekeurd.

ARTIKEL XL.

Aangaande de benoeming van de twee nieuwe professoren in de Theologie wordt besloten:

a. Dat de Synode in haar geheel de nominatie en de benoeming zal ter hand nemen, zonder eene Comm.

b. Eene Comm. wordt benoemd van tien personen—met inbegrip van de Theol. faculteit, en den Praeses en Scriba van het Curatorium—om zulk een plan van verdeeling van het Theologisch Onderwijs te maken, dat ieder professor een bepaalde „Chair” kan krijgen, zonder dat hiermede bedoeld is, dat het Curatorium aan zulk eene verdeeling gebonden zal zijn, meer dan tegenwoordige omstandigheden dit toelaten.

Deze Comm. heeft in de namiddagzitting te rapporteeren. De Praeses benoemt als Comm. daarvoor: F. M. Ten Hoor, G. E. Boer, G. Hemkes, K. Kuiper, G. D. De Jong, J. Groen, E. Breen, C. Bode, W. Heyns, P. Van Vlaanderen.

ARTIKEL XLI.

Als Commissie tot nazien en aanvulling van den rooster der Theol. School wordt benoemd: De leeraren J. W. Brink, H. Wal-kotten, J. Smitter, J. F. Van Houten en de oudd. Henry Bosch, S. S. Postma, S. Dekker, P. Pontier, F. Tammen. Hieraan wordt Rev. J. Noordewier toegevoegd, die op de Synode zal rapporteeren.

ARTIKEL XLII.

Oud T. Beijer eindigt deze zitting met dankgebed.

VIJFDE ZITTING.

Vrijdagnamiddag.

ARTIKEL XLIII.

Rev. J. H. Schultz laat zingen Ps. 86:6, en opent met gebed.

ARTIKEL XLIV.

De Comm. van prae-advies in zake de regeling van Het Theol. Onderwijs (zie art. XL, b,) brengt bij monde van Rev. W. Heyns rapport uit, aldus luidende:

Ten einde tot een meer systematische verdeeling te komen van de verschillende vakken der Theol. School, stelt uwe Comm. voor, dat aangezien Prof. Ten Hoor de vakken heeft gedoceerd van de leerstellige godgeleerdheid en het raadzaam is, dat hij die behoude; en een deel der Historische vakken kon blijven aan Prof. Hemkes,

een professor te benoemen zoo mogelijk voor de exegetische en een professor zoo mogelijk voor de practische theologie.

Daarbij stelt uwe Comm. voor elk dier professors afzonderlijk te benoemen, eerst een voor de exegetische, daarna een voor de practische theologie.

Dit rapport wordt aangenomen en goedgekeurd.

ARTIKEL XLV.

De Synode gaat over tot de nominatie voor de nieuwe professoren, onder bepaling, dat eerst eene nominatie zal opgemaakt worden voor een professor in de exegetische theologie, en dat elk afgevaardigde daartoe twee namen op het stembriefje schrijve.

Uit het aldus gevormde gros komen ter bespreking in aanmerking: Dr. Janssen, Rev. Berkhof, Rev. Heyns, Dr. Wielenga en Rev. De Jong. De vergadering gaat in Comité. Na de bespreking der genomineerden besluit de Synode om tot stemmen over te gaan, en gaat prof. G. E. Boer voor in gebed tot den Heere, om zijne leiding in dezen zeer ernstigen arbeid te vragen. De uitslag der stemming wijst aan, dat Dr. Janssen verkozen is.

ARTIKEL XLVI.

Nu wordt besloten:

a. Om per telegram Dr. Janssen met de benoeming in kennis te stellen.

b. Hem te benoemen voor den tijd van twee jaren op een salaris van \$1000 per jaar.

c. Hem te verzoeken, om Woensdag, 25 Juni, der Synode zijne beslissing mede te deelen.

ARTIKEL XLVII.

De Synode gaat over tot het maken van een ander gros voor een tweeden professor in de Theologie. Daarvoor komen in aanmerking Rev. W. Heyns, Dr. Wielenga, Rev. L. Berkhof en Rev. G. D. De Jong.

ARTIKEL XLVIII.

Rev. J. Noordewier dient rapport in:

a. Van de Synodale Onkosten als volgt: (Zie Art. XXXI, 3.)

Classis Grand Rapids Oost	\$140 00
„ Grand Rapids West	150 00
„ Hackensack	40 00
„ Holland	240 00
„ Hudson	100 00
„ Illinois	136 00
„ Iowa	150 00
„ Muskegon	150 00
„ Oostfriesland	50 00

Samen \$1156 00

De aanslag is 10 cent per huisgezin. De Classikale Penningmeesters worden verzocht het verschuldigde bedrag op te zenden aan den Synodalen Penningmeester, Rev. J. Noordewier, na aftrek van de in die Classis gemaakte onkosten.

b. Aanslag voor de Theologische School:

Classis Grand Rapids Oost	\$ 757 35
„ Grand Rapids West	822 50
„ Hackensack	206 80
„ Holland	1221 45
„ Hudson	517 00
„ Illinois	719 40
„ Iowa	774 40
„ Muskegon	810 15
„ Oostfriesland	226 05

Deze rapporten worden aangenomen en goedgekeurd.

ARTIKEL XLIX.

Oud. H. P. Demarest sluit deze zitting met dankzegging.

ZESDE ZITTING.

Maandagnamiddag, 23 Juni.

ARTIKEL L.

Nadat gezongen is Ps. 119:17, opent Rev. J. Smitter deze zitting met gebed.

ARTIKEL LI.

De *Presentielijst* wordt gelezen. Oud. J. Van der Werp is in de plaats van Oud. M. Notier uit Classis Holland. Uit Classis Muskegon is Oud. B. Van der Ploeg aanwezig voor Oud. J. Ham. Rev. B. Einink is uit Classis Illinois aanwezig.

ARTIKEL LII.

De notulen van 20 Juni worden gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL LIII.

De Praes. maakt bekend een vriendelijk aanbod van Mr. G. W. Mokrya, om de Synode, met de familiën waar de afgevaardigden hun te huis hebben, Dinsdagnamiddag een pleiziertochtje per stoomboot te bezorgen. Dit wordt met algemeen welgevallen aangenomen.

Besloten wordt, om geen tijd te verliezen, Dinsdagavond zeven uur een avondzitting te houden.

ARTIKEL LIV.

Het verzoek, om de Tuchtzaken Woensdag te behandelen wegens een persoon, die daar in betrokken is, wordt toegestaan.

ARTIKEL LV.

De orde van werkzaamheden voor de volgende zittingen wordt opgedragen aan het Moderamen.

ARTIKEL LVI.

Aan Rev. J. Noordewier wordt toegestaan om \$400.00 renteloos, van S. S. Postma te leenen, om de reiskosten te kunnen uitkeeren.

ARTIKEL LVII.

Besloten wordt om in Comité te vergaderen ten einde het gros van candidaten voor een tweeden professor te bespreken, waarom de daarin betrokken personen, op de Synode aanwezig, zich verwijderen. Na de bespreking gaat Rev. H. Van Hoogen voor in gebed. Bij de eerste stemming vereenigen Dr. Wielenga en Rev. Heyns de meeste stemmen op zich, zonder volstreckte meerderheid. Besloten om tusschen deze twee herstemming te houden, waarvan de uitslag is, dat Dr. B. Wielenga verkozen wordt.

ARTIKEL LVIII.

De Synode besluit om voor Dr. Wielenga een secundus te kiezen. Als zoodanig wordt Rev. W. Heyns benoemd.

ARTIKEL LIX.

De Synode besluit:

a. Om Dr. Wielenga te beroepen voor den tijd van zes jaren, op een jaarlijksch salaris van \$1300.

b. Indien de primus bedankt, de secundus op dezelfde voorwaarden zal beroepen worden.

ARTIKEL LX.

Betreffende de vraag, hoe te handelen met Dr. Janssen, indien hij de benoeming aanneemt, daar hij dan wel als professor, maar niet als Dienaar des Woords optreden kan, wordt besloten, dit ter tafel te leggen tot de volgende Synode.

ARTIKEL LXI.

Besloten, om de professoren Van den Bosch en Kuiper tegen het vastgestelde salaris te benoemen voor den tijd van zes jaren. (Zie Art. XXXIX, V3.)

ARTIKEL LXII.

Door de Comm. van Prae-advies voor de Theol. School (afd. VI, punt 1) worden de door de Classes benoemde Curatoren ter approbatie aan de Synode voorgesteld. Ze zijn voor:

Grand Rapids West: Primi—Rev. P. Ekster voor vier jaar; Rev. W. R. Smidt voor twee jaar. Secundi—Rev. J. W. Brink voor vier jaar; Rev. J. Noordewier voor twee jaar.

Grand Rapids Oost: Primi—Rev. L. J. Hulst voor vier jaar; Rev. J. Groen voor twee jaar. Secundi—Rev. H. M. Van der Ploeg voor vier jaar; Rev. T. Van der Ark voor twee jaar.

Holland: Primi—Rev. A. Keizer voor vier jaar; Rev. K. Van Goor voor twee jaar. Secundi—Rev. J. B. Hoekstra voor vier jaar; Rev. H. Van Hoogen voor twee jaar.

Muskegon: Primi—Rev. H. Walkotten voor vier jaar; Rev. G. D. De Jong voor twee jaar. Secundi—Rev. J. Manni voor vier jaar; Rev. R. L. Haan voor twee jaar.

Iowa: Primi—Rev. J. Wijngaarden voor vier jaar; Rev. E. Breen voor twee jaar. Secundi—Rev. J. Smitter voor vier jaar; Rev. I. Van Dellen voor twee jaar.

Oost-Friesland: Primi—Rev. J. Timmermann voor vier jaar; Rev. J. H. Schultz voor twee jaar. Secundi—Rev. G. Höfker voor vier jaar; Rev. C. Bode voor twee jaar.

Illinois: Primi—Rev. W. Heyns voor vier jaar; Rev. K. Kuiper voor twee jaar. Secundi—Rev. J. Groeneveld voor vier jaar; Rev. P. Van Vliet voor twee jaar.

Hudson: Primi—Rev. F. Doezeema voor vier jaar; Rev. E. Van den Berge voor twee jaar. Secundi—Rev. J. M. Remein voor vier jaar; Rev. P. Kosten voor twee jaar.

Hackensack: Primi—Rev. J. C. Voorhis voor vier jaar; Rev. J. A. Westervelt voor twee jaar. Secundi—Rev. J. F. Van Houten voor vier jaar; Rev. K. Poppen voor twee jaar.

Hieraan worden nog door de Synode toegevoegd Oud. S. S. Postma en Hon. J. W. Garvelink.

ARTIKEL LXIII.

Aan de orde wordt gesteld het lezen der Reglementen voor de Theol. School en voor het Curatorium, die beide met enkele veranderingen goedgekeurd worden. (Bijlagen XIII en XIV.)

ARTIKEL LXIV.

Gelezen en goedgekeurd wordt de Resolutie van rouwbeklag (zie Art. IX) aldus luidende:

Bij hare samenkomst denkt de Synode onwillekeurig aan de broeders, die ons sedert de laatst gehouden vergadering door den dood ontvielen: den emeritus-predikant K. Kreulen, en den jeugdigen nog maar pas in den wijngaard des Heeren uitgestooten predikant W. Veenstra. Inzonderheid het afsterven van laatstgenoemden broeder, die slechts zeven maanden der gemeente te Zutphen, Mich., mocht dienen, en van een liefhebbende gade met zes kinderen werd losgescheurd, stemt tot weemoed en innige deelneming. Beseffende echter, dat de Heere regeert, zoodat geen haar van ons hoofd valt zonder zijnen wil, en dat de Heere ons niet noodig heeft om zijnen heiligen tempel te bouwen, en bovendien dat de broeders ontsliepen in de hope des eeuwigen levens, zoo wenscht de Synode met diepen ootmoed het doen des Heeren te eerbiedigen, met de bede, dat de Heere genade moge verleen, om het groote voorrecht

te waardeeren, dat wij nog medearbeiders mogen zijn in deze bedee-
ling; dat wij wakende en biddende mogen werken terwijl het dag
is, eer de nacht komt daar niemand werken kan; en dat tevens aan
de bedroefde betrekkingen gegeven worde den Heere in dezen weg
van bezoeking en beproeving te kennen, opdat Hij hare paden moge
recht maken.

ARTIKEL LXV.

Behandeling van enkele artikelen uit de Acta van 1900, waarop
deze Synode terug diende te komen: (Zie Art. XXI.)

1. Art. XV *b*, later geschrapt, (zie Acta 1900, art. XCIX,
sectie 18, alinea 3).
2. Art. XV, letter *c*, punt 1, is uitgevoerd; ook punt 2 is uit-
gevoerd.
3. Art. XXV, pag. 18, lett. *a* en *b*. Hierop wordt niets geant-
woord.

Deze opwekking blijft natuurlijk van kracht.

4. Art. XXVII, lett. *b*, er wordt verwezen naar pag. 22,
punt 2.

Naar aanleiding van dit artikel wordt besloten:

- a.* dat de Comm. naar Fulton schriftelijk haar rapport indiene,
en
- b.* Rev. G. Westenberg te telegrapheeren, dat hij morgen het
rapport meëbrengt. Dit wordt opgedragen aan de broeders H. Van
Hoogen en J. Timmermann.

ARTIKEL LXVI.

Deze zitting wordt door Oud. J. Meeter met dankzegging ge-
sloten.

ZEVENDE ZITTING.

Dinsdagvoormiddag, 24 Juni.

ARTIKEL LXVII.

Rev. P. Ekster laat zingen Ps. 119:53, en opent met gebed.

ARTIKEL LXVIII.

De *presentielijst* wordt gelezen. Oud. Alberda is niet tegen-
woordig.

ARTIKEL LXIX.

De notulen der vorige zitting worden gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL LXX.

Aan de orde wordt gesteld het Rapport van den Board der Heidenzending, dat gelezen wordt door zijnen scriba, Rev. Beets. Het wordt aangenomen, en zal in de Bijlagen worden geplaatst. (Bijlage IV.)

Over de voorstellen 1 tot 5 van den Board ontstaat een vrij breede discussie. Eindelijk worden ze door de Synode goedgekeurd.

ARTIKEL LXXI.

De broeders E. Breen en P. Ekster worden voor de avondzitting geëxcuseerd, daar ze in Grand Rapids heden avond eene vergadering in het belang van Bethesda moeten bijwonen.

ARTIKEL LXXII.

Deze zitting wordt door Oud. J. B. Hulst met dankzegging gesloten.

ACHTSTE ZITTING.

Dinsdagavond.

ARTIKEL LXXIII.

Rev. J. A. Westervelt opent deze zitting met gebed.

ARTIKEL LXXIV.

Aan de Synode wordt voorgesteld *Rev. R. W. Chesnut, Ph. D.*, afgevaardigde van de General Synod of the Reformed Presbyterian Church. Zijn credentiebrief wordt gelezen, en de Vergadering besluit, hem terstond gelegenheid tot spreken te geven.

ARTIKEL LXXV.

Vooraf deelt Rev. H. Van der Werp nog mede, dat hij als afgevaardigde onzer Kerk de Synode van de bovengenoemde Kerk heeft bezocht, en hartelijk en broederlijk is ontvangen.

Voor kennisgeving aangenomen.

ARTIKEL LXXVI.

Dr. R. W. Chesnut spreekt nu ongeveer als volgt:

Mr. President en Christelijke Broederen!

Ik zie hier zoovelen voor mij, die ik nooit te voren ontmoette. Dit maakt mij in uw midden een weinig schuchter. Die onbekendheid zou aanleiding kunnen geven, dat mijn spreken niet recht begrepen wordt. Ik moet betuigen, dat mijn eerste ontvangst zeer vriendelijk is geweest. Eenige bekendheid hebben we met Rev. Van der Werp van Cincinnati, die het vorige jaar uw afgevaardigde was op onze Synode, en toen een uitnemende toespraak heeft gehouden, de beste, zoo heb ik gezegd, die op de Synode gehouden is.

Nu een en ander doet mij in het vriendelijk Holland reeds een weinig te huis zijn.

Wij moesten als christenen meer samen komen. Wij behooren saâm. Wij zouden daardoor meer en gemakkelijker met elkander bekend worden. Wij moeten elkander in het aangezicht zien met de uitdrukking van toegenegenheid en broederzin op het gelaat.

Reeds stelde ik omtrent u eenig onderzoek in. Niet naar uwe Kerk zoozeer, maar naar de wijze waarop gij uwe kinderen onderwijst. En dat beviel me. Ik moet u daaromtrent mijn complement maken. Ik sprak met een uwer leeraren daarover, en bemerkte, hoe gij van uwe leden kennisse der Waarheid vraagt. Dit is ook noodig, daar er een neiging bestaat in Christus kerken om menschen tot de kerk toe te laten, die niet weten wat ze doen.

Met de geschiedenis uwer kerk ben ik niet zoo van nabij bekend. Maar dit kan ik toch zeggen, dat gij met ons nauw verwant zijt, wat leer en practijk aangaat. Wij, b.v. staan er strict op, dat er alleen psalmen bij den openbaren godsdienst zullen gebruikt worden. En daar ik hiervan zelf een groote voorstander ben, beviel het me, toen ik u uit volle borst de psalmen hoorde aanheffen, waarvan ik de woorden wel niet verstond; maar waarvan toch de volle melodieuze toon indruk op mij maakte.

Een andere zaak waarin wij overeenstemmen betreft de met eede verbonden geheime genootschappen. Ik behoef daar niet zoo veel van te zeggen, daar ook uw tijd kostelijk is. We kunnen daarin niet spoedig te strict wezen. Sommigen meenen, dat we in die zaak te streng zijn. Doch wat de H. Schrift veroordeelt, mogen wij niet in bescherming nemen. Het is, zooals een Leeraar eener Methodistien Kerk eens zeide: „Wat de Bijbel leert, moeten ook wij belijden.” Zoo is het. Wij moeten blijven bij de waarheid der H. Schrift.

Vervolgens mag ik opmerken, dat wij ook in de Leer eens zijn. Met uwen Catechismus ben ik niet in bijzonderheden bekend, toch weet ik er iets van. Wij hebben, gelijk u bekend zal zijn, ook on-

zen, en wel zeer schoonen, Catechismus van Westminster. Iedere gelegenheid neem ik waar, om door prediking en lezing den inhoud daarvan bekend te maken, geloovende, dat men niet alleen practisch prediken moet, maar ook kennis der Waarheid onder de menschen behoort te brengen. Het Woord Gods prediken, is practisch prediken. Dat Woord geldt niet alleen voor de toekomst, maar ook voor dit leven.

We hopen, waar we zoo nauw vereenigd zijn, dat gij een persoon uit uw midden zult afvaardigen naar onze Synode, opdat de aanvankelijke kennismaking voortgezet worde, en daardoor wederkeerig de banden versterkt en de broederschap verhoogd.

Onze Synode benoemde eene Comm. om nauwere kennismaking met andere Kerken te verkrijgen. Laat ook uwe Synode eene Comm. benoemen, die met de onze over toenadering handele.

Ik kan betuigen, dat het de wensch onzer Synode is, dat gij een afgevaardigde zendt. Wij zijn wel geen groot lichaam, we zijn klein. Maar we staan voor ons beginsel. Daardoor hebben we zelfs leden verloren. De menschen willen we zullen dit en dat toegeven. Doch met God kunnen we staan. Nu, kunt ge een afgevaardigde zenden, hij zal met open armen ontvangen worden. En kunt ge eene Comm. benoemen, om met ons te onderhandelen over nadere vereeniging, dat zal ons zeer welkom zijn. We zijn echter in dit opzicht een weinig schuw. We stellen geen groot vertrouwen in door overhaasting gesloten huwelijken. Daarom behooren we elkander eerst goed te verstaan. Dan kunnen we samen ook beter Ps. 133 aanheffen.

Gij zijt uit Holland gekomen, en hebt de leer der Vaderen naar hier overgeplant. 't Is mijn wensch, dat ge bij die leer blijft, en er voor strijdt.

Wij zijn uit Schotland, en hebben ons hier mede gevestigd. Moge de tijd komen, dat we één worden. Tijd en taal mogen ons niet gescheiden doen blijven. Breng de Christelijke liefde ons samen, om, wat we gelooven, ook in practijk te brengen.

En wat ook gebeure, we moeten bij de Waarheid blijven, vertrouwende, door Christus kracht bekwaam te zijn om van Hem te getuigen. In onzen tijd van wereldschgezindheid, is dat zoo zeer noodig. Daarom moeten we onze beginselen vasthouden, en daarvoor leven en strijden.

Als ik straks teruggekeerd ben, zal ik mijn volk vertellen, dat ik in uw midden was, en met groote vriendelijkheid ontvangen werd.

Om u in de gelegenheid te stellen nadere kennis van onzen arbeid te nemen, zal ik enkele nommers van een blad presentereen, dat door onze Kerk uitgegeven wordt. Ook zal dat, op aanvraag, kosteloos worden toegezonden. Dit blad, *The Reformed Presbyteri-*

an Witness and Missionary Advocate geheeten, kan dienen om eenigszins meer met ons bekend te worden.—

De Praeses spreekt hem een hartelijk woord van dank toe, hem en zijn Kerk 's Heeren zegen toewenschende.

ARTIKEL LXXVII.

De Synode besluit om *Dr. Wielenga* per telegram met zijne benoeming in kennis te stellen. Dit wordt opgedragen aan Rev. H. Beets en Prof. F. M. Ten Hoor.

ARTIKEL LXXVIII.

Vervolg van het Rapport der Heidenzending (zie Art. LXX.)

De verdere voorstellen van den Board dier Zending worden in bespreking gebracht en, na aangebrachte wijzigingen, goedgekeurd, zooals rubriek V van het rapport ze geeft te lezen in Bijlage IV.

ARTIKEL LXXIX.

Nu wordt het Reglement voor den Board der Heidenzending gelezen. Enkele veranderingen worden aangebracht door de Synode. Aan Art. 3 moet toegevoegd worden: „en in gehoorzaamheid aan het bevel van den Heer der gemeente: predikt het Evangelie aan alle creaturen.”

Art. 5 moet dus gelezen: „de Board, bestaande uit één Deputaat van iedere Classis, kieze uit zijn midden het Moderamen, terwijl de Penningmeester van den Board door de Synode benoemd wordt.”

Nu wordt het Reglement in zijn geheel goedgekeurd, en zal in de Bijlagen worden opgenomen, met inachtneming van den wensch des Boards, om het zóo op te nemen, dat het gemakkelijk achter onze Algemeene Bepalingen kan worden ingevoegd. (Bijlage XV.)

ARTIKEL LXXX.

Vervolg van de behandeling der Artt. uit de Acta van 1900.

5. Art. XXVII, lett. *e*. Het rapport over de Unions is gereed, en zal later gelezen worden.

6. Art. XXVII, lett. *f*, alinea 2—wordt toegepast.

7. Art. LIV. Rev. H. Beets zegt, dat hij alleen naar Cl. Hackensack ging. De beide anderen werden verhinderd. Hij verklaart, daar toen niets te hebben kunnen doen; maar dat later de zaak in goede orde is gekomen.

8. Art. LXVI, lett. *b*, in verband met Artt. LXXIII en CXIII. Commissie in zake Sheboygan. Het Rapport dier Comm. wordt gelezen en goedgekeurd. De korte inhoud daarvan komt hierop neder:

De Comm. naar Sheboygan, Wisc. (Art. CXV, Acta 1900) voldeed aan haar opdracht op 24 Juli, 1900. Zij sprak eerst met den Kerkeraad te Oostburg, en vergaderde toen in de kerk te Sheboygan. De notulen van Kerkeraad en Classis aangaande deze moeite, alsmede daarop betrekking hebbende stukken ingezien en gelezen. De Kerkeraad van Sheboygan, alsmede Ds. De Lange en jufvrouw worden gehoord en ondervraagd. Na alles overwogen te hebben, worden de volgende besluiten genomen:

Broeder Palenstein behoort opgenomen te worden in de gemeente, als de voorstelling aangaande hem recht is, dat niet hij maar zijne vrouw de oorzaak van hunne verwijdering is, gelijk de Comm. voorgesteld werd. Tusschen Palenstein en zijn vrouw ontstond verwijdering, waardoor de eerste voor zijn lidmaatschap bedankte. Later weer verzoening en hereeniging. Spoedig hierop ging de vrouw hem verlaten. Zijne herhaalde pogingen tot verzoening en hereeniging leidden tot niets. De Kerkeraad weigerde hem weer op te nemen, oordeelende zijn toestand nog te zijn als bij de eerste verwijdering. De Comm. oordeelde zoo niet, en adviseerde daarom tot zijne opneming.

II. Advies der Comm. aan den Kerkeraad om de attesten van personen uit de Gereformeerde Kerken in Nederland aan te nemen, dewijl de Comm. oordeelt, dat de grond waarop de Kerkeraad dezelfde weigerde, niet recht is, n.l. om gedurende de bestaande moeilijkheden geen nieuwe leden aan te nemen.

III. In zake den gemeentelijken toestand te Sheboygan komt de Comm. tot deze conclusie:

1. Wederzijdsche schuldbelijdenis van Kerkeraad, gemeente en leeraar, om reden:

a. de Kerkeraad de zwakheden en gebreken van Ds. De Lange aan zekere onwelwillendheid heeft toegeschreven;

b. wat van den Kerkeraad is gezegd, onder letter *a*, kan ook van de gemeente gezegd worden.

c. Ds. De Lange heeft tegenover Kerkeraad en gemeente zijn persoonlijk vermoeden soms aangemerkt als bewezen feit.

2. Er waren geene overwegende gronden om tot ontbinding van Ds. De Lange over te gaan. Evenwel is de toestand, zoo blijvende, onhoudbaar. De Comm. belooft een poging aan te wenden, om Ds. De Lange een anderen werkkring te bezorgen, mits de gemeente zich verbindt:

a. De subsidie uit de kas der Inwendige Zending tot de volgende Synode af te staan aan Ds. De Lange.

b. Achterstallig traktement aan te zuiveren tot Sept. 1, 1900.

c. Bij vertrek van Ds. De Lange hem \$25 reiskosten uit te keeren.

De gronden hiervoor zijn:

a. In leer noch leven had de leeraar zich schorsing of ontbinding waardig gemaakt. Ook de Kerkeraad kan niet uit zijn ambt gezet worden.

b. Evenwel, door den gespannen toestand is het niet raadzaam dat Ds. De Lange er langer blijve, daar er ook geen uitzicht op beterschap is.

c. De Comm. oordeelde, dat de financiële zijde het billijkst in de drie genoemde stipulatiën uitgedrukt is.

Leeraar en Kerkeraad namen met deze schikking genoegen en reikten elkander de broederhand.

Ook besloten, dat de gemeente zal samen komen, onder leiding van Ds. M. Borduin en een zijner onderlingen, om mede schuld te belijden.

Tot de belofte om Ds. De Lange te verplaatsen, was de Comm. gekomen, door een wenk van sommige broeders uit Classis Illinois, die meenden, dat Vesper, Wisc. wel genegen zou zijn, om Ds. De Lange te beroepen, indien zij \$200 ondersteuning uit de Inw. Zendingkas kon ontvangen. Maar er was nog geen roeping uitgebracht. Ds. De Jong neemt op zich Vesper voor \$200 's jaars bij de Comm. aan te bevelen tot de volgende Synode. Daarom besloten:

a. De Comm. van Inw. Zending te verzoeken om \$200 's jaars ter vergoeding voor zendingsarbeid van Ds. De Lange te Vesper.

b. De Class. Illinois sta in voor \$50 's jaars voor Ds. De Lange.

c. Ook de Syn. sta in voor \$50 voor Ds. De Lange tot de volgende Synode.

Ds. De Lange betuigt hiermede zijn instemming.

Ds. M. Borduin zou hierover met Vesper correspondeeren.

ARTIKEL LXXXI.

Oud. P. Heeres sluit deze zitting met dankzegging.

NEGENDE ZITTING.

Woensdagvoormiddag, 25 Juni.

ARTIKEL LXXXII.

Rev. J. I. Fles laat zingen Ps. 68:13, en opent deze zitting met gebed.

ARTIKEL LXXXIII.

De *presentielijst* wordt gelezen. Alle leden der Synode zijn tegenwoordig.

ARTIKEL LXXXIV.

De notulen van Juni 24 worden gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL LXXXV.

Rev. G. Hoeksema neemt zitting als sec. voor Rev. A. Keizer, die meer zijn aandacht aan het rapport voor *De Wachter* wenscht te wijden. Hij ontvangt zitting met adviseerende stem.

ARTIKEL LXXXVI.

Voorstel 11 van den Board der Heidenzending wordt aan de orde gesteld, en Hon. J. W. Garvelink wordt door de Synode bij acclamatie herbenoemd als *Penningmeester* voor dien Board.

ARTIKEL LXXXVII.

Voorstel 13 van den Board der Heidenzending wordt in behandeling genomen, n.l. de approbatie door de Synode van de Deputaten der Classes voor den Board. Ze zijn als volgt:

Rev. E. Breen voor Classis Iowa.

Rev. C. Bode voor Classis Oostfriesland.

Rev. H. van der Werp voor Classis Illinois.

Rev. J. H. Vos voor Classis Holland.

Rev. H. Walkotten voor Classis Muskegon.

Rev. F. Doezema voor Classis Hudson.

Rev. J. A. Westervelt voor Classis Hackensack.

Rev. H. M. Van der Ploeg voor Classis Grand Rapids Oost.

Rev. H. Beets voor Classis Grand Rapids West.

De Synode keurt deze voordracht goed.

ARTIKEL LXXXVIII.

Naar aanleiding eener vraag, in verband met de approbatie in het vorig art. vermeld, n.l. of de Synode het recht heeft, de door de Classes gemaakte voordracht van Deputaten al of niet te verwerpen, wordt uitgesproken: de Synode probeert de benoemingen der Classes, tenzij er kerkrechtelijke of staatsrechtelijke bezwaren zijn.

ARTIKEL LXXXIX.

De Comm. voor Protesten en Varia (Rubr. XIV en XV Agenda) rapporteert, bij monde van Rev. J. Smitter, aangaande een Protest van eenige leden der gemeente Cleveland, West Side, tegen een besluit der Classis Grand Rapids Oost

Het rapport luidt aldus:

Uwe Comm. heeft aan de Synode tot inlichting mede te deelen, dat er thans in Cleveland, W. Z., twee zoogenaamde kerkeraden met hun aanhang zijn, die afzonderlijk vergaderen, en vijandelijk tegenover elkaar staan.

Bij uwe Comm. kwamen drie brieven ter tafel.

1. Een protest van hen die zich noemen den ouden Kerkeraad, tegen de handelwijze en besluiten van Classis Grand Rapids Oost, in zake de kwestie Cleveland

2. Een brief waarin de geschiedenis aldaar in het kort gegeven wordt.

3. Een verzoek van den kerkeraad, van Cleveland Oostzij, om de protesteerende leden te steunen.

Uwe Comm. is van oordeel, dat alhoewel beide kerkeraden aldaar zich de wettige vergadering noemen, geen van beide, zooals ze thans staan, dienen mag. De oude niet wegens ontrouw; de nieuwe niet, wijl hij nimmer wettig is gekozen.

De Class. Grand Rapids Oost zond reeds eene Comm. naar Cleveland, Westzij, en het rapport der Comm. werd door die Classis aangenomen.

Uwe Comm. kan zich echter niet bij dat besluit neêrleggen, daar het haar voorkomt, dat de nieuwe Kerkeraad niet in zijn ambt had moeten bestendig worden

Uwe Comm. oordeelt het raadzaam, wegens de groote verwarring, en de voor ons vele moeilijk te begrijpen omstandigheden, om eene Synodale Comm. derwaarts te zenden, met last en macht om te handelen.

Zij stelt als Comm. voor de leeraren H. Van Hoogen en G. De Jong en ouderling S. Dekker.

Dit rapport wordt aangenomen en goedgekeurd.

ARTIKEL XC

De Comm. naar Fulton, Ill. (zie art. CXV, 8, Acta 1900), brengt rapport uit door haren scriba, Rev. G. Westenberg (zie art. LXV, 4).

Het wordt aangenomen en goedgekeurd. De korte inhoud luidt aldus:

De Comm. vergaderde in de kerk te Fulton, Ill., 14 Aug., 1900. De betrokken partijen waren tegenwoordig en werden gehoord. Beide partijen hadden schuld, bekenden zulks, en verzoenden met elkander, welke verzoening in de gemeente zou afgekondigd worden. Tot meerdere bestendiging der gesloten verzoening ondertekenden beide partijen een door de Comm. voorgesteld Compromis, dat ook in de notulen des Kerkeraads zou opgenomen worden.

ARTIKEL XCI.

Het rapport van de *afgevaardigden* naar de Syn. der U. P. Church (zie art. CXV, 6, Acta 1900) wordt gelezen en goedgekeurd. Het luidt verkort, aldus:

Den 22sten Mei, 1901 bezochten ze de Syn. der U. P. Church, vergaderd te Des Moines, Iowa. Zij werden recht hartelijk ontvangen en verkeerden met genoegen in het midden dier broederen. Uit het verslag van den afgevaardigde dier kerk naar onze Synode van 1900, bleek dat het taalverschil hem hinderde om volkomen juist te vatten wat onze verhouding tot hen was, en in welke betrekking wij tot hen wenschten te komen. Hij meende, dat wij voor eene corporatieve vereeniging in de toekomst niet ongenegen zouden wezen.

Tijdens deze broeders de Synode der U. P. Church bijwoonden, werd er gehandeld over revisie van Art. XV of the Testimony, waarin over geheime genootschappen gehandeld wordt. Stemmen voor en tegen revisie gingen op. Zij, die er voor waren, wilden de Kerk aangemerkt hebben als een leerschool, waarin dan de leden van geheime genootschappen konden worden opgenomen en onderwezen, om ze daardoor van de loge af te manen. De anderen stelden, terecht, dit onderwijs noodzakelijk voorop. Deze wilden van dat soort schoolstelsel niet weten. Eerst onderwijzen, dan discipelen maken, dat is de regel van den Koning der Kerk.

De eindbeslissing was, dat Art. XV van kracht bleef geamendeerd met eene nadere omschrijving, om het aloude standpunt der Kerk meer duidelijk te laten uitkomen.

Het werd hun vergund ruim een vol uur het woord tot de Syn. te richten. De Praes. der Syn. sprak hun recht hartelijk toe, en gaf hun den liefdegroet aan onze Synode meê.

Indien hun als afgevaardigden gevraagd werd wat te denken omtrent nadere vereeniging met de U. P. Church, dan zou hun antwoord zijn: „Laat het bij Kerkelijke Correspondentie blijven.”

ARTIKEL XCII.

Reeds in de vorige zitting werd aan de Synode voorgesteld *Rev. S. H. McNeel*, van Chesley, Ontario, Canada, wien nu gelegen-

heid gegeven wordt de Synode toe te spreken. Hij doet dat ongeveer als volgt:

Mr. President, Vaders en Broeders!

Ik verschijn in uw midden als afgevaardigde van de „Associate Presbyterian Church,” en heb niet alleen de groete onzer Kerk u te brengen, maar ook uit te spreken, dat wij met u sympathiseeren in het werk des Heeren, en wenschen u toe, dat ge met moed in dat werk moogt voortgaan. Het spijt me, dat ik mij in uwe taal niet kan uitdrukken. Ik heb die niet geleerd, en zal mij dus met eenvoudige Amerikaansch moeten behelpen. Hoewel wij in volk en taal verschillen, zijn wij toch één in gedachten en gevoelens. Eén zijn we in hoop, in de leer der verzoening door Christus, in de krachtige werking des H. Geestes tot verandering en vernieuwing. Wij gelooven in één God, één zaligheid door het geloof in Christus, één H. Geest, één Kerk, één Doop. Wij leven kerkelijk gescheiden, maar wat ons scheidt vloeit vooral uit onkunde, en vooroordeelen misschien. Eenmaal wordt toch dit alles weggenomen, als de geheiligde gemeente van Christus voor den troon des Allerhoogsten zal staan.

Vervolgens een en ander over onze Kerk. Wij wenschen te staan bij en te strijden voor de hooge beginselen, zooals Gods Woord ons die openbaart. Daarvoor streed ook de Kerk van Schotland in vroeger tijden, en wij volgen haar daarin na. Onze Kerk hier staat nog bij de beginselen onzer Vadersen, die juist om wille van dwalingen in leer en leven, zich in het Vaderland van de bestaande Kerk losmaakten. Om God naar hun geweten vrij te kunnen dienen, dachten ze er aan zich in Amerika te vestigen, en zonden ze in 1753 hun zendelingen naar Pennsylvanië. Na hier vasten voet gekregen te hebben en gevestigd te zijn, werd in 1782 eene vereeniging getroffen tusschen de Reformed Presbytery en de Associate Presbyteries of New York en Pennsylvanië, vormende de Associate Ref. Presbyterian Church. Twee leeraars van de Associate Presbytery of Pennsylvanië en een groot getal leden, weigerden in deze vereeniging mee te doen, dit beschouwende als eene afwijking van de beginselen der Associate Church, en bleven bestaan als de Presbytery of Pennsylvanië. Zij breidde zich snel uit, en werd in 1801 ingedeeld in vier Presbyteries (Classes), vormende de Associate Synod. Zoowel de Associate Synod als de Associate Ref. Synod breidden zich snel uit, en in 1840 werden de eerste pogingen tot vereeniging aangewend, die in 1858 tot stand kwam, onder den naam van United Presbyterian Church. Negen leeraren protesteerden hiertegen, en weigerden mede te gaan, alzoo voortzettende de Associate Synod, welke tot nu toe hare jaarlijksche vergaderingen houdt. De hoofdbezwaren tegen genoemde vereeniging waren de rekkelijke

voorwaarden waarop ze tot stand was gekomen, de dubbelzinnigheid van sommige artikelen in de basis van vereeniging, en de bijzondere verdraagzaamheid waarin de Vereenigings-acte opgesteld was. Onze Vaderen beschouwden die „verdraagzaamheidsvoorwaarde,” als practisch de ondergeschikte standaards van de United Church waardeloos makende, en de deur openende voor dwaling en afwijking in de practijk. Veertig jaren zijn sinds heengegaan. En deze hebben de voorzeggingen van de eerst-protesteerenden vervuld, zoodat wij heden ten dage, zelfs meer dan toen, redenen hebben om op onszelven te staan.

Sinds 1858 is de Associate Church niet sterk vooruit gegaan. Enkele gemeenten zijn er bij gekomen, het getal leeraars is toegenomen, een Theol. Seminary werd opgericht. Met de Schotsche Seceders (afgescheidenen) werken we samen op het gebied der zending, terwijl de Inwend. Zending geenszins verwaarloosd wordt.

Omtrent onze *leer* zijn we veel aan Nederland verschuldigd. De Dogmatiek van á Marck wordt onzen studenten jaren lang onderwezen en hun geraden Witsius „Over de Verbonden” te lezen, en eene Verklaring van den Heidelbergschen Catechismus. Wij strijden samen tegen het Arminianisme, en erkennen Gods Woord als den eenigen regel van geloof en leven. Onze geschreven belijdenis wenschen we, als eischende een werkzaam geloof, in toepassing te brengen. Onze leden moeten met dezelve hunne instemming betuigen.

Nu iets aangaande de *practijk*. Onze prediking heeft ten doel het volk bij de Waarheid te houden. Daarom prediken wij ook over de predestinatie, de bijzondere verzoening in Christus, en de krachtdadige onwederstandelijke werking des H. Geestes in de harten van zondaren.

Avondmaal vieren we driemaal 's jaars. Vrijdags daarvoor houden we een vast- en boetedag; Zaterdag wordt als voorbereiding aangewend, en Maandag na het Avondmaal wordt als dankstond gehouden. Alleen personen in volle gemeenschap worden tot het Avondmaal toegelaten, en leden van andere kerken geheel uitgesloten.

Onze predikstoelen staan voor geen andere leeraars open. Wel erkennen we hen, die het zuiver Evangelie brengen, als leeraars; maar we wenschen tegen inmenging van vreemde leeringen te waken.

Tot den Heiligen Doop worden toegelaten kinderen van ouders, van wie een of beide belijdenis deden van hun geloof, en deze gedoopten worden als kinderen der kerk beschouwd en behandeld.

In ons kerkelijk gezang gebruiken we alleen psalmen, ons streng van iets anders onthoudend. Zelfs weigeren we in andere

kerken te prediken, indien men daar gezang behalve de psalmen begeert.

Ons volk voorziet in de stoffelijke behoeften der kerk door vrijwillige bijdragen. Bepaalde fondsen hebben wij niet.

Feestdagen worden door ons niet onderhouden. Slechts enkele vastendagen, als genoemd is, en een jaarlijkschen Dankdag vieren we.

Wij zijn tegen geheime genootschappen, en ik durf zeggen, dat leden daarvan in onze Kerk niet geduld worden.

Voorts, onze tijden zijn ernstig, en er is donkerheid in de Kerk. Allerlei richtingen woelen rond in kerk en land en in de Christenheid. Al de Kerken klagen over zorgeloosheid, zondelust en wereldzin. Inderdaad we beleven treurige tijden. Daarom hebben we elkander wakker te houden, en te waken tegen verkeerde invloeden. Het is het algemeene gevoelen, dat er behoefte bestaat aan de werking des H. Geestes. Daarom wordt gebeden. En de Heere heeft beloofd, dat Hij dien Geest van den Vader wil schenken. Waarom aanschouwen we niet de verhooring dier gebeden? Er is gebrek in de prediking en in de zuivere voorstelling der waarheid. O, we moeten samen voor God onze zonden belijden, dan is er herleving te wachten. En als dan de vijand aankomt als een stroom, zal de Geest des Heeren er de banier tegen oprichten.

De Praes. richt een woord van dank tot den spreker.

ARTIKEL XCIII.

Rev. B. H. Einink, die in 1901 onze Kerk vertegenwoordigde op de Synode van de Associate Presb. Church, te Pleasant Run, Ind., geeft te kennen, dat zoover hem bekend is, de voorstelling van de Ass. Presb. Church door Rev. McNeel zoo juist gegeven, geheel overeenkomstig de waarheid is. Ook zijn rapport als afgevaardigde drukt dat uit. Hij zegt o a. nog, dat deze Kerkengroep slechts 22 gemeenten telt, 1000 lidmaten heeft, en 13 predikanten. Dat de gemeenten verspreid zijn in Kansas, Nebraska, Iowa en Canada. Dat Rev. H. G. Atchison zich tegenwoordig belast met het onderwijzen der studenten, daar de Theol. School, om finantiële redenen moest worden opgegeven. Het Zendingsveld dezer Kerk is de zoogenaamde „Leonia Mission” in Indië.

ARTIKEL XCIV.

Hierop wordt het woord gegeven aan Dr. Kollen, *deputaat van de Ref. Church*, die spreekt als volgt:

Eerw. brs. der Chr. Geref. Kerk!

Hoewel de moedertaal ons wel wat onhandig is, wenschen wij ze toch zoo goed mogelijk bij deze gelegenheid te bezigen.

Ik heb de eer de Ref. Church in America of beter bekend bij den meer geliefkoosden naam, Dutch Ref. Church, alhier te vertegenwoordigen en u hare hartelijke groete over te brengen.

Als kerkengroepen zijn wij niet alleen bureu, maar hebben ook dezelfde geloofsbelijdenis en, althaus in de Holl. gemeenten alhier in het Westen, merken wij geen verschil in de uitoefening van tucht en orde.

Om dan onder deze omstandigheden de deputatie van onze kerk tot de uwe eenige plichtigheid bij te zetten, zou het wel haast noodig zijn om het voorbeeld der Gibeonieten te volgen, toen Kanaäns volk met schrik bevangen was voor Jozua en de kinderen Israëls. Maar, mijne broeders, kunnen wij niet tot u komen met het eclat van distantie en onbekendheid, toch willen wij u verzekeren dat desniettemin onze harten warm voor u kloppen. Wij allen beoogen immers het heil van zielen en de glorie Gods, en daarom zijn wij allen broeders, al zijn wij ook kerkelijk gescheiden.

De Dutch Ref. Church, zooals gij weet, is de oudste Protestantse kerk in dit land. De Holl. emigranten van uit Nederland plattten haar in Nieuw Amsterdam. Met zulk een gulden gelegenheid, wat tijd en localiteit betreft, hoe kan het zijn dat zij, wat getalsterkte aangaat, moet gerekend worden onder de kleinere kerkgenootschappen in ons land? Een enkele Engelsche zinspreuk verklaart dit feit grootendeels: „*that was the Dutch of it.*” De geschiedenis onzer kerk heeft wel iets van de geschiedenis van Nederland. Daar is dat Nederland, slechts een stipje grond op de wereldkaart—daar is die Hollandsche natie in vergelijking gesproken maar een handje vol volks. Waarlijk het roemrijke van Nederlands geschiedenis bestaat niet zoozeer in wat dat volk deed voor zich zelf, als wel in wat het deed voor de wereld. Was het niet dat volk, waar civilisatie en burgerlijke en godsdienstige vrijheid grootendeels haren oorsprong vonden?

Zoo meenen wij ook te mogen beweren, dat onze kerk behulpzaam is geweest aan andere genootschappen en dat zij een zegen is geweest voor deze natie. Haar kracht bestond meer in dat zij conservatief dan dat zij progressief was, en het gevolg daarvan was dat velen der meest behoudensgezinden, bekwaamste en invloedrijkste mannen in verschillende kerkelijke genootschappen, geboren en gekweekt werden in onze kerk. Dat conservatisme werd somtijds zoo ver getrokken dat het leidde tot exclusivisme; en men vreesde somtijds zoo omgevoerd te worden met allen wind van leer, dat men schijnbaar het bevel: gaat heen, predikt het Evangelie! uit het oog verloor. Men was zelfs zoo bevreesd om besmet te worden met het

ongeloof, dat in 1847 en eenige jaren later, toen men in onderhandeling trad met de emigranten van uit Nederland, met het doel om een vereeniging tusschen hen en de Dutch Ref. Church teweeg te brengen, er nauwkeurig onderzoek werd ingesteld aangaande hunne leer.

Het is dan ook geen wonder, dat de kracht en de invloed onzer kerk zoo algemeen wordt toegeschreven aan hare rechtzinnigheid, aan het vasthouden aan de leer der vaders van den tijd der hervorming.

Nu meenen wij niet te beweren, dat de Dutch Ref. Church de kerk van Christus hier op aarde uitmaakt. Onze kerk is slechts één steen aan dat geestelijk gebouw, dat nog steeds wordt opgetrokken op het fondament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus de uiterste hoeksteen is. En bij een gelegenheid als deze is het ons tot troost en een inspiratie te weten, dat er in die verscheidenheid van al die steenen een innerlijke diepere eenheid bestaat. Eenheid, niet in vorm maar in wezen. Wij kunnen dit niet altijd zien en verstaan. Een oppervlakkige beschouwing zou ons doen besluiten dat het onmogelijk is, dat de Arminiaan en de Calvinist denzelfden Bijbel en denzelfden God aanbidden en dienen. Maar hunne eenheid of liever wat zij met elkander gemeen hebben ligt dieper dan uiterlijke vorm of uitdrukkingen van theologische begrippen. De eenheid vinden wij in de diepte hunner harten. Hoort hen beiden bidden, laat hen voor het alziend oog des Alleroogsten geplaagd zijn, en het uiterlijke, de schil, valt weg en de vernieuwde harten geven te kennen een innerlijke eenheid. Beiden roemen in het kruis.

De vereeniging van Gods volk in dezen hooger en beter zin bestaat niet in het vernietigen van de verschillende genootschappen, maar in uitdelging van den sektegeest. God in zijn ondoorgrondelijke wijsheid en goedheid heeft een groot werk toevertrouwd aan zijne volgelingen, namelijk om alle volkeren bekend te maken met het plan der verlossing. De vorst der duisternis en zijne aanhangers, die ons in dit werk zoeken te belemmeren zijn het met elkander eens, en het is daarom een eerste vereischte dat al Gods volk zich vereenigt tot den strijd.

Voor al moeten wij als Holl. kerken elkander bijstaan. Wij zijn één in afkomst, één in doel, en wij vertrouwen dat wij ook één zijn in toekomst. De groote held Scipio zeide eens dat hij liever wilde dat Hannibal, zijn vijand, zijn hart zou uitscheuren en het met zout eten, dan dat Lelius, zijn vriend, hem een boos woord zou toevoegen.

Ik ben er diep van overtuigd dat wij als Hollanders een bijzondere roeping hebben in dit land. Om aan deze roeping te beantwoorden moeten wij, indien niet in vorm en naam, dan toch in

wezen een zijn. Weet gij wat een verheven gebed is van den Turk? Het is voor den Turk een wijs en listig gebed, dat gedurig opstijgt van zijn altaar. Hij bidt zijnen God, dat de twisten en oneenigheden der Christenen nimmer mogen vereffend worden. Wijze, scherpzinnige Turk, hij bidt dat wij Christenen nimmer onze geschillen zullen vereffen; want hij weet dat zoolang wij twisten, hij zeker woont.

Voor al moeten wij juist omdat wij, zooals we reeds zeiden, bureu zijn, en zooveel met elkander gemeen hebben, aangaande deze zaak op onze hoede zijn. Hebben wij het niet meermalen opgemerkt, dat er geen muren zijn die menschen, kerken en genootschappen zoo volslagen gescheiden houden, als die welke grootendeels in onze verbeelding worden opgetrokken of gebaseerd zijn op misverstand en vooringenomenheid? Is dit niet de reden, waarom men somtijds ziet dat kerken van hetzelfde genootschap meer van elkander gescheiden zijn in het wezen der zaak, dan kerken behoorende tot verschillende genootschappen?

Zullen wij als een volk aan onze groote roeping beantwoorden dan moeten wij als kerken elkander behulpzaam zijn. Wij zijn dit reeds geweest in het verleden op het gebied der hoogere kweeking. Wij herinneren ons den tijd niet dat uwe kerk niet aan onze college vertegenwoordigd was door hare zonen en dochters. Nimmer hebben wij getracht om van die jongelui proselieten te maken. Ons streven is altijd geweest om er mannen en vrouwen van te maken die een invloed ten goede zullen uitoefenen op kerk, school en maatschappij. En wij nemen deze gelegenheid te baat om u recht hartelijk te danken voor de goedkeuring gegeven aan dat werk door herhaaldelijk ons kweekelingen in de hoogste posities te plaatsen in uwe kerk.

Broeders, de Heere heeft in zijne groote wijsheid en in zijne diepe plannen ons als Hollanders in dit land geplaatst, niet alleen om er een ruim bestaan te vinden, maar om hier zijn rijk te bouwen. Er is iets eigen aan het karakter van den Hollander, waaraan dit land in dezen tijd bijzondere behoefte heeft. Het bloed der vervolging en der martelaren loopt door onze aderen, en dit geeft ons bezadigdheid, ernst, achting voor en vasthouden aan de waarheid Gods, karaktertrekken waaraan het volk dezes lands in het onstuijmig jagen naar aardse schatten en het verachten van Gods wet, behoefte heeft.

Waar ik een predikant en kon ik het oor krijgen van ons volk dan schijnt het mij toe, dat ik eerst en vooral zou willen prediken over de woorden van Mordichai gericht tot Esther: „En wie weet of gij niet om zulk een tijd als deze is, tot dit koninkrijk geraakt zijt?”

Broeders, in dezen grooten strijd mogen wij geen krachten ver-

spillen. De tijdgeest, de stroom van het materialisme dreigt ons en onze kinderen op te zwelgen. De welvoegelijkheid verbiedt het om hier te spreken over wat mogelijk kan en moet gedaan worden om onze krachten zoo te vereenigen dat zij het meest kunnen verstrekken tot Gods eer en opbouw van zijn rijk.

Geve God u en ons alle noodige wijsheid om onze roeping te verstaan en zulk een toewijding, dat wij ons steeds zullen verheugen in zijnen dienst.

De president dankt den spreker voor zijn woord, waarna Rev. Zwemer, sec. deputaat nog enkele gevoelvolle woorden spreekt, en den president ter hand stelt de besluiten hunner Synode als antwoord op de instructie onzen deputaat meegegeven, uitgedrukt in Art. 85, 4; Acta 1900.

ARTIKEL XCV.

Als Comm., om het antwoord der Ref. Church na te zien, op de door onze Synode van 1900 gestelde twee vragen, en daarover te rapporteeren, wordt benoemd, de leeraren K. Kuiper, H. Beets, J. H. Schultz, J. Wijngaarden en Prof. F. M. Ten Hoor.

ARTIKEL XCVI.

De Comm. voor Vesper (zie Art. XXIX, punt c) is nu gereed, en rapporteert aldus:

Waarde President, Vaders en Broeders!

Uwe Commissie

a. Gehoord hebbende het rapport van Ouderling Bosch en Ds. Kuiper, benevens een brief van den Kerkeraad van Vesper, en de notulen der verplaatsing van Ds. De Lange naar Vesper (zie Art. LXXX, Rubr. III v. h. rapport);

b. Gelet hebbende op de omstandigheden, dat de Classis Illinois \$50.00, de Inwendige Zendingsboard \$200.00, alsook de Synode \$50.00 in het belang van Ds. De L. gegeven heeft, en dat de gemeente van Vesper zich thans verbindt tot \$72.00, vrij brandhout, met vrije woning en tuin;

c. Overwegende, dat de gem. Vesper Ds. De L. voor onbepaalde tijd wenscht te houden, adviseert thans, dat de Syn. besluite Ds. De Lange daar te laten blijven tot de volgende Synode, onder de navolgende bepalingen:

1. Dat de Inwendige Zendingsboard voor Ds. De Lange \$200.00 betale, en de Class. Illinois er \$25.00 bij passe;

2. Dat de gemeente Vesper haar best doe, om naar vermogen

bij te dragen, opdat de Classis geheel of tenminste gedeeltelijk van dien last ontslagen worde.

Met eerbied onderworpen,

L. J. HULST.

Dit rapport wordt goedgekeurd.

ARTIKEL XCVII.

Deze morgenzitting wordt door Dr. Kollen met dankzegging gesloten.

TIENDE ZITTING.

Woensdagnamiddag.

ARTIKEL XCVIII.

Prof. F. M. Ten Hoor laat zingen Ps. 119:3 en gaat voor in gebed.

ARTIKEL XCIX.

Vervolg van het rapport der Comm. voor Protesten (zie Art. LXXXIX.) De zaak Kamps komt in behandeling. De bespreking hierover geschiedt in Comité.

Het prae-advies der Comm. luidt aldus:

Br. H. Kamps, vroeger leeraar te New Holland, S. Dak., appelleert op de Synode, haar verzoekende het besluit van Class. Iowa over zijn persoon te herzien.

Uwe Comm. heeft de zaak van br. Kamps naarstelijk onderzocht, de besluiten van den Kerkeraad van New Holland en van de Class. Iowa, alsook de brieven van br. Kamps gelezen.

Br. K. meent, dat de Cl. Iowa te haastig is geweest, en zij tegenover hem het recht niet heeft laten wedervaren, en hij schijnt van oordeel te zijn, dat hij niet had moeten afgezet worden, daar hij de straf hem toegekend als onrechtvaardig beschouwt, en steeds verontschuldigende dingen zoekt in te brengen.

Uwe Comm. is van oordeel, dat de Class. Iowa volkomen recht gedaan heeft in zake br. Kamps, daar de zonden van zulk een aard en graad waren, dat de Classis verplicht was tot afzetting over te gaan, en raadt derhalve de Synode, het besluit van Classis Iowa te handhaven.

Dit advies wordt goedgekeurd.

ARTIKEL C.

Nu komt het rapport over „Unions” aan de orde, dat door Rev. J. W. Brink wordt gelezen. (Bijlage XII.)

Na de lezing wordt het volgende besloten:

De Synode met waardeering gehoord hebbende het rapport der Comm. in zake de „Unions,” besluit het te publiceeren tot ernstige bestudeering, om de volgende Synode op de zaak terug te komen.

Aan het Moderamen en de Comm. ad hoc wordt de uitvoering hiervan opgedragen.

ARTIKEL CI.

Besloten om een avondzitting te houden. Rev. McNeel sluit deze zitting met dankzegging.

ELFDE ZITTING.

Woensdagavond.

ARTIKEL CII.

Nadat gezongen is Ps. 119:17, opent Rev. L. J. Hulst deze zitting met gebed.

ARTIKEL CIII.

Voortzetting van het Rapport der Comm. voor Protesten en Varia (Rubr. XIV en XV van de Agenda).

De punten 2 en 4 van het rapport zijn reeds behandeld (zie Art. LXXXIX en XCIX).

I. Verdere protesten.

1. Van eenige personen uit Fulton, Ill., was een brief, waarin geprotesteerd werd tegen de handelwijze van den Kerkeraad te Fulton en van de Class. Illinois.

Uwe Comm. adviseert hierop niet in te gaan, en wel om de volgende redenen:

a. Er worden geene beschuldigingen of bezwaren ingebracht, dan die, welke reeds lang kerkelijk zijn weggeruimd.

b. De protesteerende leden hebben zich aan de kerkelijke gemeenschap onttrokken, en hebben dus geen recht op appél.

3. Een protest van br. Hofman tegen den Kerkeraad van Walnut Str. te Kalamazoo.

De geschiedenis is deze: Mr. Hofman is in Holland, Mich. hertrouwd, met eene weduwe, die zoowel volwassen als kleine kinderen had. Spoedig bleek, dat zij moeilijk samen konden leven. Zij leefden eenigen tijd gescheiden, kwamen later weder te zamen, en gingen in Kalamazoo wonen. Slechts eenige weken daarna kwam Hofman weer in Holland, omdat hij, volgens zijn zeggen, geen vrede kon houden met de volwassen kinderen van de vrouw, die in huis waren, en daarom ook niet met de vrouw. Hij verzocht den Kerkeraad van Walnut Str. pogingen aan te wenden om hem en zijne gade weder bij elkander te brengen. Volgens zijn getuigenis werd hij eerst door sommige leden van dien Kerkeraad, en later door geheel dien Kerkeraad eenigszins bar en hard behandeld. Hij vroeg zijn attest op, maar verkreeg het niet. De Kerkeraad meende, dat hij, door dit te geven, den ongeoorloofden toestand zou bestendigen en schijnbaar het gescheiden leven rechtvaardigen. Hofman beriep zich op de Classis waaronder Kalamazoo ressorteert. Hij werd door de Classis gehoord, maar kreeg geene voldoening. Een formeel beroep op de Synode heeft er echter niet plaats gehad. Toch wenscht hij het hier behandeld te zien. Recht op die behandeling, meent uwe Comm., bestaat er niet, toch, indien de Synode meent er op te moeten ingaan, de Comm. acht het niet ongewenscht.

Wegens afwezigheid van een Afgevaardigde, die in deze zaak inlichting kon geven, werd ze tot nader orde ter tafel gelegd.

5. Protest van A. Heersink, Alamosa, Col.

Mr. A. Heersink van de San Luis Valley, Col., vroeger lid van de gemeente Maxwell, N. Mex., maar later overgedragen aan Lucitor, Kans., protesteert tegen de handelwijze van den Kerkeraad van Maxwell, en van Class. Iowa. De geschiedenis is in 't kort deze: In de San Luis Valley wonen vier á vijf huisgezinnen, vroeger leden van Maxwell, die reeds lang in groote oneenigheid met elkaar leven. Hiertoe behoorde ook A. Heersink. Door tusschenkomst van den Kerkeraad van Maxwell en van Class. Iowa werd een en andermaal eene verzoening getroffen. Toch zag men zich eindelijk genoodzaakt br. A. Heersink onder censuur te plaatsen op de volgende gronden:

- a. Verbreking van een drietal wettig geslotene verzoeningen.
- b. Het uitspreken van onware beschuldiging tegen andere leden der gemeente hen noemende compliteerders tegen hem en lasteraars.
- c. Dat hij de overige broeders en zusters aldaar uitscheldt voor een rommel, waarvan hij zich moet scheiden.

Uwe Comm. oordeelt, dat de censuur op A. Heersink toegepast, volkomen recht is.

Evenwel geve de Synode Class. Iowa in overweging of de toepassing van het uiterste remedie, niet uitgesteld kan worden totdat

er eene gemeente in Alamosa gesticht is, en Heersink te midden van een geregeld kerkelijk leven verder behandeld kan worden.

Nadat nog enkele inlichtingen door Class. Iowa wordt verstrekt, wordt dit advies door de Syn. goedgekeurd.

II. Varia a.

1. Een brief van Ds. A. Struis en zijn Kerkeraad, te Buenos Ayres in Zuid Amerika, waarin ze verzoeken om in nauwere verbinding te treden met de Christ. Ger. Kerk in Noord Amerika.

Uwe Comm. adviseert:

a. Aangezien wij geen kennis hebben aangaande het kerkelijk standpunt dier gemeente;

b. Aangezien het uit den brief niet recht duidelijk is wat de broeders aldaar willen, dat, alvoor men iets definitief besluite, met hen te correspondeeren, om beter ingêlicht te worden, en stelt als Commissie voor Classis Iowa.

Goedgekeurd.

2. Class. Grand Rapids West, verzoekt de Synode hare adhaesie te verleenen aan besluiten door haar genomen den 13en Mei, 1902, betreffende grensregeling en het afgeven van attesten. De besluiten zijn als volgt:

a. De Classis neemt als regel aan, dat leden behooren te kerken in de gemeente in welker kring zij wonen.

b. In exceptioneele gevallen, wanneer attesten worden gevraagd naar gemeenten, die verder verwijderd zijn van de woonplaats van het lidmaat, dat het attest vraagt, zal de Classis beslissen, na alle betrokkene partijen gehoord te hebben.

Uwe Comm. adviseert om hier niet op in te gaan, maar Class. Grand Rapids West te verwijzen naar Art. 89, punt 6, van de Acta 1898.

Dit advies wordt goedgekeurd.

Varia b.

1. Class. Grand Rapids West vraagt:

De Synode spreke er zich over uit, wat men te verstaan hebbe onder het z.g.n. „handopenen”

Uwe Comm. antwoordt:

In de handopening vindt men een soort waarborg voor de Classis, dat een gemeente, die een predikant beroept, dat doet op wettige wijze; en een voorzorgsmaatregel, dat moeilijkheden ook op finantiëel gebied worden voorkomen.

Besloten, om hierop niet in te gaan.

2. Classis Holland verzoekt:

De Synode beslisse, dat de regel voor den Praeses der Synode gelde voor alle Kerkelijke vergaderingen.

Het recht van den Praeses der Synode wordt in Art. 5, g, van het Reglement der Synode omschreven. Uwe Comm. adviseert, dat de Synode uitspreke, dat dit op alle Kerkelijke Vergaderingen van toepassing is.

Besloten, ook hierop niet in te gaan.

3. a. Classis Illinois begeert:

In aanmerking nemende de groote behoefte aan, en de weinige belangstelling in geregelde ontwikkeling van dogmatische waarheden, spore de Synode de Classes aan, om behoorlijk acht te geven, dat de geregelde behandeling van den Heidelb. Catechismus onderhouden worde.

Uwe Comm. stemt van harte in met wat door de Classis Illinois wordt voorgesteld, en vertrouwt dat de Synode daar nadruk op leggen zal.

Besloten wordt, om hierop niet in te gaan.

b. (1.) Verder begeert Classis Illinois:

De Synode herzie het slot van Art. 100, Acta 1900, of geve nadere verklaring hiervan.

(2.) Ook Classis Iowa vraagt hieromtrent:

De Synode zorge, dat van alle zaken, althans zooveel in de Acta geplaatst worde, dat het blijke, waarom zij alzoo besloot. Aanleiding tot dit voorstel gaf Art. 100, 2, van de Acta van 1900.

De Commissie, genoemd Art. gelezen hebbende, is met de Classes Illinois en Iowa van oordeel, dat het besluit in dat Artikel geen grond heeft, wanneer men het oordeel van de Commissie van Rapport laat staan, en dan het besluit der Synode leest. Het oordeel, dat iemand geroepen is zijn schuld te bewijzen, wordt eerst als een groote onrechtvaardigheid veroordeeld, en daarna in het besluit als voorwaarde gesteld vóór de in het ambt stelling van den persoon, die bedoeld werd.

Uwe Comm. oordeelt, dat genoemd Artikel, zooals het daar staat, ongemotiveerd is, en daarom adviseert zij, dat de Synode er nadere verklaring van geve.

De Synode keurt dit advies goed, en draagt aan Classis Iowa en het Moderamen op, om dit in orde te brengen. De nadere verklaring luidt als volgt:

Volgens de notulen van Classis Iowa is de geschiedenis aldus: In Oct. 1894 zou Cand. Dapper peremptoir geëxamineerd worden. Juist vóór het examen vernam de Classis onrustbarende geruchten aangaande een crimineele zaak uit het leven van Cand. Dapper. De Broeder werd ondervraagd, en hij erkende, dat er indertijd in Nederland eene aanklacht tegen hem ingebracht was, als zou hij een meisje aangerand hebben; en dat hij toen door de burgerlijke rechtbank, niet alleen in eerste instantie, maar ook in hooger beroep, veroordeeld was, en dat hij diensvolgens een jaar gevangenisstraf ondergaan had. Hij verklaarde echter geheel onschuldig te zijn en geenerlei aanleiding gegeven te hebben tot die aanklacht, en zeide, dat het proces voortgevloeid was uit haat tegen zijn evangeliesatie-arbeid. De Classis vroegde naar kerkelijke getuigschriften als bewijzen voor zijne onschuld; doch hij had niets over te leggen dan brieven en attesten van private, bij de Classis onbekende, personen. En deze geschriften raakten wel den persoon van Dapper, maar niet de zaak in kwestie. Ook zag hij geen weg, om nog kerkelijke attesten uit Nederland te verkrijgen, tot bewijs, dat hij door kerkvergaderingen aldaar als onschuldig geacht werd.

Het examen werd voorloopig uitgesteld, en het Moderamen opgedragen een grondig onderzoek in te stellen.

Het Moderamen richtte allereerst tweemaal een schrijven aan Cand. Dapper zelve, met herhaald verzoek om volle inlichting over de omstandigheden en gebeurtenissen, opdat er meer met kennis van zaken zou kunnen geoordeeld en onderzocht worden. Doch telkens antwoordde de broeder met lange gemoedelijke brieven, waarin hij echter verschooning vroegde om op de zaak in te gaan, wijl deze hem te pijnlijk was, om er over te schrijven.

Daarna heeft het Moderamen geschreven naar het Curatorium onzer Theol. School, en naar eenige adressen in Nederland. Uit het antwoord van het Curatorium bleek, dat die van de zaak niets wist, en steeds een goeden indruk van Dapper gekregen had. Men had steeds geleefd in het goede geloof, dat Dapper als godsdienst-onderwijzer en oefenaar uit Nederland gekomen was, hoewel nu van achteren bleek, dat hij al de jaren na de bewuste geschiedenis nooit als zoodanig werkzaam geweest was.

Uit Nederland kwam alleen van Ds. Van Son een antwoord, en daaruit bleek, dat ZEW. den indruk had, dat de overheid wel wat hard met Dapper gehandeld had, maar ook, dat eene Class. Comm. hem ontraden had, om in Nederland weer als oefenaar op te treden.

De volgende Classis in April '95, gevoelde nog niet gerust. Vooral gevoelde zij zich bezwaard, doordien zij verschillende punten niet met elkaar in overeenstemming brengen kon, alsmede door de weigerachtigheid van Cand. Dapper om de zaken bloot te leggen. Deze vergadering durfde nog niet tot de examinatie over te gaan,

maar hoopte dat er tegen een volgende vergadering vrijmoedigheid daartoe mocht gevonden worden.

Na deze vergadering werd nogmaals gecorrespondeerd met Cand. Dapper, in welke correspondentie hij herhaaldelijk zijn onschuld betuigde, maar het punt in kwestie, als altijd, zocht te ontgaan.

Op de volgende vergadering, in Oct., werd Cand. Dapper nauw ondervraagd, en al vragende kwam men het volgende te weten: Een zestienjarig meisje, een zijner leerlingen, was gedurig bij hem aan huis, ook wel in afwezigheid zijner vrouw. De vader van dat meisje scheen zijn vriend te zijn. Een maand nadat de bewuste zaak zou geschied zijn, kwam de aanklacht voor de rechtbank. Niet zoozeer de vader, maar veeleer de burgemeester had de zaak doorgezet. De vader had gezegd, dat hij niet bedoeld had, dat de zaak zoo ver komen zou. Voor de rechtbank had het meisje de zaak bezworen, terwijl de argumenten van Dapper en zijn advocaat niet gehoord werden.

Op deze vergadering nam de ongerustheid eer toe dan af. Het scheen de vergadering toe, alsof de bezwaren zich vermenigvuldigden naarmate er meer licht over de zaak opging:

a. Dat bij de aanklacht ook de eer van het meisje op het spel werd gezet;

b. Dat de vader van het meisje gezegd had, de veroordeeling van Dapper niet bedoeld te hebben;

c. Dat men eenige tegenspraak vond in de vroegere en tegenwoordige uitspraken van Cand. Dapper.

De Classis besloot de zaak naar de Synode te brengen, en gaf aan Cand. Dapper reisgeld om derwaarts te gaan. (Zie Acta 1896, Art. 83.)

4. Classis Iowa verzoekt:

De Synode voorzie in de langgevoelde behoefte aan gelegenheden spreken voor Bid- en Dankdagen

De Synode spreke uit, dat zij het wel wenschelijk acht, dat dergelijke preeken uitgegeven worden, maar kan niemand belasten zulks te doen.

Goedgekeurd.

5. Een andere instructie van Classis Iowa luidt:

De Synode vrage ook van de deputaten, die na de Openlijke Verklaring binnenkomen, instemming met die Verklaring.

Om aan het verlangen van Classis Iowa te voldoen, adviseert uwe Comm., dat, wat nu in practijk geschiedt, als regel voor de toekomst worde gesteld.

Goedgekeurd.

6. Ook was van Class. Iowa nog het volgende op de Agenda:

De Synode adviseere de Classes, dat zij de afvaardiging naar de Synode zooveel mogelijk afwisselen, opdat meerdere leeraren gelegenheid hebben om in het Kerkelijke mee te leven.

De Comm. acht het wel wenschelijk, dat meerdere leeraren gelegenheid hebben om in het kerkelijke mee te leven, maar acht zich niet bevoegd, omtrent de afvaardiging naar de Synode voorschriften te geven.

Goedgekeurd.

ARTIKEL CIV.

Voortzetting van de Notulen uit de Acta van 1900.

9. Art. LXXX. De „National Christian Association” had geen lust om het rapport over geheime genootschappen te drukken, omdat het haar te abstract voorkwam.

Voor kennisgeving aangenomen.

10. Art. LXXXI. Door afwezigheid van Rev. J. Groen zal later zijn rapport gevraagd worden.

11. Art. LXXXV, lett. 1. Het rapport hierover wordt later gegeven.

Omtrent letter 2 van dit Art. wordt kennis gegeven, dat aan genoemde Kerken wel was geschreven, maar dat daarop geen antwoord was ingekomen.

Dit wordt voor kennisgeving aangenomen.

12. Art. XC. Uitgevoerd.

13. Art. XCII slot. Uitgevoerd.

14. Art. CII. Aangaande dit Art., handelende over Art. 36 der Geloofsbelijdenis, besluit de Synode nogmaals om de behandeling uit te stellen tot een volgende Synode, omdat deze zaak bij de Geref. Kerken van Nederland nog aanhangig is.

15. Art. CXII. Daar er geen concreet geval is, besluit de Synode om er niet op in te gaan.

16. Art. CXV. De punten 6, 7, 8 en 9 zijn uitgevoerd. Door afwezigheid van Rev. J. Groen, moet het rapport over punt 10 later gegeven.

17. Art. CXVI. Besloten, om het in dit Art. vermeldde opnieuw uit te voeren n.l. om aan de met onze Kerk correspondeerende Kerken een exemplaar dezer Acta te zenden.

18. Art. CXIX. Opsporing van oude Acta en Kerkelijke stukken. Rev. H. Beets deelt hieromtrent mede, dat hij het notulenboek van 1857 voor het Kerkelijk Archief opspoorde. Hij wordt voor zijne ijverige bemoeiingen in dezen bedankt. Ook wordt met dankbaarheid het voorstel van Rev. K. Poppen aangenomen, om de geschreven Kerkelijke Handelingen van de True Dutch Ref. Church in de archieven te bezorgen.

19. Art. XXXIX, 5. De ondersteuning van jufvr. H. Beuker. Dit wordt in handen van het Curatorium gegeven.

ARTIKEL CV.

Rev. W. Heyns en Oud. H. Bosch worden benoemd om een resolutie van dankbetuiging op te stellen aan Mr. G. W. Mokma, in zake de eer en het genoegen op Dinsdagnamiddag der Synode be-
wezen.

ARTIKEL CVI.

Oud. P. Pontier sluit deze zitting met dankzegging

TWAALFDE ZITTING.

Donderdagvoormiddag, 26 Juni.

ARTIKEL CVII.

Rev. J. F. Van Houten opent deze zitting met gebed.

ARTIKEL CVIII.

De Presentielijst wordt gelezen. Allen tegenwoordig.

ARTIKEL CIX.

De notulen van Juni 25 worden gelezen, en met enkele veranderingen goedgekeurd.

ARTIKEL CX.

Op verzoek van een afgevaardigde uit Class. Illinois, komt de Synode terug op Art. CIII, Varia b, punt 3, in zake Catechismus-prediking.

Het eerst verworpen prae-adv. wordt nog eens gelezen, en nu aldus aangenomen en goedgekeurd: Met het oog op de gevaren, die

ons bedreigen van buiten af, stemt uwe Comm. van harte in met wat door Class. Illinois wordt voorgesteld, en vertrouwt, dat de Synode daar nadruk op leggen zal, opdat de Kerkeraden voor deze gevaren waken.

ARTIKEL CXI.

Rev. J. Groen brengt nu rapport uit aangaande de Nat. Christ. Association (zie Art. CIV, punt 10). Dit rapport, eene goede voorstelling van deze Vereeniging en haren arbeid gevende, wordt voor kennisgeving aangenomen, en besloten, op nieuw iemand te benoemen, die onze Kerk bij die Vereeniging vertegenwoordige.

ARTIKEL CXII.

Mede brengt Rev. Groen rapport uit aangaande de Engelsche Psalmberijming, Art. CIV, punt 16, dat voor kennisgeving wordt aangenomen, en besloten op nieuw een vertegenwoordiger onzer Kerk daarvoor te benoemen.

ARTIKEL CXIII.

De Synode komt terug op het protest Hofman (zie Art. CIII, 3). Besloten wordt: aangezien Class. Grand Rapids West mededeelt, dat zij die zaak naar den Kerkeraad heeft terug gewezen, kan de Synode er niet op ingaan. Dit zal den appellant bericht worden.

ARTIKEL CXIV.

Rapport der Comm. voor Tuchtzaken en Saloon (Rubr. XII b en XIII van de Agenda). Rapp. Rev. B. Einink.

Uwe Comm. heeft de Instructie van Classis Muskegon, luidende:

De Synode verklare voor censurabel iemand, die een Saloon houdt, of voor een saloonhouder borg wordt,

overwogen; ook wat dienaangaande van Classis Hackensack op de Agenda voorkomt. Classis Hackensack:

Verzoekt de aandacht der Synode op den groeienden kwaden invloed van de saloon, die gestadig en overal de wilvaart van het opkomend geslacht en den bloei der Kerk bedreigt.

Ook wordt de opinie der Synode gevraagd aangaande leden der Kerk, die dit kwaad aanmoedigen, door de Saloon te bezoeken, of door hun huis of goed voor Saloongebruik af te staan.

Uwe Comm. stelt het volgende voor:

1. De Synode oordeelt, dat saloonhouders niet kunnen toegelaten worden als leden der gemeente van Christus, en leden zijnde, naar Kerkenorde moeten behandeld worden.

2. Aangaande hen, die hun eigendom afgestaan hebben tot Saloongebruik, dat zij vermaand worden hun wederzijdsche contracten, als de tijd daarin bepaald verstreken is, niet weer te vernieuwen. Zoo iemand voortgaat zijn eigendommen daartoe af te staan, de zoodanige kerkelijk moet behandeld worden.

3. Verder oordeelt de Synode, dat de lautheid van vele leden der gemeente van Christus, die hunne verantwoordelijkheid als Christen-burgers niet verstaan, en hun recht, om dit kwaad te bestrijden, niet handhaven, in strijd is met hunne belijdenis en de eischen van Gods Woord.

Redenen, waarom uwe Comm. dit adviseert, zijn:

a. Het gevaar, waarin personen, inzonderheid jeugdigen, door het voortdurend bezoeken van de saloon, verkeerden, om tot dronkenschap te vervallen.

b. Omdat uit Statistieken blijkt hoe vele huisgezinnen, door het misbruik van sterken drank, verwoest en tot armoede gebracht zijn.

c. Omdat misbruik van sterken drank oorzaak is, dat een groot deel der bevolking onzer gevangenen en krankzinnigen gestichten bestaat uit hen, die zich aan dit kwaad hebben overgegeven.

Uwe Comm.,

B. EININK, Rapp.

Dit rapport wordt aangenomen en, na belangrijke discussie, goedgekeurd.

ARTIKEL CXV.

Tegen het tweede punt van het in het vorige Art. vermeldde rapport, wordt het volgende *Protest* ingediend:

Ondergeteekenden gevoelen zich gedrongen bij dezen te *protesteren* tegen de goedkeuring van punt 2 uit het verslag der Comm. voor „Saloonzaken;” niet zoozeer, omdat zij tegen den geest en de strekking van het goedgekeurd punt zijn, maar omreden zij het te *gevaarlijk achten*, dat de Synode in dergelijke *diep ingrijpende zaken*, *bijzondere regels* vast stelt *zonder eerst algemeene grondbeginselen* te ontwikkelen en neer te leggen.

was get.

F. J. Drost,

P. Van Vlaanderen,

H. Soodsma,

J. Timmermann,

S. S. Postma,

Henry Beets,

J. B. Hulst,

J. F. Van Houten,

J. H. Schultz,
C. Bode,

J. Bakelaar,
H. P. Demarest,

L. J. Hulst.

ARTIKEL CXVI.

Rapport der Comm. in zake *De Wachter*. Jaarboekje en Zondagschool (Rubriek IV, V en IX van de Agenda). Rapp. Rev. J. W. Brink.

Geliefde Broeders!

I. Uwe Comm. vond aangaande *De Wachter*, onder Rubr. V der Agenda, het volgende van Class. Illinois:

De Synode wordt verzocht ons Kerkelijk blad, „De Wachter,” te vergrooten, en tevens een schrijver voor „Kinder-rubriek” te benoemen, die geregeld wekelijks minstens twee kolommen hiervoor beschikbaar heeft.

Ds. H. Van Hoogen, Secretaris der Comm. voor *De Wachter*, bericht ons, dat die Comm. een voorstel heeft aangaande ons Kerkelijk blad, dat ter Synode zal komen. Hij wordt verzocht dit rapport ons voor te lezen, opdat uwe Comm. hiermede rekenen kan. Dit geschiedt. Het luidt als volgt:

Rapport der Comm. van Toezicht voor „*De Wachter*.”

Geachte Voorzitter! Eerw. Broeders!

De Comm. van Toezicht voor *De Wachter* heeft de eer aan de Synode te rapporteren als volgt: Het getal abonnés voor *De Wachter* neemt gestadig toe, en is nu reeds geklommen tot een getal van 3350. De boeken sloten met een batig saldo van \$1131.30, waarvan \$126.69 van 1 Dec. 1900 tot 31 Mei 1901. Wij noemen dit cijfer met weemoed, omdat het ons herinnert aan het smartelijk verlies van onzen ijverigen administrateur W. Brink, die tot de maand December van 1900 de administratie heeft kunnen bijhouden, en toen de eeuwige rust is ingegaan. In zijne plaats is de tegenwoordige administrateur Henry Brink benoemd. In het geheel is sedert de vorige Synode in de kas der Theol. School uit die der *Wachter* gevloeid, de belangrijke som van \$1650.00. Thans dringen verschillende Classes aan op vermeerdering van inkomsten voor die, in het belang van onze Kerk, zoo gewichtige inrichting.

De Comm., overtuigd, dat onze eigene pers, beide op moreel en finantiël gebied, nog veel meer voordeel kan afwerpen voor de Kerk en onze Theol. School, dan tot heden geschied is, meent daarom de Synode er op te moeten wijzen, of het niet onze roeping is onzen persarbeid te vermeerderen. Ons Hollandsch volk heeft er behoefte aan op elk terrein des levens voorgelicht te worden uit Gods Woord,

om te zien langs welke lijnen men zich heeft te bewegen, ook in alle kringen van het maatschappelijk leven. Met onze eigene pers moeten wij trachten ons volk te bearbeiten, dat thans nagenoeg zonder eenige voorlichting staat, te midden van zoovele ingrijpende vraagstukken, die door allerlei omstandigheden in onze groote Unie in het leven worden geroepen. Niet het minst dienen wij in te werken op onze jeugd, waaronder allerlei lectuur, zonder eenig beginsel, indien maar niet erger, met kwistige hand wordt verspreid. Daarom stelt de Comm. van Toezicht voor, dat er een „Dagblad” worde uitgegeven met *De Wachter* als „Zondagsblad,” dat het eigendom is en blijft van de Kerk, en finantiëel geheel ten voordeele van de Theol. School. In dat „Zondagsblad” worde opgelost het maandschrift *De Gereformeerde Amerikaan*, wat in overleg met het Consortium zal kunnen geschieden. Nadat dit geschied is, verschijne het „Zondagsblad” vervolgens in zoodanig formaat, dat het voegzaam kan worden ingebonden en aldus bewaard, wat met een courantenformaat zeer lastig is. De Hoofdredacteur stelle zich voor dit een en ander geheel beschikbaar, zoodat hij zich uitsluitend aan dien arbeid wijden kan. De Kerk geve hem emeritaat met behoud van het radicaal als predikant, ressorteerende onder de Classis Holland. De Secundus-redacteur blijve aan, alsook de medewerkers, speciaal voor de Zendingsrubriek en de Sabbathschoollessen. Dat deze in het Zondagsnummer verschijnen, met toevoeging van eene geregelde rubriek voor de jeugd. De prijs van het „Dagblad” zij één cent per stuk, zoodat de prijs van vijf nummers per week komt op \$2.50 per jaar. Het Zondagsblad geve ongeveer dezelfde hoeveelheid stof als thans, voor den tegenwoordigen prijs van \$1.50. De predikanten en professoren betalen half zooveel, met dien verstande, dat zij daarvoor minstens vier artikelen in het jaar leveren voor het Dagblad of het Zondagsblad, te regelen door de redactie.

Het spreekt vanzelf, dat de Kerk als zoodanig de uitgave van een blad, waarin bloot maatschappelijke toestanden worden behandeld, niet op zich kan nemen. Hare roeping ligt op ander terrein. Wel is het haar mogelijk, en ligt het op haren weg, aan een dergelijk pogen haren zedelijken steun te bieden, dewijl hare leden tevens leden zijn der burgerlijke maatschappij.

Ook komt de Kerk met zulk een dagblad als boven omschreven is in een zekere connectie, dewijl het Zondagsblad daarmee verbonden wordt, en hetzelfde personeel aan beide bladen wordt verbonden. De Comm. oordeelt hierbij, dat wij onze Theol. School niet mogen blootstellen aan de finantiële risico, die zulk een blad met zich brengt; waarom zij zich voorstelt, dat de uitvoering van heel deze zaak worde opgedragen aan eene „Compagnie,” die met de Comm. van Toezicht een geheel vormt. Deze „Compagnie,”

die vooraf een zeker bedrijf kapitaal te zamen brengt om te kunnen beginnen, verbindt zich voor de zitting der Synode in 1904 minstens \$1000 in de kas der Theol. School te storten. Tot dien tijd dient er eenige bepaling dienaangaande gemaakt te worden. Wanneer er twee jaren verlopen zijn, kan men over den loop der zaak een beter oordeel vormen. Tot zoolang heeft de Kerk eenigen waarborg noodig. Genoemde som, beschouwd als winst, af te werpen door *De Wachter* in die twee jaren, is niet zoo groot, als in het verloop van Synodejaar. Men dient hierbij echter in het oog te houden, dat, indien dit plan niet gekomen was, men zou hebben moeten besluiten tot „Wachtervergrooting,” waarop ook in het Synodaal agendum gewezen wordt. Wanneer dit gebeurde, zou door de groote uitgaven, die zulk een vergrooting eischte, het voordeel voor de School, althans vooreerst, minder worden. De onkosten, aan de uitgave van een Dag- en Zondagsblad verbonden, zijn door ons zoo nauwkeurig mogelijk berekend, en het schijnt ons toe, dat er niet veel gevaar is voor een finantiël bankroet voor deze Compagnie, zoo maar de Synode hare volle sympathie met het plan uitspreekt, door besluit haren zedelijken steun-toezegt, en onze predikanten mede de hand aan den ploeg slaan. Bereiken wij een abonnement cijfer van 3000, dan zou er reeds heel wat ten voordeele der Theol. School komen, en al wat boven dit cijfer mocht gaan, zou zuivere winst zijn. De Comm. verzoekt de Synode ten zeerste hare aandacht aan deze zaak te wijden, gelijk zij ernstig door ons ingedacht is. Met zulk een „Dagblad” en „Zondagsnummer” zouden alle belangrijke vraagstukken, beide op kerkelijk en maatschappelijk gebied, in bespreking kunnen komen. Op beider gebied is voorlichting voor ons volk hoog noodig. Wel is waar, dat ook „Ons Vaandel” zich op dezelfde lijn beweegt, als wij ons dat voorgesteld hebben; maar dit blad kan niet, ook dewijl het geen dagblad is, aan ons ideaal volkomen beantwoorden. Bovendien werkt ons plan finantiël geheel ten voordeele van onze Theol. School, waarmede „Ons Vaandel” natuurlijk in geene connectie staat. Wij zijn dan ook niet ongenegen „Ons Vaandel” voor een billijken prijs uit te koop. De overtuiging, dat het Calvinisme niet slechts een zuiver leerstelsel is, maar ook eene allesomvattende wereld- en levensbeschouwing, drijft ons, om aan de verspreiding en toepassing van dat beginsel te arbeiden met alle de middelen en krachten, die ter onzer beschikking zijn.

Gaarne zouden we daarom zien, dat de Synode een vijftal personen benoemde, die, met de Comm. van Toezicht, pogingen aanwenden, om zoo spoedig het kan een „Compagnie,” als boven omschreven, tot stand te brengen.

En hiermede, Eerwaarde Broeders! leggen wij dit belangrijk

plan voor de Synode neder, met de bede, dat ook hierdoor het welzijn der gemeente, en bovenal de eer van God bevorderd worde.

De Comm. voornoemd,

H. VAN HOOGEN, Secr.

Na ernstige en breede bespreking van dit plan der Comm. van Toezicht voor DE WACHTER, besluit uwe Comm. de Synode te adviseeren dit voorstel der WACHTER-comm. te aanvaarden, met deze wijziging, dat DE WACHTER op den gewonen dag blijve verschijnen.

2. Onder Rubr. IV vinden wij:

De Synode besluite tot de uitgave van een Kerkelijk Jaarboekje ten voordeele der Theol. School.

Uwe Comm. adviseert, dat de Synode blijve bij het besluit van 1900 (zie Art. XCIX, Rubr. XIII, a en b), en spreke weer uit:

a. De Synode mag geen uitgeefster van Jaarboekjes zijn, wijl zij daartoe niet de minste roeping heeft.

b. De Synode late de uitgave in handen van de Comm. van uitgave, die de eerste jaren van uitgaaf daar veel geld bijleggen moest.

3. Classis Iowa vraagt (Rubr. IX, Zondagschool):

De Synode bezorge twee uitgaven van de Zondagschoollessen, de eene voor kinderen, en de andere voor meer gevorderden.

Hieromtrent stelt uwe Comm. voor, deze vraag in te willigen, en wel in dezer voege, dat zij Ds. K. Kuiper continueere als schrijver van de Sabbatschoolles in den tegenwoordigen trant, terwijl de Synode mede bepale of ZEw. ook de verklaring voor de kinderen leveren zal; en deze niet in *De Wachter* zal geplaatst, maar alleen in *De Bode*. Mr. Tanis, uitgever van *De Bode*, heeft zich verklaard voor de Comm., dat de meerdere uitgaven, aan de verklaring voor de kinderen verbonden, voor zijne rekening komen.

Eerbiediglijk aangeboden,

J. W. BRINK, Rapp.

Het rapport wordt aangenomen. Elk punt wordt afzonderlijk besproken.

a. Aangaande punt 2 besluit de Syn. daarop niet in te gaan.

b. Punt 3 wordt goedgekeurd, en Rev. K. Kuiper neemt dien dubbelen arbeid op zich.

ARTIKEL CXVII.

Prof. G. E. Boer sluit deze zitting met dankzegging.

DE TIENDE ZITTING.

Donderdagnamiddag.

ARTIKEL CXVIII.

Rev. K. Kuiper laat zingen Ps. 105:3, en opent deze zitting met gebed.

ARTIKEL CXIX.

Besloten een avondzitting te houden.

ARTIKEL CXX.

Rev. J. A. Westervelt en Oud. L. Beunwkes, uit Classis Hackensack, worden geëxcuseerd, wegens moeilijkheden te Paterson. Ook Oud. P. Pontier, uit Classis Hudson, wordt ontslag gegeven, wegens krankheid in zijn huisgezin.

ARTIKEL CXXI.

Oud. G. W. Mokma neemt zitting, als secundus voor Oud. H. Bosch, en geeft zijn instemming met de „Openlijke Verklaring.”

ARTIKEL CXXII.

De Synode draagt het Curatorium op:

- a. om de beroepingsbrieven voor de benoemde professoren te schrijven, en
- b. om, in geval van onverhoopte vacature in het Docenten-college, dit aan te vullen tot de volgende Synode.

ARTIKEL CXXIII.

Nu komt de Wachterzaak in bespreking (zie Art. CXVI, punt 1—rapport der Comm. van Toezicht).

Nadat dit rapport, en ook het praeadvies, nog eens wordt gelezen, en daarna besproken, besluit de Synode om het voorstel betreffende een „Dagblad” ter tafel te leggen tot de volgende Synode.

ARTIKEL CXXIV.

De Synodale Commissie brengt rapport uit bij monde van Rev. J. H. Vos. Dit wordt voor kennisgeving aangenomen, en zal in de Bijlagen worden geplaatst (Bijlage I).

ARTIKEL CXXV.

De Praes. leest een tweetal brieven van de Gereformeerde Ker-

ken in Nederland, waarvan de eerste inhoudt eene verontschuldiging wegens het niet zenden van een of meer afgevaardigden, dewijl velerlei werkzaamheden dit verhinderden.

De tweede behelst eene uitnoodiging aan deze Synode om een of meer afgevaardigden te zenden naar de Synode der Geref. Kerken in Nederland, die in Augustus a.s. te Arnhem samenkomt.

Voor kennisgeving aangenomen (Bijlage XI). Op het zenden van een Deputaat komt de Synode bij de benoemingen terug.

ARTIKEL CXXVI.

De Comm., benoemd om een Resolutie van dankbetuiging aan Br. G. W. Mokma op te stellen (zie Art. CV), dient haar rapport in, waarvan, na lezing en goedkeuring, besloten wordt om het op te nemen in de Acta, en een afschrift aan Mr. G. W. Mokma te bezorgen.

Het rapport luidt aldus:

De Synode der Chr. Geref. Kerk, vergaderd te Holland, Mich., den 18 Juni e.v.d., 1902, nog onder den indruk van de aangename verrassing van Dinsdag middag j.l., gevoelt zich gedrongen haar hartelijken dank uit te spreken aan Br. G. W. Mokma, die haar die verrassing bereide, door haar met de familiën waarbij de afgevaardigden gelogeed zijn, dien middag met zich te nemen op een pleziertochtje per stoomboot naar Macatawa Park en op Lake Michigan, en door gedurende dien tocht verschillende versnaperingen met milde hand te doen uitdeelen. De Synode aarzelt niet te verklaren, dat het genot van dezen tocht niet weinig zal bijdragen, om haar vergaderingen in Holland bij de afgevaardigden in aangename gedachtenis te doen blijven.

ARTIKEL CXXVII.

De Comm. van correspondentie met de Alliance of the Ref. Churches holding the Presbyterian System, brengt nu rapport uit bij monde van Rev. Beets (zie Art. CIV, punt II).

Het wordt aangenomen met het antwoord door de „Alliance” gezonden, en besloten het op te nemen in de Acta (Bijlage X).

ARTIKEL CXXVIII.

Rapport der Comm. voor Doopleden. (Rubr. VII van het Agendum.) Rapp. Rev. P. Van Vlaanderen.

Eerw. Vergadering!

1. Daar het uwe Comm. van prae-advies in zake de rubriek

„Doopleden" voorkwam, dat de instructie van Class. Muskegon, luidende:

De Synode bepale de middelen ter handhaving van het besluit der Synode van 1898, Art. 94,

het middelpunt der Instructiën in die lijn uitmaakt, kiest zij dezelve als uitgangspunt, en begint te zeggen, dat zij gaarne dat besluit, luidende: „Ouders, die hunne kinderen ten Doop heffen, moeten volgens H. Schrift en Kerkenorde beide, of ten minste één van beide, hun eigen doop door persoonlijke belijdenis des geloofs aanvaarden," en hetwelk op genoemde Synode op nieuw gesanctioneerd is, nageleefd zag door al de Kerkeraden; m.a.w: Uwe Comm. zag gaarne dat, gelijk nu nog zoo dikwerf plaats heeft, aan doopleden, met het oog op het Sacrament des Doops, niet langer hetzelfde recht werd toegekend, als aan leden, die beide door doop en belijdenis aan de gemeente verbonden zijn, en dat wel op de volgende gronden:

a. Omdat het in strijd is met de heiligheid van de gemeente des Heeren als de vergadering der geloovigen, het lichaam van Christus, dezulken, die, noch op grond van het verbond, noch op grond van eigen levensopenbaring, als mondige leden van Christus aangemerkt kunnen worden, toch in de voorrechten van de leden in volle gemeenschap te doen deelen.

b. Omdat het in strijd is met de heiligheid van den Doop, aangezien de Kerk bij het bestendigen van het doopledenstelsel voor den Heiligen Doop een anderen maatstaf aanlegt, dan voor het Heilig Avondmaal, indien zij tot het gebruik van het Sacrament des Doops toelaat, die tot het Avondmaal niet gerechtigd is. Immers, alzoo wordt de H. Doop beneden het H. Avondmaal, gesteld en de Sacramenten, die bij elkander behooren, op onbijbelsche wijze van-een gescheurd.

c. Omdat het in strijd is met de waarachtigheid, die de bediening van 's Heeren ordinantiën kenmerken moet, als de Kerk, die slechts op objectieve gegevens kan en mag afgaan, denzulken het recht geeft tot den Doop hunner kinderen, die, al is het ook uit gemoedsbezwaar, nog geen Avondmaal durven viëren, maar wel, naar hun eigen zeggen, in goeder consciëntie, bij den Doop zich durven laten aanspreken als „geliefden in den Heere Christus," en op de doopvragen durven antwoorden. Het komt uwe Comm. voor, dat in dit geval „Gods verbond wordt ontheiligd, en zijn toorn over de gansche gemeente wordt aangestoken."

Goedgekeurd.

2. Daar het echter een te groote, mogelijk te gevaarlijke operatie zou zijn, het snijmes op eens zoo diep in de wonde te zetten, dat al het kwaad er op eenmaal uitgesneden werd, zoo stelt uwe Comm. voor als overgangsmaatregel in de gemeenten in welke het

doopledenstelsel nog in zwang is, om aan de getrouwde doopleden hetzelfde voorrecht toe te kennen met het oog op den Doop, als men hun gewoonlijk toekent, indien het verzocht wordt, met het oog op het Avondmaal. Indien er n.l. een dooplid bij of even voor de bediening van het H. Avondmaal, den Kerkeraad zou vragen mede gebruik te mogen maken van het Sacrament, zou dit ongetwijfeld voor éénmaal niet geweigerd worden, indien de Kerkeraad subjectief overtuigd was van de behoefte van den vrager naar dit Sacrament. Welnu, zoo geve men aan elk getrouwd dooplid, dat een kind ten Doop wil presenteeren, maar op dat oogenblik nog gemoedsbezwaar heeft om belijdenis des geloofs af te leggen, éénmaal de gelegenheid om zijn kind te laten doopen zonder getuigen. Echter alleen onder de volgende voorwaarden: *a.* dat ze een getrouw gebruik gemaakt hebben van de catechisatie; *b.* dat er op hun levensgedrag niets aan te merken valt; *c.* dat de Kerkeraden er van overtuigd zijn, dat de vragers met de beteekenis van den Doop op de hoogte zijn; en *d.* dat de verantwoording van het bestendigen van dezen onbijbelschen toestand voor rekening van den Kerkeraad blijve, die tot uitvoering van het besluit der Synode van 1898 (zie boven), nog den geloofs-moed mist.

Verworpen.

3. Ook adviseert uwe Comm. dat er op elke Classikale vergadering nauwkeurig notitie van gehouden worde, of men er aan arbeid in de verschillende gemeenten, om het besluit der Synode van 1898, Art. 94 te handhaven, waarmede ook de Instr. van Class. Muskegon beantwoord is.

Goedgekeurd.

4. Verder meent uwe Comm. in bovengenoemd geval:

a. dat het verzoek der Class. Illinois, punt één, om andere, en van Class. Grand Rapids West, om meer uitgebreide dooppattesten te verkrijgen, dan vanzelf overbodig is. Bedoelde instructiën luiden aldus:

Cl. Illinois:

De Synode geve aan de Kerkeraden den wenk niet langer attesten te gebruiken voor doopleden, die bedoeld zijn beide voor leden en doopleden te kunnen dienen; maar waardoor dan ook van doopleden getuigd wordt, dat zij gezond zijn in het geloof en verzocht worden hen tot het gebruik der Sacramenten toe te laten.

Cl. Grand Rapids West:

De Classis besluit, om aan de Synode een ontworpen schets voor dooplids-attesten aan te bieden voor algemeen kerkelijk gebruik, als volgt:

*De Kerkeraad der C. G. Gemeente te
verklaart bij dezen, dat uit kracht van den
Doop behoort tot de C. G. Kerk te en mitsdien
onderworpen aan de onderwijzing en tucht dier Kerk, wes-
halve wij den opzieners der C. G. Gemeente te
verzoeken onder hun christelijk opzicht en be-
stuur te nemen, en voort te gaan met te onder-
wijzen in de leer der waarheid, die naar de godzaligheid is.
Vermeerderd met dit toevoegsel:*

- a. Bijwonen van de openbare Godsdienstoefening*
- b. Gebruik maken van de Catechisatie*
- c. Algemeen gedrag*

- b. Alsmede, dat de Kerkeraad van 5th Ave., die wil dat
de Synode uitspreke, dat de overgangstijd in zake het doop-
pen van kinderen van Doopleden nu verloopen is,*

dan zijne begeerte vervuld ziet.

- c. In elk geval kan uwe Comm. niet adviseeren, nog uitge-
breider attesten voor doopleden te laten drukken, daar dit in meer
of mindere mate het doopledenstelsel bestendigen zou; maar veree-
nigt zij zich ten volle met de instructie van Illinois, punt 2, n.l.:*

*De Synode besluite attesten voor doopleden af te schaffen, en
in plaats daarvan alleen maar een bewijs van doop af te geven.*

Punt 4 is met punt 2 verworpen. De Syn. besluit, om naar de
ontworpen schets van Gr. Rap. West, zoodanige attesten van doop-
leden in gebruik te nemen, waarvan de uitvoering aan het Modera-
men wordt opgedragen.

5. Ook vereenigt zij zich geheel met de instructie *b* der ge-
meente 5th Ave., dat

*de Synode uitspreke, dat gerooijeerde doopleden anders niet
dan met schuldbelijdenis en volle geloofsbelijdenis in de Kerk
weer kunnen worden opgenomen.*

Goedgekeurd.

6. *a. Wat betreft de eerste instructie van Class. Hudson n.l]
of attesten uit de Christ. Geref. Kerk in Nederland geldig
zijn in de Christ. Geref. Kerk alhier?*

daarop zou uwe Comm. denzelfden regel willen zien toegepast,
dien men volgt als menschen met attestaties komen uit Kerken van
minder juiste formatie (zie D. K. O., pag. 46).

Goedgekeurd.

- b. Wat betreft de tweede instructie van Cl. Hudson, inhou-
dende de vraag*

of de Chr. Geref. Kerk alhier doopattesten aanneemt uit de Nederl. Herv. Kerk, daar lidmaatsattesten voor haar geene kerkrechtelijke waarde hebben,

daarop zag uwe Comm. gaarne een bevestigend antwoord geven, onder deze conditie, dat de Kerkeraden, waar zulke attesten worden ingediend, zekerheid hebben, dat de dragers der attesten gedoopt zijn in den Naam van God Drieëinig.

Goedgekeurd.

7. Na nog opgemerkt te hebben, dat er eenie minderheid in uwe Comm. is, die van oordeel is, dat de overgangstijd voor het doopen van kinderen der doopleden in het rapport uitgedrukt, wel wat kras is, en geen tijd durft te bepalen, aangezien zij meent, dat de Kerk daar nog niet rijp voor is, en daarvan gaarne in dit rapport melding zag gemaakt, geeft uwe Comm. haar werk in alle nederigheid aan Ueërwaardes beoordeeling over.

Vervallen met de verwerping van punten 2 en 4.

ARTIKEL CXXIX.

Door Oud. S. S. Postma wordt deze zitting met dankzegging gesloten.

VEERTIENDE ZITTING.

Donderdagavond.

ARTIKEL CXXX.

Na gezongen te hebben Ps. 98:2, opent Rev. H. M. van der Ploeg deze zitting met gebed.

ARTIKEL CXXXI.

Rev. J. Post neemt zitting als secundus voor Rev. H. Van Hoo-gen, en betuigt zijne instemming met de „Openlijke Verklaring.”

ARTIKEL CXXXII.

Rapport in zake de Vergrooting van „De Wachter.”

WEerw. Broeders!

De Comm. van Toezicht voor *De Wachter* heeft aan de Synode een voorstel te doen tot vergrooting van ons kerkelijk blad. Redenen daarvoor zijn de volgende:

1. Reeds een en andermaal is daarop van verschillende zijden aangedrongen, ten bewijze, dat er behoefte aan gevoeld werd. 3

2. De stof, door vast emedewerkers tot nu toe geleverd nam zoo- veel plaats in, dat voor leesstof van verschillenden aard te weinig plaats overbleef en het daardoor wel eenigszins stijf en eentoonig wordt.

3. Andere bladen van kerkelijk en niet kerkelijk karakter ge- ven veel meer voor denzelfden prijs.

4. Er zijn rubrieken, die voor ons volk uiteenzetting en be- handeling eischen, als Schoolonderwijs, Lectuur voor de jeugd en maatschappelijke aangelegenheden waarmede onze gemeenteleden als vanzelf in aanraking komen.

Dit een en ander in aanmerking nemende, stelt de Comm. voor, dat de Synode tot vergrooting besluite en de uitvoering opdrage aan de Comm., in overleg met den Hoofdredacteur en den drukker.

De Comm. ad hoc,

H. VAN HOOGEN, Secr.

Na eenige discussie over het voorstel in dit rapport, wordt in betrekking tot *De Wachter* het volgende besloten:

1. *De Wachter*, om finantiële redenen, te blijven uitgeven in het tegenwoordig formaat.

2. Rev. A. Keizer als redacteur, en Rev. G. D. De Jong als secundus-redacteur worden herbenoemd.

3. Behalve de benoemden, waartoe ook Rev. K. Kuiper be- hoort als schrijver der Sabbathschoolles, geene meerdere medewer- kers aan te stellen.

4. Het leesgeld voor de leeraars onzer Kerk wordt gelijk ge- steld met dat voor de leeraars buiten onze Kerk, waarmede voldaan is aan het verzoek van Class. Hudson en Class. Iowa, n.l:

1. *De Synode herzie Art. 97, punt d, 1 en 2 der Synoda- le Acta van 1900 en stelle een abonnementsprijs voor Leer- aars, zoowel buiten als binnen de Chr. Geref. Kerk (Hudson).*

2. *De Synode herzie Art. 97, 1, der Acta van 1900 en stelle onze Leeraars met andere Leeraars gelijk (Iowa).*

5. De Synode verzoekt de Leëren onzer Kerk, om een drie- tal artikelen jaarlijksch in *De Wachter* te schrijven, waarvan de op- name door de Redactie geregeld zal worden.

6. De aanstelling en salariëring van den Administrateur wordt in handen van de Comm. van Toezicht gegeven.

7. Op verzoek van Rev. W. Heyns besluit de Synode om punt 3 van Art. XCVII in de Acta van 1900 te schrappen.

ARTIKEL CXXXIII.

De Synode besluit, dat ook aan den Penningmeester en den Scriba van den Board der Inwendige Zending eene jaarlijksche gratificatie van \$50 zal uitgekeerd worden, evenals de Synode deze som reeds toezet aan den Penningmeester en den Scriba van den Board der Heidenzending, door goedkeuring van punt 12 der voorstellen van dezen Board.

ARTIKEL CXXXIV.

Rapport der Comm. in zake de Emeritus Kas (Rubriek VI van het Agendum). Rapp. Rev. P. Ekster.

Geachte Vaders en Broeders!

Uwe Comm. werd voor een punt gesteld, wel niet zoo ingewikkeld van aard als wel andere Rubrieken op 't Agendum; maar deze rubriek is wellicht de geheel eenige, waartegen in den loop des tijds, tot op heden toe, door velen wordt geageerd.

Uwe Comm. is niet geroepen om het verzet daartegen uit den weg te ruimen. De tegenstander beschouwe het als zijne roeping om zelf dit te doen.

In zake de Emeriti Kas komen op de Agenda vijf punten voor.

1. Het eerste is van Classis Illinois:

De Synode spreke uit, dat zij, waar de omslag voor de Em. Kas Classikaal is, ook de Classis aansprakelijk houdt voor de volle opbrengst er van.

Uwe Comm. is van oordeel, dat dit recht is. De Synode kan zich niet met elke aparte gemeente inlaten in deze zaak; maar elke Classis wijze iedere gemeente onder haar ressort, op de dure verplichting, om in dezen te doen wat iedere gemeente geroepen is te doen.

De eene gemeente mag zich aan deze noodzakelijke hulpe niet onttrekken, om aan andere gemeenten, die gewilliger zijn, het over te laten de lasten in dezen te dragen.

De motieven, die uwe Comm. aanvoert zijn:

a. God eischt: „Draagt elkanders lasten en vervult alzoo de wet van Christus”

b. Op elke gemeente rust in zake de Em. Kas ook eene zedelijke verplichting:

c. De zorg des Heeren voor zijne dienaren en hunne gezinnen, in beide O. en N. T. aangewezen.

d. De behoeften zijn in den laatsten tijd weder vermeerderd.

e. Het foutvindend optreden van sommigen tegen deze kas is een beginsel, niet alleen vreemd aan de Schrift, maar ganschelijk met de H. Schrift in strijd, weshalve dit ageeren tegen den noodi-

gen steun volstrekt niet moet goedgekeurd, maar met alle kracht moet bestreden worden. Weshalve iedere gemeente haar best doe om wat nog achterstallig is op te brengen; en met het oog op de toekomst, iedere gemeente aan den aanslag, zonder protest daartegen, tijdig voldoe.

Goedgekeurd.

2. Tentweeden volgen op de Agenda 3 punten van de Emeriti Comm.

a. Punt één luidt:

Verslag van den Penningmeester aangaande de schuld der Kerk aan de Em. Kas, loopende over de vier laatste jaren.

Op dit punt kan uwe Comm. de Synode niet dienen met advies. Zij was van oordeel, dat ze eerst Br. J. Heeringa zou moeten hooren; maar tijdens de opstelling van dit prae-advies was die broeder niet te spreken.

b. Evenmin kan uwe Comm. u dienen in zake punt twee, luidende:

De buitengewone schuld in sommige Classes.

Hierop zal Br. Heeringa het noodige licht moeten laten vallen.

Punt 2 wordt voor kennisgeving aangenomen. Er wordt medegedeeld, dat de Kas nog schuldig is \$350.09 over de vier laatste jaren.

c. 3. Aangaande punt 3, luidende:

Incorporeering der Comm. voor de Emeriti Kas,

diene het volgende:

Uwe Comm. zou gaarne zien, dat men het zonder die incorporatie zou kunnen doen. Toch blijkt ze in twee gevallen wel noodzakelijk te zijn.

a. Als er in de toekomst „Real Estate” bij uitersten wil mocht gelegateerd worden, dan zou er in dit geval een „incorporated body” moeten zijn, aan hetwelk 't legaat zou moeten overge maakt worden bij „deed”

b. Als er geld gelegateerd wordt, om vrij te zijn daarvan interest te betalen.

En daarom blijkt de incorporatie wel noodzakelijk te zijn, tenzij een andere weg kan gevonden worden.

Goedgekeurd.

4. Het laatste punt op de Agenda is van Class. Iowa:

De Synode vermindere niet de ondersteuning voor Juffr. Stadt.

Hierop adviseert uwe Comm., om aan de begeerte van Ct. Iowa te voldoen. De juffr. ontvangt thans \$150 per jaar.

Goedgekeurd.

5. In het rapport van de Em. Comm., bij monde van Rev. J. H. Vos voorgelezen, kwam een voorstel voor, om n.l.

de erfenis van wijlen H. Lubbers, te stellen als een vaststaand fonds, waarvan wel de interest mag gebruikt, maar de hoofdsom blijve onder beheer van de Synode.

Uwe Comm. kan hiertoe niet adviseeren, omdat zij van oordeel is, dat de sympathie, die er nog voor die kas is, daardoor niet versterkt, maar wel verzwakt zou kunnen worden.

Ook dit wordt goedgekeurd met de bijvoeging dat de Comm. der Em. Kas van de erfenis uitbetale wat er schuldig is over de laatste vier jaren.

6. Uwe Comm. zou der Synode nog wel één punt ter overweging willen aanbieden, en het is dit:

Aangezien het een feit is, dat vele gemeenten in de steden over \$1000 jaarlijks voor hare armen moeten opbrengen, daarentegen er gemeenten zijn, die hiervoor niets behoeven uit te keeren, of er in dit geval niet een weg kan gevonden worden, om de gemeenten, die zware lasten te dragen hebben, te hulpe te komen, mede ten bate der Emer. Kas, en er dus proportioneele gelijkheid zij, naar de draagkracht der gemeenten.

Besloten, niet op in te gaan.

7. Ten slotte moet uwe Comm. de Synode adviseeren, dat het noodzakelijk is om den Rooster voor deze kas na te zien.

Besloten, dat de Comm. der Em. Kas op morgen de Syn. diene met een rooster aangaande den omslag voor iedere Classis.

ARTIKEL CXXXV.

De Synode draagt den Praeses op, om aan het einde der Synode Prof. G. E. Boer een woord van dank toe te spreken, met het oog op het eindigen van zijn actieven dienst.

ARTIKEL CXXXVI.

De Synode acht het dienstig, dat de beteekenis en het goed recht van Art. XIII der D. K. O., historisch en exegetisch toegelicht worde in *De Wachter*. Zij verzoekt Prof. F. M. Ten Hoor dezen arbeid op zich te nemen. Hij belooft, zoo mogelijk, hieraan te voldoen.

ARTIKEL CXXXVII.

Rapport der Comm. van prae-advies in zake de stukken ingediend door de Deputaten der Ref. Church (zie Art. XCV).

WelEerw. Broeders!

Van de twee ingediende stukken heeft het eene betrekking op de vragen door onze vorige Synode gedaan aan de Synode der Ref. Church; en het andere heeft betrekking op „Church Comity” d.i. „Kerkelijke Wellevendheid.”

Op de vraag onzer Synode om nader bescheid aangaande de toekomstige houding der Ref. Church tegenover de geheime met eede verbonden genootschappen, geeft het eerste stuk een antwoord, waaruit blijkt, dat de Synode der Ref. Church op dit punt nog hetzelfde standpunt inneemt als te voren, n.l. dat de meerdere vergaderingen inzake kerkelijke discipline slechts „appellant bodies” zijn, en dat daarom de beantwoording van zulk een vraag wel van een kerkeraad, maar niet van een Synode kan uitgaan.

Op de tweede vraag inzake de weglating van de „Verwerping der Dwalingen van de Remonstranten,” antwoordt het stuk in hoofdzaak, dat de Kerk hier, bij de formeele aanneming der Standdaards in 1792, in geheel andere toestanden verkeerde, dan de Nederlandsche Kerken ten tijde der Dordtsche Synode, zoodat aanneming van de „Verwerping der Dwalingen” niet noodig werd geacht.—Op het tweede deel der vraag, inzake het gemeen overleg met zusterkerken, bij de wijziging van eene gemeenschappelijke belijdenis, wordt niets gezegd.

Het andere stuk door die Deputaten ingediend, heeft betrekking op „Christian Comity in Domestic Mission Work.” De Synode heeft reeds eene Comm. van drie leeraars benoemd om met een soortgelijke Comm. onzerzijds, te confereeren over deze zaak.

Uwe Comm. heeft deze stukken overwogen, en acht het, met het oog op het groote gewicht der zaken, gewenscht, dat de Synode een Comm. van drie leden benoeme, om onze e.k. Synode te dienen met een concept-antwoord over de eerste twee zaken.

En wat de mededeeling over „Church Comity” aangaat, daarover is vroeger reeds gehandeld, met name op de Synode van 1888, Art. 40, alwaar op het initiatief van de Partic. Synode van Chicago besloten is tot de opwekking, „dat bij den arbeid naar buiten alle billijkheid in acht genomen worde, en bij het opnemen van lidmaten met elkanders censure naar behooren gerekend worde.” Dit besluit bestaat nu reeds 14 jaar, en deze opwekking is, zooverre der Comm. bekend is, onzerzijds ook steeds in acht genomen. Mocht de e.k. Synode der Ref. Church ook een soortgelijke opwekking tot die Kerk willen richten, dan zou, o.i., voor het heden de benoeming van eene Comm. geheel overbodig zijn.

Ten slotte adviseert dus uwe Comm., dat van een en ander kennis gegeven worde aan de e.k. Synode der Ref. Church.

Met eerbied onderworpen,

J. WIJNGAARDEN, Rapp.

Het Rapport wordt aangenomen.

1. De voorstellen van prae-advies worden goedgekeurd.
2. Als Comm. benoemd: Prof. F. M. Ten Hoor, Rev. H. Beets en Rev. J. W. Brink.
3. Het Besluit der Synode van 1888, Art. 40, zal bepaaldelijk in de Kennisgeving aan de Ref. Church worden opgenomen.

ARTIKEL CXXXVIII.

Oud. J. J. Schaap sluit deze zitting met dankgebed.

VIJFTIENDE ZITTING.

Vrijdagvoormiddag, 27 Juni.

ARTIKEL CXXXIX.

Rev. F. J. Drost laat zingen Ps. 81:10, en opent daarna deze zitting met gebed.

ARTIKEL CXL.

De presentielijst wordt gelezen, waaruit blijkt, dat Oud. M. Ruster afwezig is.

ARTIKEL CXLI.

De Notulen van 26 Juni worden gelezen, en met enkele verbeteringen, goedgekeurd.

ARTIKEL CXLII.

Rapport der Comm. van prae-advies in zake Benoemingen, Synodaal Agendum en Kerkenorde enz. in 't Duitsch. (Rubr. VIII, X en XI van de Agenda) Rapp. Rev. H. M. Van der Ploeg.

Eerwaarde Broeders!

Uwe Comm. rapporteert, dat ze de volgende zaken in verband met hare opdracht gevonden heeft:

- I. A. In Rubr. VIII van de Agenda komt voor eene instructie van de Classis Oostfriesland, luidende:

De Synode benoeme een Stated Clerk, die ex-officio lid is van de Synodale Commissie.

Na ernstig overwogen te hebben, dat er voor de Synode doorgaans veel schrijfwerk is te verrichten, en dat een Stated Clerk beter dan iemand anders in staat zou zijn om voor een volgende Synode de Agenda in gereedheid te brengen, en den regel van werkzaamheden aan de hand te doen, adviseert uwe Comm.:

- a. Zulk een Stated Clerk voor den tijd van vier jaren aan te stellen. Hij zij ex-officio lid der Synodale Commissie, en trede als eerste scriba der Synode op.
- b. Als werkzaamheden hem op te dragen:
 1. De Synodale Acta voor de pers in gereedheid te brengen.
 2. De Acta in 't Notulenboek in te schrijven.
 3. Als scriba van de Synodale Commissie alle correspondentie te voeren.
 4. De Agenda te regelen.
- c. Voor deze werkzaamheden hem een honorarium toe te kennen van \$50.00 voor ieder Synodaal jaar.
- d. Voor Stated Clerk te benoemen Ds. H. Beets.

B. In Rubr. VIII wordt verder nog herinnerd aan de benoemingen, welke door de Synode gesanctioneerd of gedaan moeten worden. De namen der leden van het Curatorium, alsmede die der leden van den Board der Heidenzending zijn in de respectieve rapporten reeds opgenomen.

a. Daarna volgen de leden van den Board der Inwendige Zending. Voor dezen Board worden door de verschillende Classes voorgesteld de volgende personen:

- Classis Hudson—Ds. E. Van den Berge.
- „ Hackensack—Ds. J. C. Voorhis.
 - „ Grand Rapids, Oost—Ds. T. Van der Ark.
 - „ Grand Rapids, West—Ds. J. Noordewier.
 - „ Holland—Ds. M. Van Vessem.
 - „ Muskegon—Ds. G. D. De Jong.
 - „ Illinois—Ds. P. Van Vliet.
 - „ Iowa—Ds. J. Smitter.
 - „ Oostfriesland—Ds. C. Bode.

Uwe Comm. adviseert de benoeming der vermeldde personen voor dezen Board te sanctioneeren.

b. Vervolgens wil uwe Comm. u met advies dienen voor de benoeming van leden voor verschillende Commissiën:

1. *Zending onder de Joden*: Oud. S. S. Postma, Ds. W. Heyns, Ds. J. I. Fles, Oud. S. Dekker.
2. *Emeriti Kas*: Primi—Ds. J. H. Vos, Ds. M. Van Vessem, Oud. S. S. Postma, Oud. G. W. Mokma, Oud. J. Heeringa.

Secundi—Ds. H. Van Hoogen, Ds. P. Ekster, Oud. H. Bosch, Oud. S. Dekker, Oud. A. Van Bree.

3. *Synodale Commissie*: Ds. L. J. Hulst, Ds. K. Kuiper, Ds. H. Van Hoogen.

4. *Kerkhulpfonds*: Ds. E. Breen, Ds. J. Timmermann, Ds. J. van der Mey.

5. *Commissie van Toezicht op De Wachter*: Ds. H. Van Hoogen, Ds. J. Noordewier, Oud. S. S. Postma.

6. *Afgevaardigden naar de Synode der Geref. Kerken in Nederland*: Ds. J. Noordewier en Ds. H. Beets, en aan deze delegatie \$50 ter tegemoetkoming van reiskosten uit te reiken.

7. *Synod of the Ref. Presbyt Church*: Ds. J. Timmermann.

Daar Rev. J. McCracken den wensch heeft uitgesproken, dat ook onze Synode eene Commissie benoeme, evenals zij hadden gedaan om meerdere kennis met elkaar te maken, zoo stelt uwe Comm. als zoodanig voor: Ds. J. Timmermann en Ds. J. van der Mey, Primi; Ds. E. Breen en Ds. J. Wijngaarden, Secundi.

8. *Geref. Kerk in Amerika voor de Synode in 1904*: Ds. J. W. Brink, Primus; Ds. M. J. Bosma, Secundus.

9. *U. P. Church*: Gehoord hebbende, dat de volgende Synode dezer Kerk vergadert te Los Angeles, Cal., adviseert uwe Commissie ditmaal geen afgevaardigden derwaarts te sturen wegens den verren afstand.

10. *Gen. Synod of the Ref. Presb. Church*: Ds. J. A. Westervelt, Primus; Ds. K. Poppen, Secundus.

Dr. R. W. Chesnut sprak ook van eene Commissie door hunne Synode benoemd ter meerdere kennismaking, en verzocht ons hetzelfde te doen. Uwe Comm. adviseert daartoe aan te stellen: Ds. J. A. Westervelt, Ds. D. van der Ploeg en Ds. E. van den Berge.

11. *The Associate Presb. Church*: Ds. J. Smitter, Primus; Ds. H. Keegstra, Secundus.

12. *Vertegenwoordiger onzer kerk in de Joint Committee on Revision of the Metrical Psalms*: Ds. H. Beets, Primus; Ds. H. van der Werp, Secundus.

13. *Vertegenwoordiger onzer kerk bij de Nat. Christ. Association*: Ds. J. Groen.

II. In Rubr. X, Synodaal Agendum, komt voor eene instructie van Classis Iowa van den volgende inhoud:

De Synode bepale, dat de Classes, die viermaal 's jaars vergaderen hare instructies voor het Synodale Agendum in Maart dienen publiek te maken, hetzij in De Wachter, of per brief aan de Classes, die tweemaal 's jaars vergaderen, en dat deze laatste Classes in April hare instructies inzenden,

opdat alle Classes gelegenheid hebben om de voorstellen der andere Classes te bespreken.

Uwe Comm. adviseert, dat de Synode er wel bij de Classes op aandringe, om zooveel mogelijk de belangrijke punten in *De Wachter* te publiceeren, doch anders hierin van den gestelden regel niet af te gaan, maar te blijven bij wat vroeger door de Synode werd besloten. (Zie Acta 1900, art. 99, punt XVIII), om de volgende redenen:

a. Omdat men zich wachten moet voor eenzijdigheid, en aan geen Classis de gelegenheid geven, om de instructies eener andere Classis te beoordeelen vóór eigen instructies zijn opgesteld.

b. Omdat, wanneer het Agendum in Mei verschijnt iedere Kerkeraad of groep van Kerkeraden nog overvloedig gelegenheid heeft de verschillende voorstellen te bespreken.

III. In Rubr. XI, over Kerkenorde in 't Duitsch, vraagt Oostfriesland:

De Synode bezorge een Deutsche uitgave der Kerkenordening, Formulieren van Eenigheid, en Liturgie voor onze Deutsche gemeenten.

Uwe Comm., overwegende:

a. dat het aantal Deutsche gemeenten steeds uitbreidt;
b. dat niet al deze geschriften in het Duitsch verkrijgbaar zijn;

c. dat, zullen de Duitschers in ons Kerkelijk lichaam meeleven, ze bepaald behoefte hebben aan deze geschriften, adviseert:

(a.) dat de Synode eene Commissie benoeme, welke

1. alles opspoort wat men van deze werken in 't Duitsch kan verkrijgen;

2. Het niet verkrijgbare in 't Duitsch omzette;

3. Het resultaat van haar werk als een concept der volgende Synode aanbiedt ter publicatie.

(b.) Dat de Synode als Commissie voor dit werk benoeme: Ds. J. Timmermann, Ds. G. Höfker, en Ds. J. H. Schultz.

Met eerbied onderworpen,

H. M. VAN DER PLOEG, Rapp.

Het Rapport wordt in zijn geheel goedgekeurd, nadat enkele veranderingen aangebracht waren.

ARTIKEL CXLIII.

Rapport der Comm. voor de Em. Kas (zie Art. CXXXIV, punt 7) bij monde van Rev. M. Van Vessem.

a. Uitbetaald moet worden aan:

Ds. W. H. Frieling.....	\$ 200 00
De Weduwe O. Stuit.....	250 00
„ E. R. Haan.....	200 00
„ S. Broekstra.....	250 00
„ H. Tempel.....	300 00
„ J. Stadt.....	150 00
„ C. Vorst.....	140 00
„ G. A. Haan.....	200 00
Honorarium van den Penningm.....	50 00
Samen.....	\$1740 00

Goedgekeurd.

b. Aanslag voor de verschillende Classes, berekend naar 15c per huisgezin:

	Thans	Vroeger.
Grand Rapids Oost.....	\$215 00	\$302 41
Illinois.....	205 00	237 50
Hudson.....	155 00	160 00
Holland.....	345 00	321 25
Hackensack.....	65 00	70 00
Muskegon.....	230 00	257 50
Oostfriesland.....	75 00	80 00
Grand Rapids West.....	230 00	236 00
Iowa.....	220 00	172 50

Oók deze aanslag wordt goedgekeurd, met de bepaling, dat de Comm. het recht gegeven wordt, dezen omslag te verhoogen, indien de omstandigheden dit door meerdere uitgaven eischen.

ARTIKEL CXLIV.

Daar er nog geen bericht van Dr. Janssen is ingekomen (zie Art. XLVI, c), besluit de Synode om een Secundus voor hem te benoemen. Dit geschiedt als volgt:

a. Besloten om één naam op het stembriefje te schrijven.

b. Als gros wordt gevormd: Dr. C. Van Gelderen, Rev. G D. De Jong en Rev. L. Berkhof.

c. Besloten, om uit de beide hoogsten één te kiezen, zijnde De Jong en Van Gelderen.

d. Ter bespreking van Van Gelderen vergadert de Synode in comité.

e. De uitslag der stemming is, dat Rev. De Jong gekozen wordt als secundus-professor.

f. De Vice-praes. feliciteert hem met deze benoeming.

ARTIKEL CXLV.

De Synode besluit, om den sec.-prof. voor de „Chair” Exegetische Theologie, te benoemen op dezelfde voorwaarden als den sec.-prof. voor de „Chair” Practische Theologie n.l. voor den tijd van zes jaren, tegen een salaris van \$1300.00 per jaar.

ARTIKEL CXLVI.

Rev. L. J. Hulst spreekt een woord van erkentelijkheid voor de eer hem bewezen door hem vroeger als *vaste* medewerker van *De Wachter* te benoemen, en voor de gelegenheid hem steeds gegund daarin te schrijven. En dewijl daarin nu verandering gebracht is, vraagt hij:

- a. wanneer hij als *vaste* medewerker aftreedt, en
- b. of hij verder in *De Wachter* mag schrijven. Waarop de Synode antwoordt: a. dat zijn aftreding als *vaste* medewerker aanvangt met 1 Sept. e.k.; en b. dat hij zeker de vrijheid behoudt om voortaan in *De Wachter* te schrijven, hem bij dezen openlijk dank betuigende voor het vele goede door hem geleverd.

ARTIKEL CXLVII.

Aan den Board van het Fonds Kerkhulp wordt vrijheid gegeven om zich te laten incorporeeren.

ARTIKEL CXLVIII.

Besloten wordt, even als de vorige Synode bepaalde (zie Acta 1900, Art. XV, lett. c):

1. 1200 exemplaren der Acta van deze Synode te laten drukken; daarvan 1100 ex. te verzenden aan de Kerkeraden, en de overige 100 ex. te bestemmen om verkocht te worden, waarvan de verkoopprijs door het Moderamen zal bepaald worden.
2. Ook wordt weêr aan Classis Hackensack toegestaan, om op kosten der Synode zooveel van deze Acta in het Amerikaansch te vertalen en in *The Banner of Truth* te publiceeren, als ze noodig oordeelt.
3. Mede wordt dit Classis Oostfriesland vergund, om voor de Duitsche gemeenten zulks op te nemen in *Der Reformirte Bote*.

ARTIKEL CXLIX.

Het Moderamen wordt gemachtigd, om aan de met onze Kerk

correspondeerende Kerken een exemplaar dezer Acta toe te zenden.

ARTIKEL CL.

Besloten, om de volgende Synodale Vergadering weer in Holland, Mich. te houden. Den drie Kerkeraden wordt opgedragen die Synode samen te roepen.

ARTIKEL CLI.

De volgende resolutie van Dankbetuiging wordt door de Synode aangenomen en goedgekeurd:

De Vergadering spreekt hare hartelijke Dankbetuiging uit, voor de gulle ontvangst en genoten gastvrijheid in de gemeenten dezer stad, en verzoekt de Pastores loci hiervan kennis te geven aan de Kerkeraden en de Gemeenten, met name aan die Familiën, die de afgevaardigden zoo gastvrij onthaalden.

ARTIKEL CLII.

Besloten wordt, om den Koster van de gemeente aan Central Ave. eene gratificatie van \$10.00 toe te staan, voor zijn aan de Synode bewezen diensten.

ARTIKEL CLIII.

De Praes. spreekt een woord van erkentelijkheid en dank tot Prof. G. E. Boer, met het oog op het vele goede door hem gewerkt en door den langen dienst aan de School der Kerk bewezen. En hij wenscht, al neemt zijn actieve dienst aan de School een einde, dat hij nog steeds voortga het goede voor haar te zoeken, en van haar welvaart en bloei nog lange jaren getuige mag wezen.

De Prof. beantwoordt dit met een warm en hartelijk woord.

ARTIKEL CLIV.

De notulen van deze zitting worden gelezen en goedgekeurd.

ARTIKEL CLV.

Aan het einde van den arbeid gekomen spreekt de Praeses een Slotwoord, van den volgenden inhoud:

Waarde Broeders!

Op het einde van onze Vergadering hebben wij behoefte om een Slotwoord tot u te spreken. Wij zullen kort zijn.

Wij mogen beginnen met tot de Vergadering een woord van dank te richten voor de eere mij bewezen, en het vertrouwen in mij gesteld, dat gij mij tot uwen president benoemd hebt, en dat gij mij de leiding der zaken gemakkelijk hebt gemaakt, door zelf bedacht te zijn op het bewaren der goede orde.

Onder begunstiging van het schoonste weder zijn wij saâmvergaderd geweest in waren broederzin. En al dachten we over alle zaken niet gelijk, ten slotte kwamen we in de meeste gevallen tot voldoende eenstemmigheid.

Dat dit voorrecht ons is geschonken, hebben wij niet aan onszelfen te danken, maar aan den Vader der lichten, van Wien alle goede gaven afdalen.

Zondige menschen als wij blijven, ook na ontvangene genade kunnen wij den ouden mensch soms zoo moeilijk ten onder houden, en het zwijgen opleggen. God bewaarde ons voor twist en tweedracht. Hem daarvoor de lof en dank!

En nu werkt de Heere middellijk. Het goede, dat de Heere ons schonk, gaf Hij voor een groot deel middellijk door onze ijverige en nauwkeurige prae-adviseurs, de professoren onzer Theol. School, en de prae-adviseurs der bijzondere Commissies. Deze broederen worden ten zeerste bedankt voor hun gewaardeerden arbeid.

Mede moet ik mijn dank betuigen aan den Vice-Praes., die mij zoo trouw ter zijde stond, en met zijn raad diende; alsook aan de Scribae, die geroepen waren de handelingen en besluiten der Synode op te teekenen.

En nu, op het einde terugziende op het werk, dat wij verricht hebben, past ons belijdenis, dat ook onze beste werken met zonde bevlekt zijn. De Heere verzoene wat in mij als Praeses, en in u als Vergadering, niet was naar den wil van zijn heiligheid.

Zij onze bede voorts, dat de Heere, wat wij besloten hebben, gebruike tot verheerlijking van zijnen Naam, en tot uitbreiding van zijn Koninkrijk.

En nu gaan onze wegen weêr uit elkaâr. Het uur van scheiden is gekomen. Nu vooral zoo pijnlijk, waar wij zoo recht broederlijk mochten samen zijn.

Geleide de Heere ons veilig op den weg huiswaarts, en stelle Hij ons in staat tot den arbeid in zijn wijngaard. Hij schenke ons getrouw te zijn in den strijd voor het geloof eenmaal den heiligen overgeleverd.—

De Vice-Praes. voegt hem een dankwoord toe, voor de goede leiding door hem getoond, gedurende al de zittingen der Synode.

ARTIKEL CLVI.

Nadat gezongen is Ps. 121:4, wordt deze Synode door den Praeses met dankzegging en gebed gesloten. En na het uitspreken van den Apostolischen zegen gaat de vergadering uiteen.

Het Moderamen,

G. D. DE JONG, Praeses.

E. BREEN, Vice-Praeses.

J. B. HOEKSTRA, Scriba.

P. EKSTER, Adj.-Scriba.

BIJLAGEN.

BIJLAGE I.

Verslag van de Synodale Commissie,

Deze Commissie heeft doorgaans minder werk, dan een der overigen. Zoo was het ook in het laatst verlopen Synodale jaar.

Correspondentie was zoo ongeveer alles, wat te verrichten viel. Deze is echter, in de latere jaren, vrij wat toegenomen, dewijl het getal zusterkerken zich gaandeweg uitbreidde.

Onze kerkelijke huisgezinnen zijn, onzen leeftijd in aanmerking genomen, vrij talrijk. Wij hebben een *achtal* zusterkerken, die ieder een eigen kerkelijk gezin uitmaken. Zij wonen echter zeer verspreid. Een vijftal bevinden zich in ons eigen wereldgewest.

In de Acta van 1900, pag. 52, worden een *viertal* Engelsch sprekende kerken genoemd, terwijl de Gereformeerde Kerk in Amerika ook onder onze zusterkerken wordt vermeld. Acta 1900, Art. 85, 4. In Europa hebben wij *twee*: De Gereformeerde kerken in Nederland en de Oud-Gereformeerde kerk in Bentheim, Oostfriesland. Eindelijk één Gereformeerde kerk in Zuid-Afrika.

Dit teekent een belangrijke vermeerdering, bij voor p.m. 20 jaren. Toen hadden wij formeel geen enkele. Onbekendheid, heimelijke argwaan en onze schijnbare geringheid, mogen daarvan de oorzaak zijn geweest. Zelfs onze moeder, de Chr. Geref. kerk in Nederland, wantrouwde ons. Op een Synode te Utrecht kon een voorstel, om ons als kerk te erkennen, nauwelijks meerderheid van stemmen verwerven. Doch toen wij later ons zusterschap hun aanboden, werd dat in dankerkentenis aangenomen en beantwoord.

Wij mogen ons derhalve verblijden, in dezen ruimeren omvang en gunstiger verhouding. Temeer, wijl wij de overtuiging hebben, dat zij met ons een geheel Bijbelsche belijdenis zijn toegedaan, en wij in kerkformatie geheel of in de hoofdzaken op elkaar gelijken. Hoe de toepassing daarvan is, laat zich zoo gemakkelijk en in alle bijzonderheden, niet uitvinden.

De Loge, die in sommige kerken is doorgedrongen, en in ande-

re discipelen poogt te werven, zal wel niet rusten voor zij zich met de Anarchisten in verbintenis stelt, en van godsdienst, volgens de leer der Heilige Schrift heeft ontdaan. Doch wij wagen het te zeggen: „zij zullen ons niet hebben, de goden dezer eeuw.”

Wij mogen ons derhalve verblijden, dat velen in ons zusterschap zijn opgenomen. Dit toch houdt in, op elkander acht te geven, zoowel in de leer als in de practijk des levens.

Onze correspondentie heeft zich dan ook in de twee laatste jaren bepaald, om elkander te dienen, en die dienst, zoover als dat ging, in ons op te nemen.

Zoodra de Acta der Synode 1900 in orde waren is gezorgd om ieder der zusterkerken één expl. toe te zenden, hun tevens verzoevende ons, zoo het hun mogelijk was, een van de haren te bezorgen. Doch hieraan is, zooverre wij weten, geen gevolg gegeven.

Vervolgens zijn al die kerken in het begin van dit jaar, in hare eigene taal, uitgenoodigd op deze Synode één of meer deputaten te zenden.

Van de meesten ontvingen wij een waardeerend antwoord.

Reeds vroeger ontvingen wij een uitnoodiging van de Geref. kerken in Nederland om deputaten te zenden tot hare Synode te houden in Aug. a.s. te Arnhem.

Van Cleveland ontvingen wij protesten, die met eenige brieven den Praes. overhandigd zijn. Gelijk voor dezen ontvingen wij ook nu het een of ander te laat om het een plaats in het Agendum te geven.

Namens de Syn. Comm.,
J. H. Vos, Secr.

BIJLAGE II.

Rapport van het Curatorium der Theol. School.

Waarde Broeders!

Het Curatorium onzer Theol. School biedt aan de Synode van 1902 het volgende rapport aan.

Gelijk andere jaren heeft het Curatorium ook ditmaal stof van dank jegens den Heere voor zijne menigvuldige onverdiende zegeningen en weldaden, en tevens aanleiding om te wijzen op wat in onze School nog om verandering en zoo wij meenen verbetering vraagt.

Blijkens de door den Rector en Principal ingediende rapporten en afgelegde examina was het gedrag der studenten, alsmede hun

vlijt en voortgang in de studie over het algemeen bevredigend. Naarmate het aantal studenten toeneemt, zullen ook aan onze inrichting de gevallen vermeederen, waarin de spreuk bewaarheid wordt: de landman oogst niet van elken korrel, dien hij zaait

a. De Faculteit. De vorige Synode gaf opdracht aan het Curatorium om twee professoren te benoemen voor het Litt. Departement. Ingevolge deze opdracht is eene speciale vergadering belegd den 18en Juli 1900. Na gedane oproeping verscheen een zevental sollicitanten. Hieruit zijn gekozen de heeren J. G. Van den Bosch, A. M. van Zeeland en B. K. Kuiper van Chicago. Eerstgenoemde ontving \$700.00 als jaarlijksch honorarium; laatstgenoemde het eerste jaar \$600.00, en het tweede jaar \$650.00, omdat hij zijne studiën nog niet voltooid had.

De Faculteit aan onze School bestaat thans uit DD. G. E. Boer, G. K. Hemkes en F. M. Ten Hoor, proff. in de Godgeleerdheid; en A. J. Rooks, K. Schoolland, J. G. Van den Bosch en B. K. Kuiper, proff. in de Letteren.

b. De Leercursus. Door uitbreiding van de Faculteit zijn wij in staat geweest den leercursus uit te breiden en te verbeteren. Zouden ook zij, die zich voor onderwijzer of de U. of M. wenschen voor te bereiden, met vrucht gebruik maken van ons Litt. Dep. dan was het noodig les te geven in de Wis- en Natuurkundige vakken. Deze vakken zijn nu in den leercursus opgenomen. Ons Litt. Dep. heeft nu drie „courses”, nam. Theological School-Course, Classical Course en Latin-Scientific Course.

In overleg met de Faculteit hebben wij den arbeid zooveel mogelijk gelijkelijk en naar encyclopaedisch beginsel verdeeld, met deze uitzondering, dat wij genoodzaakt waren eenige vakken van Prof. Boer aan Prof. Ten Hoor op te dragen, zoodat deze thans teveel heeft.

c. De Examens.

a. Admissie-examen, Sept. 1900. Niet minder dan 25 aspiranten begeerden toelating tot de lessen der School, waarvan 17 met het doel om zich voor de studie der Theologie voor te bereiden.

b. Eindexamens, Juni 1901. Behoudens eenige uitzonderingen konden de studenten in het Litterarisch Dep. tot hogere klassen worden bevorderd. Van de twaalf studenten, die eindexamen deden werden elf tot de Theologie toegelaten. Van de acht studenten die eindexamen deden in de Theologie werden zes beroepbaar gesteld.

c. Admissie-examen, Sept. 1901. Van de 13 aspiranten werd een afgewezen, vijf begeeren zich voor te bereiden tot de studie der Theologie; de andere zeven hebben nog geen besliste keuze gedaan.

d. Eindexamen, Juni 1902. Dit jaar maakten voor het eerst een getal jongedochters gebruik van onze School. Met Diploma uit

de vierde klas verliet K. Van den Berg de School. Al de studenten van de vijfde klas, vijf in getal, werden tot de studie in de Theologie toegelaten. Ook werden de vijf theologische studenten van het laatste jaar beroepbaar gesteld.

d. De Finantiën. In ons rapport bij de vorige Synode ingediend, moesten wij er nog eens op wijzen, dat op de Theol. School een schuld rustte van \$5300.00. Het is ons een oorzaak van blijdschap, dat wij thans aan de Synode kunnen berichten, dat deze schuld gëdelgd is. Op een der vergaderingen ter voorbereiding van de herdenking van het 25-jarig bestaan der School vond de gedachte ingang de Kerk te vragen om een feestoffer ter delging dezer schuld. Door de vrijwillige feestoffers met de later nog ingekomen giften en vervulling van vroeger gedane beloften is de schuld zoo goed als geheel betaald.

Bij testamentaire beschikking van wijlen H. Lubbers van Drenthe hebben wij ontvangen \$1386 80. Volgens den wil van den erf-later moet dit geld besteed worden voor hulpbehoevende studenten. Het Curatorium zal naar deze wilsbeschikking handelen.

Uit de goedgekeurde boeken van den penningmeester blijkt, dat de staat der Kassen is als volgt:

THEOL. SCHOOL.

1900—1901.

In kas 1 Juni 1900.....	\$ 4007 48
Ontvangen.....	9187 62

\$13195 10

Uitgaven.....	8655 05
---------------	---------

In kas 1 Juni 1901.....	\$ 4540 05
-------------------------	------------

1901—1902.

Ontvangen (met bovenst. saldo).....	9869 05
-------------------------------------	---------

\$14409 10

Uitgaven.....	8912 05
---------------	---------

In kas 1 Juni 1902.....	\$ 5497 05
-------------------------	------------

ALGEMEENE STUDENTEN-KAS.

1900—1901.

In kas 1 Juni 1900.....	\$ 102 95
-------------------------	-----------

Ontvangen.....	1124 25
----------------	---------

\$ 1227 20

Uitgaven met inbegrip van 1-6 aan Theol. School.....	1147 38
--	---------

In kas.....	\$ 79 82
-------------	----------

1901—1902.	
Ontvangen (met bovenst. saldo).....	140 00
	\$ 219 82
Uitgaven met inbegrip van 1-6 aan Theol. School.....	215 33
In kas 1 Juni 1902.....	\$ 4 49
DOLLAR-FONDS.	
1900—1901.	
In kas 1 Juni 1900.....	\$ 263 00
Ontvangen en uitgekeerd aan Algem. Studenten-kas....	97 25
Ontv. en uitgek. aan Alg. Stud.-kas 1901—1902.....	34 00
In kas 1 Juni 1902.....	\$ 263 00
BIBLIOTHEEK.	
1900—1901.	
In kas 1 Juni 1900.....	\$ 6310 44
Ontvangen.....	180 76
	\$ 6491 20
Uitgaven.....	487 66
In kas 1 Juni 1901.....	\$ 6003 54
1901—1902.	
Ontvangen (met bovenst. saldo).....	305 03
	\$ 6308 57
Uitgaven.....	347 17
In kas 1 Juni 1902.....	\$ 5961 40
SCHOOLGEBOUW.	
Schuld, 1 Juni 1900.....	\$ 5300 00
Door vrijwillige bijdragen aangezuiverd.....	5235 19
Aangezuiverd uit de kas der Theol. School.....	\$ 64 81

e. Mededeelingen en Vragen.

1. Door de uitbreiding van de Faculteit was het noodig twee lokalen voor het onderwijs gereed te maken. Ons schoolgebouw bevat thans bij de ontvangkamer en twee wachtkamers, zeven welingerichte leerzalen. Een lokaal voor de natuurkundige wetenschappen wordt in gereedheid gebracht.

2. Op den avond van den 2en Oct. 1900 is Ds. F. M. Ten Hoor bevestigd als Prof. in de Syst. en Pract. Theologie. Aan de bevestiging namen deel Ds. Van Goor, die de bevestigingsrede uitsprak, en Ds. De Jong, die het formulier las. Na de bevestiging hield

Ds. Ten Hoor zijne inaugureele rede over „De Heilige Schrift Kenbron der Theologie.”

3. Den 15en Maart 1900 is het 25-jarig bestaan der School feestelijk herdacht.

4. Het Curatorium had de Faculteit opgedragen te correspondeeren met den pres. van de U. of M., Prof. Angell. Gevolg is geweest, dat de gezondene commissie gunstig heeft gerapporteerd, zoodat ook onze School voor den tijd van drie jaar op de lijst is geplaatst van die inrichtingen van onderwijs, wier studenten, na geslaagd'eindexamen zonder admissie-examen naar de Universiteit kunnen overgaan. Uit den brief van Prof. Angell nemen wij deze uitdrukking over: „The committee earnestly desire you to furnish better laboratory facilities and more apparatus for scientific teaching.”

5. Het Curatorium vraagt approbatie van twee concept-reglementen; het eene voor de Theol. School, het andere voor het Curatorium.

6. Het Curatorium vraagt of de traktementsverhooging van de proff. gerekend moet worden van den 20 Juni of van den 1en Sept. 1900.

7. Het Curatorium verzoekt, dat het salaris van Rooks, Schoolland en Van den Bosch, ieder met 50 doll. worde verhoogd; en dat het salaris van Kuiper met dat van Van den Bosch gelijk worde gesteld, wanneer hij zijn graad heeft behaald.

8. Met volle waardeering voor de vele diensten door de proff. Boer en Hemkes der School en der Kerke bewezen, zijn er toch overwegingen, die heen wijzen naar het einde van actieven dienst, weshalve het Curatorium aan de Synode voorstelt:

a. Om prof. Boer van het onderwijs te ontslaan en tegen een salaris van \$600.00 aan te stellen tot bibliothecaris en archivaris der School.

b. Om het Curatorium instructie te geven, dat de arbeid van prof. Hemkes verminderd worde tegen een salaris van \$900.00.

c. Om een tweetal professoren voor de Theologie te beroepen.

9. De Synode ontsla het Curatorium van de verplichting om in zijn rapport melding te maken van den finantieelen toestand van het *Wachter*-fonds, en drage dit op aan de Comm. van toezicht op *De Wachter*.

N: mens het Curatorium,
G. D. DE JONG, Scriba.

BIJLAGE III.

Rapport van den Board der Inwendige Zending.

Eerwaarde Broeders!

In ons rapport dient allereerst opgenomen, dat het noodig geacht werd, om versnippering van arbeidskrachten te voorkomen, en betere regeling in den zendingsarbeid te verkrijgen, het groote veld te deelen in oost en west van den Mississippi.

Spoedig na de laatste Synode werd Ds. G. G. Haan beroepen voor het veld oost van den Mississippi, die deze roeping aannam en sedert dien onvermoeid werkzaam is geweest. Onder zijne hand verrezen kerken en pastorieën en werden gemeenten gesticht; en vooral is hij in de hand Gods ten rijken zegen geweest voor het centrum en noorden van Michigan.

Voor het verre Noord-westen werd cand. A. J. Brink beroepen, waar hij met zegen arbeidde. Nog binnen een jaar echter werd hij te Lynden, Wash., beroepen en nam die roeping aan.

Voor het veld west van den Mississippi werden roepingen uitgebracht op de broeders S. Van der Heide, F. Doezeema en H. Huijzingh, welke allen bedankten. Met de Board-vergadering van 1901 kwam verandering. Ds. P. Schut werd beroepen voor het wester-sche veld en, op aanbeveling der Cl. Oostfriesland en Iowa, Ds. J. Gulker voor hetzelfde veld, maar particulier voor het Duitsch-sprekend element. Beide broeders traden in het veld en werken met zegen.

't Blijkt echter dat het veld west te groot is, en de Cl. Iowa en Oostfriesland smeeken om een vierden zendeling, waartoe indien de middelen niet ontbreken, pogingen aangewend zullen worden.

Aan de offervaardigheid der kerken is het te danken, dat onze Penningmeester geregeld salaris en subsidie gelden kon uitbetalen. Ook ontving onze kas uit de erflating van wijlen H. Lubbers van Drenthe, Mich., de som van \$1386.80; welke som de Board gaarne zag vastgesteld als een begin van een blijvend fonds, waarvan alleen de interest mag gebruikt worden, terwijl de hoofdsom onder controle der Synode blijve.

Het verslag van den Penningm. is als volgt:

Van Juni 1900 tot Juni 1901:	
Inkomsten.....	\$ 3973 44
Uitgaven.....	2989 43
Saldo	\$ 984 01
In kas.....	2590 16

Van Juni 1901 tot Juni 1902:	Inkomsten.....	\$ 6165 41
	Uitgaven.....	4687 69
	Saldo	\$ 1477 72
	In kas.....	\$ 4067 88

Subsidie voor 1901—1902 als toegezegd aan:

Fulton.....	\$ 50 00	Palmer.....	\$150 00
Baldwin.....	125 00	Lynden.....	250 00
F. Station.....	50 00	Sayville.....	100 00
Platte.....	150 00	O. Friesland.....	150 00
Maxwell City.....	100 00	Embden.....	150 00
Middleburg.....	100 00	Kanawha.....	200 00
Grand View.....	200 00	George.....	200 00
Leota.....	150 00	Pease.....	125 00
Firth.....	125 00	Parkersburg.....	75 00
Otley.....	200 00	N. Clam.....	125 00
Pella II.....	50 00	New Era.....	100 00
Hosper.....	75 00	Sheridan.....	150 00
Hull, N. D.....	100 00	Caldwell.....	150 00

Voor 1902—1903 als volgt:

Cleveland O. Z.....	\$200 00	Sheboygan.....	\$100 00
Hudsonville.....	150 00	Kenosha.....	50 00
Maxwell.....	150 00	Rochester.....	100 00
Hull, N. D.....	100 00	Sayville.....	100 00
Lynden.....	250 00	Caldwell.....	150 00
Palmer.....	150 00	Sheridan.....	150 00
Grand View.....	150 00	N. Clam.....	125 00
Firth.....	125 00	Atwood en Ellsworth.....	150 00
Hosper.....	75 00	O. Friesland.....	150 00
Leota.....	125 00	Embden.....	150 00
Platte.....	125 00	Kanawha.....	200 00
Otley.....	200 00	Parkersburg.....	75 00
Eastmanville.....	200 00	Pease.....	125 00
Baldwin.....	100 00		

Gelijk ook ons vorig rapport luidde, zoo moeten wij 't nogmaals herhalen: „Onze groote behoefte is aan meer zendelingen.”

Meer dan ooit te voren wordt onder onze verwaarloosden gearbeid en de groote Meester zegent dien arbeid

Blijve deze zending aan de voorbede der kerk aanbevolen.

God de Heere zegene uwe vergadering in al uwe beraadslagingen ook waar die onze Inwendige Zending gelden.

Namens den Board,

M. VAN VESSEM, Secr.

BIJLAGE IV.

Rapport van den board der Heidenzending.

Eerwaarde Vaders en Broeders!

Wederom komt uwe Board der Heidenzending tot u met zijn synodaal Rapport. Wat hij u ditmaal mededeelt is als gewoonlijk gerangschikt onder *vijf rubrieken*, n.l. die van het Zendingsveld, de Zendingen, 't Zendingswerk, 't Werk des Boards en ten slotte Voorstellen aan de eerwaarde Synode.

I. *Het Zendingsveld.* Nog altijd werkt uwe zending op drie verschillende plaatsen: te Fort Defiance, in Arizona en te Zuni en Little Water in New Mexico. De gebouwen te Zuni werden vergroot, en alle min of meer verbeterd. De onkosten hiervoor beliepen ongeveer \$500.00. Maar deze uitgaven waren noodig, en verschaffen aan onze broeders in 't zendingsveld 'geriefelijkheden die zeer gewaardeerd worden.

Ds. Breen heeft er voor gezorgd dat het bewijs van 't ons afgestane erf te Little Water in orde kwam zoo goed als de omstandigheden op eene Reservatie zulks mogelijk maken.

Op het hospitaal der Episcopaalsche dame Miss Thackera, nabij Fort Defiance wordt nog steeds het oog gehouden.

II. *Onze Zendingen.* Onze twee geordende zendingen, Dss. Frijling en Brink arbeiden nog steeds, de eerste te Fort Defiance, de tweede te Little Water, terwijl broeder Van der Wagen nog steeds te Zuni in 't zendingswerk bezig is. Van der Wagen bezeerde zich nog al ernstig in Februari j.l. door een val van een paard, overigens was de gezondheid der broederen in 't verlopen synodaal jaar door Gods goedheid zeer gunstig. Zij mochten, naar ze ons mededeelden, met lust hun werk verrichten en daarenboven eendrachtiglijk arbeiden. Hunne echtgenooten stonden hen naar vermogen ter zijde in 't zendingswerk, iets waarvoor wij en zeker heel de Kerk deze zusters zeer dankbaar zijn.

De broeders ondertekenden het formulier gewoonlijk door predikanten enz. geteekend, waarin hunne trouw aan en opkomen voor onze Gereformeerde leer wordt bevestigd met handteekening.

Gedurende den laatsten tijd hebben onze zendingen veel gereisd en gepeinsd om plannen te vormen tot verdere uitbreiding onzer Missie, waarover we meer melden in de *Voorstellen* van den Board.

III. *Het Zendingswerk.* Het Reglement van onzen Board noemt als het werk der zendingen: 1. Prediking; 2. Catechiseeren; 3. Toezien op helpers; 4. Bestudeering van taal, zeden, gewoonten en godsdienst der Indianen; 5. Huisbezoek; 6. Ver-

slag doen iedere maand van den arbeid. We zullen deze orde hier volgen.

1. Wat de *Prediking* betreft, kan de Board mededeelen dat er door de broeders gewoonlijk eenmaal gepredikt wordt op den dag des Heeren. Ds. Frijling en Brink maken daarin gebruik van het Ergelsch; br. Van der Wagen bezigt meestal de Zuni taal in zijne toespraken. Gemeenlijk wonen van 160 tot 180 personen dezen dienst des Woords bij te Fort Defiance; te Zuni van 20 tot 50, eenmaal zelfs 155; en te Little Water van 80 tot 90.

2. Wat het *Catechiseeren* aangaat, Ds. Frijling doet dit wekelijks met van 160 tot 180 kinderen en jongelieden, verdeeld in twee klassen. De eerste wordt onderwezen in de „Sacred History for Juniors,” door de broeders Beets en Bosma verleden jaar uitgegeven; de tweede en hoogere klasse gebruikt het Kort Begrip. Br. Van der Wagen catechiseert van 2 tot 45 personen; als leerboekje bezigt hij de „Children's Catechism” der Vereenigde Presbyterische Kerk. Ds. Brink geeft catechetisch onderwijs aan 80 kinderen verdeeld in twee klassen. De bovengenoemde „Children's Catechism” en „Borstius” worden door hem gebruikt.

3. Toezien op Helpers bleef nog steeds overbodig daar we er geen employeerden.

4. *Bestudeering der taal* enz. had min of meer geregelden voortgang. Ds. Frijling kan tamelijk goed in 't Navaho spreken over gewone, wereldlijke zaken; spreken over godsdienstige belangen echter gaat nog steeds moeilijk, vooral uit gebrek aan termen om religieuze begrippen uit te drukken. Ds. Brink maakte goede vorderingen in 't aanleeren der Navaho taal. De Board ried deze broeders aan om enkele korte toespraken en gepaste gebeden samen te stellen, te vertalen in 't Navaho, en dit ter gepaster tijd voor de oudere Indianen uit te spreken. Br. Van der Wagen is de Zuni taal, die trouwens veel gemakkelijker is, in zóoverre machtig dat hij er, zooals we boven reeds aanstipten, godsdienstige toespraken in houden kan.

5. *Huisbezoek* werd evenzeer verricht. De Board ried de broeders aan zich daarop nog meer toe te leggen dan tot hiertoe geschiedde.

6. De *Verslagen* werden meestal naar goede orde ingediend.

Benevens dit in 't Reglement genoemde verrichten onze broeders Sabbatschoolwerk. Daarenboven bezoeken ze zieken en leiden begrafenissen; zelfs begraven ze soms de dooden. Voorts worden ze zoo nu en dan ingeroepen als scheidsrechter en raadgever. En soms verrichten ze ook de aangename taak van 't sluiten van huwelijken.

Ook wordt het Avondmaal naar goede orde bediend in de kleine gemeente van Fort Defiance, zoowel als 't sacrament des Doops.

Dit laatste leidt ons tot de verblijdende mededeeling dat onze zendingsarbeid reeds bemoedigende vruchten afwierp in de toebrenging van jeugdige Indianen. God zij geloofd voor dit zegel op onze zending! De eerste bekeerlingen waren Mattie Green en Nona Gordy, de eerste 13 en de laatste 14 jaar oud. Op 11 Januari 1901 werden ze door Ds. Frijling te Fort Defiance gedoopt. Deze beide meisjes leden echter helaas aan de tering, eene krankheid zeer gemeen onder de Indianen, en ze stierven niet lang na hunne opname in de gemeente des Heeren, Mattie Green op 30 Januari 1901 en Nona Gordy op 30 April van 't zelfde jaar. Ze ontsliepen in de blijde hope des eeuwigens levens. Welke lieflijke vrucht, die tot dank stemt! Maar de Heere was zoo genaderijk om ook nog anderen der kerk toe te voegen. Op 28 Maart 1901 werden door Ds. Brink, ook alweer te Fort Defiance, gedoopt: William Thornton, 24 jaar oud; Susie McCarty, 17 jaar; Chillely Tso en Alice Peshlakai, beiden 16 jaar oud, en Nonabah Tinney, 14 jaar. En de Heere bracht nog twee anderen toe, n.l. Ruth Cleveland, 14 en Zah Tso, 13 jaar oud, op 14 Juli 1901 beiden door Ds. Frijling gedoopt. Zeven bekeerlingen dus, benevens het tweetal reeds naar we vertrouwen ingezameld in de hemelschuur. We danken God en vatten moed! Te meer daar het gedrag dezer jeugdigen zoo is, dat meer en meer het vertrouwen gesterkt wordt dat de Heere inderdaad zijn goed werk in hen begon.

Eéne zaak echter verontrust en smart ons aangaande ons zendingswerk. Dat is de indringing der Roomschen in onzen arbeid. Dezen hebben 't van den „assistant-commissioner of Indian Affairs" gedaan gekregen, zeker door invloed van een Roomsche bureau ten bate hunner Missie te Washington gevestigd, om te Fort Defiance eenmaal per week in de gouvernements-kerk godsdienst-onderwijs te mogen geven. En ze begonnen er reeds mede. Hoe jammer! Ook te Zuni brachten de Roomschen ietwat verstoring. Zooals br. Van der Wagen schrijft: „We kregen een nieuw bestuur aan 't roer, dat, door een paar Roomsche priesters die hier een paar maand geleden kwamen om kinderen te doopen, voorgelicht, mijn arbeid met de kleinen schadelijk begon te achten, en deswege de kleinen bevolen heeft niet meer bij ons te komen op de „Bible Class." Welnu, schrijft de broeder, „dit is wis niet aangenaam, maar zulke verstoringen ontmoetten we reeds vroeger en we hopen dat deze botsing eerlang zal verdwijnen." Van harte hopen we dat Van der Wagen's vertrouwen niet beschaamd worde. Om zooveel mogelijk onze Missie te vrijwaren voor indringing besloot de Board een paar broeders naar Washington af te vaardigen ter gepaster tijd. Te Little Water, zij dit ten slotte gezegd, hebben we gelukkig nog geen last van Rome.

IV. *Het Werk des Boards.* Uwe Board en uitvoerende Com-

missie vergaderden geregeld tot het verrichten van de noodige werkzaamheden. Door uitbreiding der Missie nemen deze steeds meer tijd en moeite. Maar 't werk op deze vergaderingen werd steeds in broederlijke stemming verricht, terwijl ook de relatie des Boards tot de zendelingen naar wensch is.

Uit het boek des penningmeesters bleek dat hij het vorige jaar, dat is tot op 1 Juni 1901 in handen had.....\$1629 74
Van 1 Juni 1900 tot 31 Mei 1901 ontvangen uit de gem... 3574 92
" van „notes,” „huishuur” etc..... „ als afbetaling 2481 84

Te zamen ontvangen.....\$7686 50
Uitbetaald van 1 Juni 1900 tot 31 Mei 1901..... 4136 27

Batig saldo op 1 Juni 1901.....\$3550 23

Een zeer bemoedigend rapport dus van den staat der kas. En toch is dit voor 't pas verlopen jaar nog veel beter. Dank vooral aan een legaat van \$1386.80 door br. H. Lubbers te Drenthe aan onze Heidenzending vermaakt, iets wat ons en zeker heel de Kerk zeer verblijdde en naar we hopen veel navolging zal vinden. Br. Garvelink's finantiëel rapport voor dit jaar, van 1 Juni 1901 tot 31 Mei 1902 luidt als volgt:

Batig saldo vorig jaar.....\$ 3550 23
Ontvangsten van 1 Juni 1901 tot 31 Mei 1902..... 6731 90

Te zamen.....\$10282 13
Uitbetaald, 1 Juni 1901 tot 31 Mei 1902..... 3967 06

Batig saldo op 1 Juni 1902.....\$ 6315 07

Dus bijna tweemaal zooveel in kas als batig saldo dan het vorig jaar. Ook dit stemt tot dank aan den Heere, en geeft moed om grootere dingen met onzen God te ondernemen.

De boeken van onzen penningmeester werden nagezien en goedgekeurd.

Wat verderen arbeid des Boards betreft zij gemeld, dat hij den Secretaris aanwees om als medewerker voor *De Wachter* op te treden (volgens Art. XCIV, Acta 1900, p. 58, Punt b, 2), om de rubriek Heidenzending te schrijven, wat door hem ook tot hiertoe verricht wordt.

Ook besloot de Board, na ingewonnen advies, ter voorkoming van mogelijke moeilijkheden, zich te laten reincorporeeren onder de Wet uit Chap. 225, § 8297, Compiled Laws of Michigan, 1897, daar de vorige Wet onder welke de Board geincorporeerd werd, herroepen is, wat zeker de goedkeuring der Synode zal wegdragen. Deze

Wet eischt deponering van ons Reglement, in 't Engelsch, benevens invoeging van enkele zaken die er in ontbreken. Den Secretaris werd opgedragen deze vertaling en omwerking te verrichten. Dit werd gedaan en 't gewijzigd Reglement, in 't Holl. en Engelsch, reeds door den Board behandeld en goedgekeurd, zal aan het einde van dit rapport aan uw oordeel worden onderworpen. Mocht het worden aangenomen, de Board zag het gaarne alzoo in de Acta gedrukt dat het gemakkelijk achter onze Algemeene Bepalingen kan worden ingevoegd, evenals 't vorig Reglement.

De vice-president des Boards werd aangewezen als controleur der Kas der Heidenzending.

Verder werd de secretaris, als vertegenwoordiger des Boards, lid der „Indian Rights Association,” een vereeniging die over de rechten der Indianen waakt en reeds goed werk deed voor onze veelszins onrechtvaardig behandelde roodhuiden. Ten slotte zij medegedeeld dat Ds. E. Breen werd gedeputeerd om ons Zendingsveld te inspecteren, wat door dien broeder loffelijk werd verricht.

V. Nu komen we tot de *Voorstellen des Boards* aan de Synode. Van harte hopen we dat uwe eerwaarde vergadering ze moge accepteren.

1. De Board stelt voor aan uwe eerwaarde vergadering om eene nijverheids-inrichting tot stand te brengen op ons zendingsveld.

De redenen daarvoor zijn:

a. Het vrijwaren onzer bekeerlingen tegen schadelijke invloeden;

b. Om hen in eene christelijke omgeving op te voeden tot het vervullen van eene levenstaak, iets wat zeer noodig is voor hen die pas uit het Heidendom kwamen;

c. Om te beter met de volwassene Indianen in aanraking te komen.

2. Meer bepaald stelt de Board voor om deze inrichting te doen bestaan uit:

a. Eene „trading store.” b. Eene bakkerij. c. Eene spinnerij.

3. Daarenboven acht de Board eene kostschool noodig voor de opname van jeugdige Indiaansche bekeerlingen en voor zulken die tot het Christendom genegen zijn, voor zoover onze middelen dit toelaten. En stelt ook dit uwe eerw. Synode voor. Onkosten per scholier geschat op \$125 per jaar.

4. Het gebouw dat naar het oordeel des Boards deze inrichtingen voorloopig onderdak kan verschaffen, zou 30x100 voet kunnen zijn.

5. De onkosten om alle deze inrichtingen met uitzondering der spinnerij tot stand te brengen, worden beraamd op \$4000. De

spinnerijzaak zal worden uitgesteld tot arbeidskrachten en finantiën enz. 't oprichten er van uitvoerbaar maken.

6. Als personeel dezer inrichting, stelt de Board voor, met verlof om hen te mogen benoemen:

a. een vrouwelijke helper om te dienen als onderwijzeres, „nurse,” „matron” en opzichteres der bakkerij;

b. een ervaren man als „trader”;

c. een christen uit ons eigen volk, om voorloopig als vrachtrijder enz. te dienen en voorts de zaken in de „trading store” enz. aan te leeren;

d. dan ook zullen enkele Indianen geëmployeerd moeten worden als behulpzels voor anderen arbeid.

Het is bedoeld dat dit personeel onder stricte supervisie sta van een zendeling, later aan te wijzen.

De jaarlijksche uitgaven voor dit personeel worden geschat op \$3000.00. Deze uitgaven zullen met Gods zegen gedeeltelijk bestreden worden door de opbrengst van de „trading store” enz.

7. Als locatie voor deze inrichting stelt de Board voor zoo mogelijk de plaats „Mission Springs” in New Mexico, 70 mijlen van Fort Defiance, 50 van Little Water, 65 van Zuni. Het land van deze locatie behoort aan het V. S. gouvernement en is of kosteloos te verkrijgen of kan in elk geval als „homestead claims” worden genomen.

8. De Board stelt voorts voor dat Ds. Frijling wordt toegestaan dezen zomer eene collectereis in onze Kerk te houden om gelden voor 't tot stand brengen dezer inrichting te verzamelen. Daartoe zal zijne vacantie met 6 weken verlengd worden.

9. Verder vraagt de Board permissie om voor een jaar lang een onzer bekeerlingen, voor dit werk bekwaam, te huren als vertaalster, tegen een salaris van \$10.00 per maand en de kost. Wordt dit toegestaan?

10. De Synode wordt verzocht te bepalen dat br. Van der Wagen D.V. Juni 1903 examen aflegge in de door de vorige Synode bepaalde vakken (Art. LXXIX, 9) voor het Curatorium, in tegenwoordigheid des Boards.

11. De Synode wordt verzocht een penningmeester te kiezen.

12. De Board stelt voor om aan den penningmeester en secretaris elk eene jaarlijksche gratificatie van \$50 toe te kennen uit de zendingskas.

13. Ten slotte stellen wij der Synode voor als leden des Boards te willen approuberen de volgende door hunne respectieve Classes benoemde broederen:

Ds. E. Breen voor Classis Iowa.

Ds. C. Bode voor Classis Oostfriesland.

Ds. H. Van der Werp voor Classis Illinois.

Ds. J. H. Vos voor Classis Holland.
 Ds. H. Walkotten voor Classis Muskegon.
 Ds. F. Doezeṁa voor Classis Hudson.
 Ds. J. A. Westervelt voor Classis Hackensack.
 Ds. H. M. Van der Ploeg voor Classis Grand Rapids Oost.
 Ds. H. Beets voor Classis Grand Rapids West.

Met eerbied der Synode onderworpen,
 Namens den Board,
 HENRY BEETS, Secr.

BIJLAGE V.

Rapport der Commissie van de Zending onder de Joden.

Eerwaarde Broeders!

Met het woord van den Dichter: „Wat zal ik den Heere vergelden voor al zijne weldaden aan mij bewezen,” verschijnt uwe Commissie voor u met een dankbaar hart om haar verslag uit te brengen. Onze getrouwe Bondgod heeft getoond een welgevallen te nemen in dit betrekkelijk geringe werk. Ons volk heeft weder zoopduidelijk bewezen, dat het een hart heeft voor den arbeid onder het oude volk, dat wel als natie door ongeloof is afgebroken, maar waarin de God Israëls een kern, een overblijfsel bewaart naar de verkiezing der genade. Ons volk verstaat het zeer wel, dat de Joden niet zijn uitgesloten van het koninklijk bevel: „predikt het Evangelie aan alle creaturen;” dat de groote Apostel der Heidenen, die meer gearbeid heeft dan al de anderen, meende wat hij schreef: „Eerst den Jood.” Zijn zij vijanden van het Evangelie van den Gekruisigde, om der Vaderen wil zijn zij beminden; maar bovenal om beloften Gods die op hen rusten, en die ten zijnen tijde in volkomene vervulling zullen treden. Want al de beloften Gods, zoo velen als er zijn, dus ook die aan zijn oude volk, zijn in Hem ja en amen.

De ontvangsten van Juni 1900 tot Juni 1901 waren . . .	\$ 1244 12
Batig Saldo van 1899 tot 1900	467 77

Makende te zamen de som van	\$ 1711 89
---------------------------------------	------------

De uitgaven zijn als volgt:

Aan de Hebrew Mission te Chicago	800 00
Aan de Hebrew Mission te New York	225 00

Aan de Christian Hebrew Mission te Brooklyn	75 00
Aan de Immanuel Hebrew Mission te Cleveland, Ohio	50 00
Aan Ds. Kropveld, voor de Zending der Ger. kerken onder de Joden in Nederland	30 00
Aan de Ver. der Zending onder de Joden te Amsterdam	30 00
Voor het onderhoud van Mark Mozes Braun	274 39
Reiskosten, verzendingen, stamps, enz	34 95

Makende te zamen de som van \$ 1519 34

Dus bleef er een batig saldo van 192 55

De ontvangsten van Juni 1901 tot Juni 1902 beliepen 1669 93

Makende met het batig saldo van 1901 tot 1902 \$ 1862 48

De uitgaven bedroegen 1380 55

Dus is er nu een batig saldo van \$ 481 93

De uitgaven zijn als volgt:

Aan de Hebrew Mission te Chicago	800 00
Aan de Hebrew Mission te Brooklyn	50 00
Aan de Hebrew Mission te New York	300 00
Aan de Immanuel Mission te Cleveland	50 00
Aan Ds. Kropveld	75 00
Voor het Tehuis voor onderzoekende Joden te Amsterdam	75 00
Reiskosten, stamps, verzendingen enz	30 00

Makende met elkander de som van \$ 1380 55

Zoo heeft dan uwe Comm. weder naar haar beste weten gehandeld. De verschillende Missions zenden bij dezen hunnen hartelijken dank voor den steun dien zij ontvingen. En wij, de Comm. brengen door dezen ook onzen welgemeenden dank aan al de Gemeenten, Vereenigingen en personen, die door hunne milde bijdragen ons hebben bijgestaan zoo van onze kerken als van de Gereformeerde en Presbyterische kerken, welke hunne medewerking in dezen op zoo ondubbelzinnige wijze hebben betoond. Wij blijven het vast gelooven, dat onze God hen zegenen zal, die barmhartigheid bewijzen aan het volk, dat Hij te voren gekend en niet verstooten heeft, dat Hij weder aannemen zal met groote ontfermingen. „Want de Verlosser zal uit Sion komen, en de goddeloosheden afwenden van Jacob. En dit is hun een Verbond van Mij als Ik hunne zonden zal genadig zijn, zegt de Heere.” Wij blijven dan ook dezen tak van arbeid in des Heeren wijngaard met allen ernst aanbevelen en roepen het met vrijmoedigheid u, die hier zijt en allen die niet hier zijn, toe: Broeders, vergeet Israel niet, en Israels God zal u niet vergeten.

Nog een enkel woord aangaande Mark Mozes Braun. Hij heeft na ongeveer 18 maanden aan onze School verkeerd te hebben, ons verlaten. Dat verlaten ging zoowat gepaard met goedvinden van onze en zijne zijde. Hij klaagde veel over de zwaarte van het studiewerk, 't welk hem al zoo licht mogelijk gemaakt werd. Dan was er nog iets, dat veel zorg baarde, namelijk veel geldgebrek, terwijl de Comm. meende, dat zij hem ruim bedeede. Eindelijk sprak hij den wensch uit, dat hij gaarne naar het „Moody Instituut” te Chicago zou gaan om daar opgeleid te worden, vooral ook omdat aldaar een tweetal Joodsche christelijke jongelingen studeerden. Dit deed de Comm. in overleg met het Curatorium besluiten, om aan zijn wensch te voldoen. Hem werd honderd dollar gegeven, opdat hij die kon gebruiken, want vijftig moest hij geven om in het Inst. opgenomen te worden, terwijl hij dan ook wat over hield voor reisgeld, boeken enz. Dit alles geschiedde met dien verstande, dat hij hiernede van de verdere zorg der Comm. ontslagen was. Ook hierin is bevestigd, hetgeen zoo menigmaal op het gebied der zending is gezien, namelijk *teleurstelling*. Laat ons dat echter niet ontmoedigen. Gods beloften blijven vast en zeker. Hij heeft het gesproken. Zoo lang de ordeningen des hemels blijven, zoo lang hebben wij daarin al mede een bewijs, dat Hij het zaad Israels niet heeft verworpen.

S. S. POSTMA.

W. HEYNS.

A. I. FLES.

BIJLAGE VI.

Verslag van de Emeriti Kas.

Waarde Broeders!

Bij vernieuwing zijn wij gereed om verslag te geven aangaande deze belangrijke inrichting.

Wij mogen het ondernemen met genoegen, dewijl deze kas gunstiger staat dan wel ooit te voren. Nog voor korten tijd lag er gestadig een zucht op ons hart, en vooral op dat van onzen Thesaurier, dewijl hij wist dat het volle bedrag, door de Synode bepaald, tegen de uitkeering niet in kas zou zijn. De emeriti, vooral de weduwen, zij hadden soms reeds gerekend over hoeveel zij, bij volle ontvangst, voor winter provisie, brandstof, kleederen, of voor dagelijksche benodigdheden zouden kunnen beschikken. En nu komt het bericht met de bezeuding te gelijk: Wij kunnen niet meer dan

80, 70 of ook 60 percent uitkeeren. Hoe pijnlijk! ook voor de Comm. Om dan toch r nd te komen, is meer dan eens de toevlucht genomen tot inkorten, ofschoon, vooral als men niets kan verdienen, de volle som maar heel schraal deed uitkomen. Dit alles zoo, dewijl niet inkwam wat was toegezegd.

Deze toestanden werden zoo drukkend, dat in de laatste vier jaren—van vroeger moeten wij maar geheel zwijgen—ruim 800 dollar schuld was bij de Emeriti Pred. en Pred. weduwen en weezen. De broeders Comm. leden, voelden zich zeer bezwaard. Zij riepen in hunne bijeenkomsten, en zeker ook in de binnenkamer, tot den Vader der weezen en den Rechter der weduwen, tot Hem, die zijne dienaars zendt, en wil, dat ze, op het einde van hunne levensbaan, op zijne vraag: „heeft u iets ontbroken?” onbewimpeld kunnen antwoorden: „niets Heere!”

Ook klopte de Comm. aan bij de onderscheiden Classen, wel niet luide, maar toch dringend, om het hun gezette op te zamelen en over te zenden aan den penningmeester der kas.

En waarlijk, dat bleef niet zonder vrucht. De Heere hoorde, zag en handelde lankmoedig en weldadig, zoo op de Classen als op de gemeenten, dat ze wakker werden. Vooral onze laatste missive, aan eenige Classen opgezonden, werd welwillend ontvangen en be lovend beantwoord.

Niet alleen ontvingen wij goede toezeggingen; maar ook heele sommen dollars, zooals men vroeger nimmer had gezien, kwamen in.

Met het uitzicht op dergelijke ontvangsten, had de Comm. reeds vroeger besloten, dat, als de schuld mocht worden aangezuiverd, zij dan ook de schuld der kerk aan de Emeriti zoude voldoen. En metterdaad is zij daarmee reeds begonnen. Het achterstallige van de *beide laatste jaren*, met het volle bedrag van het laatste kwartaal, is aan de betrokken personen ter hand gesteld.

Dit deed een diep gevoelden danktoon rijzen bij den cenigen ouden broeder en de verscheidene zusters, wel eerst aan den Penningmeester, de Comm., de gevers, maar vooral aan Hem, van Wien alle goede gaven en volmaakte giften afkomstig zijn.

En nu, waarde broeders! zijn wij in staat om te vermelden, wat voor dezen nimmer kon. Toen was het klagen, altijd klagen. En nu! Nu kunnen wij den broeders berichten, dat einde Mei 1902, in kas een batig saldo werd gevonden van \$556.48 en een erfenis van wijlen H. Lubbers, \$1320.79. Dit ook geeft een goede verwachting voor de toekomst dezer kas. Daartoe echter zullen wij allen moeten medewerken. Vooral ook, om aan te zuiveren, wat nog achterstallig is. Dit te meer, dewijl men daardoor de schuld van de twee andere, vroegere jaren, moet aanzuiveren. Het zou wellicht kunnen zonder deze aanzuivering, maar dan moet ui. datgene,

wat nu van de trouwe gevers is verkregen, worden vergoed wat bij anderen is debet gebleven. Doch zoo iets durft de Comm. niet ondernemen en zal door den een noch den ander gewild worden.

Nog iets:

a. Een verzoek aan de Synode, dat ze haren invloed moge verleen, opdat beide, het achterstallige inkome, en tevens de jaarlijkse bijdragen op den bestemden tijd worden bezorgd. Dit te meer, dewijl in den laatsten tijd toestanden werden veroorzaakt, die doen vermoeden, dat de uitgaven zullen vermeederen.

b. Ook komt de Comm. tot de Synode en geeft haar in overweging of het niet goed zou zijn, dat zij zich late incorporeeren.

c. De Comm. adviseert de Synode, om de erfenis van wijlen H. Lubbers, als een begin van een vaststaand fonds te stellen waarvan wel de intrest mag gebruikt worden, maar de hoofdsom onder beheer der Synode blijve.

In afwachting van eenig bescheid,

Uwe dienstwillige broeders, de Synodale Comm.,

J. H. Vos, Secr.

BIJLAGE VII.

Rapport der Commissie voor het fonds Kerkhulp

Eerwaarde Vaders en Broeders!

Ter vorige Synode was de kas Kerkhulp schuldig \$28.55 waar-
bij nog kwam, voordat de kas overgenomen werd door den nieuwen
Penn., \$1.20, betaald voor intrest op geld dat geleend was. Dit
maakte een tekort van \$29.75.

Gedurende 't verloopende Synodale jaar werd ontvangen aan col-
lecten alsook door terugbetaling der gemeenten \$2089.38, zegge
twee duizend negen en tachtig dollar en acht en dertig centen. Uit-
gegeven ter leening aan gemeenten alsook ter bestrijding der onkos-
ten van administreeren de som van \$1802.18, zegge achttien honderd
twee dollar en achttien centen. Zoodoende is nu in kas 't batig saldo
van \$257.45, zegge twee honderd zeven en vijftig dollar en vijf en
veertig centen.

In betrekking tot 't afbetalen der uitstaande „notes" kan ge-
zegd worden dat Friesland, S. D. en New Holland, S. D. hunne
schulden betaald hebben. Dan werd ontvangen van:

Sun	\$ 75 00	Edgerton	\$108 00
Sully	50 00	Sayville	100 00
Maxwell City	25 00	Sullivan	25 00

Op dit oogenblik is Kerkhulp in 't bezit der volgende uitstaande „notes:”

Noordeloos	\$ 30 00	Middleburg.....	200 00
Edgerton	92 00	Sullivan.....	65 00
Rock Valley.....	75 00	Palmer.....	150 00
Caldwell.....	100 00	Sayville.....	150 00
Rock Valley.....	50 00	Leota.....	125 00
Hull, Iowa.....	50 00	Hull, Ia.....	100 00
Sully.....	50 00	Platte.....	200 00
Pease.....	100 00	Atwood.....	200 00
Maxwell City.....	25 00	Caldwell.....	200 00
Hosper.....	200 00	Kanawha.....	200 00
Sun.....	25 00	Rudyard.....	100 00
Pella II.....	90 00	Maxwell City.....	100 00
Sully.....	50 00	Rudyard.....	50 00
Leota.....	130 00	Ellsworth.....	100 00
Hull, Ia.....	100 00	Lynden.....	300 00
George.....	125 00	Harvev.....	250 00
Sun.....	75 00		
Vesper.....	100 00		\$3957 00

De kas Kerkhulp kan zeer nuttig wezen en is dit ook alreeds. Menigmaal biedt ze de behulpzame hand aan behoeftigen. Jammer is het, alhoewel zij burgeres is in den volsten zin des woords, en als zoodanig een nuttige, haar nog zoo menigmaal de burgerrechten worden ontzegd.

Sommige gemeenten behandelen haar alsof ze er niet is; dan zijn er die haar altijd nog beschouwen als een vreemdelinge; maar Godé zij dank er zijn ook gemeenten, die voor hare rechten opkomen, en we hopen al de gemeenten zullen zulks in de toekomst doen, opdat Kerkhulp, zooals ze gaarne wil, meer mag kunnen doen tot opbouw van 't koninkrijk onzes Heeren. Wij zijn echter dankbaar aan onzen God, Die ons tot dusverre hielp, alsook ulieden voor 't vertrouwen in ons gesteld.

De Comm. voor Kerkhulp,

E. BREEN, Pres.

W. HEVNS, Secr.

D. VAN DER PLOEG, Penn.

BIJLAGE VIII.

Verslag van den Syn. Penn. Rev. J. Noordewier, 1902.

Juni 1900 was aan hand.....\$106 70

Van Class. Grand Rapids Oost.....	107 97
„ „ „ „ West.....	102 25
„ „ Holland	161 91
„ „ Muskegon	92 46
„ „ Illinois	57 00
Geleend van S. S. Postma.....	85 00
„ „ Inw. Zending.....	100 00
Samen	\$813 29
Uitgaven 27 Juni 1900, en sedert:	
Restitutie 27 Juni 1900, Class. Hudson.....	\$123 44
„ „ „ „ „ Hackensack	177 78
„ „ „ „ „ Iowa.....	49 65
„ „ „ „ „ Oostfriesland	41 88
Aan Comm. voor Geheime Genootschappen.....	6 00
„ den bediende der Synodale Vergadering.....	10 00
„ schrijfbehoeften der Synode.....	5 53
„ Comm. naar Sheboygan.....	35 27
„ „ „ „ „ Fulton.....	35 16
„ Holkeboer voor Synod. Acta.....	142 00
„ Secundi Afgev. Vos en Post.....	7 50
„ Afgev. naar Syn. der Ref. Church.....	32 30
„ Poelstra & Co., voor vertaald drukwerk.....	16 00
„ Rev. A. Westenberg, heen en terug naar Des Moines..	19 75
„ Rev. J. Keizer.....	3 00
„ „ A. J. Van den Heuvel..	5 52
Ten behoeve van Sheboygan en Ds. De Lange.....	100 00
Samen	\$810 78
Aan hand \$2.51.	J. NOORDEWIER.

BIJLAGE IX.

Verslag van den Deputaat naar de Generale Synode der Geref. Kerk in Amerika.

(Artt. 85 en 115 Acta 1900.)

Eerwaarde Vaders en Broeders!

Uw deputaat naar de Generale Synode der Geref. Kerk in Amerika heeft uwe vereerende opdracht volgens Artt. 85 en 115 der vorige Synode trachten uit te voeren. Op 10 Juni 1901 mocht hij dit

doen, zooals omstandig verhaald in *De Wachter* van 26 Juni 1901 (No. 1394). Het volgende werd door hem gesproken:

Mr. President, Reverend Fathers and Brethren!

It affords us great pleasure to be permitted to be with you and to address you as representative of the Christian Reformed Church in America, whose greetings and well wishes we have the honor of conveying to you this moment.

1. We rejoice today, *first of all* because we know we stand in the midst of men and brethren to whom we are very much akin in many ways.

There is with our two Denominations more than the common tie that binds all manifestations of the One Holy Catholic Church of Christ. You as Reformed and we as Chr. Reformed are much more closely related to each other than we are to the Presbyterian sisterhood of Churches, though we in common with them hail John Calvin as our great Chieftain. We stand closer to you than the German Reformed although they as well as we call the Heidelberg Catechism their precious legacy.

You and we brethren, have the privilege of looking up to the flag unfurled by Guido de Bray and to the standards woven and unfurled by the Fathers of Dordt and hail them as our *joint* standards, our *common* banners given to us by the Lord God to be displayed on account of His truth.

We can do more even. Unitedly we can look up to the great Voetius, the pious Brakel, the scholarly à Marck, the peaceloving Witsius and say: „Why, this is our *common* Voetius, our *common* Brakel, à Marck and Witsius.”

And besides being so closely related ecclesiastically, we are also akin through common descent. In yours as well as our arteries the same crimson tide is ebbing and flowing every moment. The same ancestors are ours, the men, of the 16th and 17th centuries, who strode over the civilized world like giants, whose footprints in the domain of letters, art, theology and science can be seen plainly even to this day. You and we share in the same legacy of glory of ancestors who circumnavigated the globe—who discovered unknown parts of it—who humbled Spain, who brought England to terms and whose institutions and principles of statecraft are more or less copied in our American principles and institutions. Unitedly we have the same traditions, and the same customs. Indeed we are very close akin. No wonder we feel among you as relatives, and are glad.

2. And secondly we rejoice to be with you because our presence marks a great improvement in the relations between our denominations. These were not always of the most pleasant and fraternal character.

In 1822 when our vanguard, led by Dr. Sol. Froeligh left your camp, there was a large amount of unpleasantry. And when in 1857 our main army bade you farewell that adieu was not as fraternal as Dr. I. N. Wyckoff had spoken of to the pioneers in Michigan, that sunny day of June 4th, 1849.

Again in 1882 when our rearguard left your ranks to join us, the parting salutes were much less peaceable salvos than very earnest shooting with shot and shell. In those days it would have been impossible to send delegates the way we are doing now. And what our Synods of 1884 have done, was largely premature; the smoke of the last engagement was not fully cleared away.

Since then however we have often felt and feel now that we ought to stand closer together if possible. And with this in view our Synod included *you* amongst the sister Churches with which it wishes to begin *ecclesiastical correspondence*. By this correspondence we understand much more than is usually the case. We desire and intend it to consist of *four* things:

1. The sending of regularly appointed delegates to the meetings of each other's principal Church Courts with advisory voice.
2. To pay attention to each other that no one depart in doctrine, liturgy and discipline from Reformed principles.
3. Mutual deliberation what position to assume with reference to third parties.
4. To assist each other with advice, especially when Modifications of the Confession, Church Constitution or Liturgy are considered necessary.

Correspondence in this manner we desire to begin with you and would be pleased to hear what this General Synod thinks of it.

But, brethren, we would be untrue to our charge if we omitted to inform you of the fact that our Synod has instructed us especially to say, in view of the *comprehensive* nature of this correspondence:

1. That our Chr. Ref. Church greatly desires to know what, in the future, the attitude of your Church will be with reference to secret, oath bound societies. Whether or not you intend to oppose them decidedly and decisively. As you know we have declared war against these organizations. We are convinced that they are detrimental to the welfare of the Bride of Christ, and to a close walk and real godly life, and undermining the mediatorial work and necessity of our Saviour, to mention no more.

In this struggle we notice that a great number of Churches are of the same mind. Recently we saw a list of no less than 28 Denominations which stand in battle-array against these orders. This encourages us, but we feel lonely amongst these allies. We want

our own kith and kin to join us in this Crusade and therefore appeal to you for assistance—siding with us.

2. And second, we would be pleased to get more information in regard to the fact that in your Standards the Rejections of the Errors of the Remonstrants seem to be omitted, since we look upon modification of the Common Confession as of such great importance that consultation with sister churches in all such cases if not positive duty, is at least eminently proper.

Please also consider these two things.

Finally let us say in the line of *statistics* that at present we number nearly 150 churches, located in 18 different states, mainly in Michigan, Iowa and New Jersey. These churches enroll nearly 11,000 families, over 18,000 members and over 55,000 souls. The number of our ordained clergymen is 100. These are trained mostly in our Theol. School in Grand Rapids, now having a faculty of seven professors. We are regularly carrying on Home Mission work and in our Heathen Mission field we have at present three missionaries. This field is among the Navajo's and Zuni Indians in our Southwest. We publish four periodicals—two in Holland, one in German, one in English. About half a dozen of our Churches use the German language, partly or wholly in their divine services. Fifteen are English-speaking, the remaining are Holland.

We are trying to cling loyally to the standards of Doctrine and Polity our Fathers set up and delivered unto us for keeping until the glorious day when Christ shall appear to gather all his sheep into one flock under one Shepherd.

And now, brethren, committing our proposals to your kind consideration, and with love to you and your old historic Church we close, wishing that the God of all grace make you perfect, stablish and strengthen you. Be ye steadfast, immovable, always abounding in the work of the Lord and when the Chief Shepherd shall appear may we all receive a crown of glory that fadeth not away."

Wat de president der Synode, Dr. Wortman, zoowel als Dr. D. Cole hierop antwoordden deelde *De Wachter* reeds mede en we kunnen 't stilzwijgend voorbijgaan. Wat voor ons 't gewichtigst is, is het besluit der Generale Synode. 't Bevindt zich in 't Rapport der Commissie voor Correspondentie (Art. XVI, Generale Synode 1901 p. 1125 v.v.) aan welke Commissie 't beantwoorden van onze toespraak werd opgedragen. Het luidt aldus—uit het Engelsch vertaald:

„Wij verheugen ons in het beginnen van zusterlijke correspondentie met de Chr. Geref. Kerk, en we zijn gewillig om alles in onze macht te doen om gemeenschap en samenwerking in 't werk des Heeren te bevorderen. We geven echter in bedenking, dat oude

verschillen behooren te worden vergeten en verminderd en dat we meer nadruk moeten leggen op de *wezenlijke* waarheden van het Evangelie en de behoefte en plicht om deze bekend te maken. In *deze* stemmen we hartelijk overeen, zooals duidelijk blijkt uit de Belijdenisschriften die ons gemeen geloof voorstellen. De zusterlijke betrekkingen die tusschen corresponderende kerkelijke lichamen bestaan zouden er toe leiden om vertrouwen te hebben in elkanders trouw aan de Schriften en in ieders doel om de leiding en wijsheid van den Heiligen Geest gegeven, te volgen. En zij behooren alles te verbieden dat er toe mocht leiden om oude geschillen weer levendig te maken. Wij geven in de bedenking dat de vragen door Mr. Beets namens de Chr. Geref. Kerk gebracht, hoewel beleefdelijk voorgesteld, door sommigen geacht konden worden als niet overeen te brengen met waar vertrouwen in elkanders loyaliteit aan de Belijdenis, zoo dierbaar aan beide kerken.

In de toekomst, zoowel als in 't heden en 't verleden kan men staat maken op de loyaliteit der Gereformeerde Kerk in Amerika aan het Woord Gods en de belijdenis der kerk en staat maken op hare loyaliteit aan de gemeenschap met alle geloovigen in Christus. Maar niettegenstaande deze feiten, opdat wij alle mogelijke beleefdheid mogen betoonen, bevelen wij aan dat er eene commissie van vijf worde benoemd om onzen broederen de positie onzer kerk duidelijk te maken en te rapporteeren aan onze Synode van het volgend jaar, die samenkomen zal vóór de gewone vergadering der Generale Synode der Chr. Geref. Kerk. We bevelen ook aan dat Rev. N. M. Steffens, D. D., Rev. J. H. Karsten, D. D., Rev. E. A. Collier, D. D., Rev. E. T. Corwin, D. D. en Rev. Wm. H. Vroom, D. D. deze commissie uitmaken en dat zij het recht hebben tot aanvulling van vacante plaatsen die mogen voorvallen in de commissie.

Christelijke beleefdheid in Inwendig Zendingswerk wordt menigmaal geschonden door kerkengroepen in hartelijke gemeenschap, daardoor onvriendelijke gevoelens en naijver veroorzakend. Maar gepaste respectteering van vroegere eischen en pogingen van eene zusterkerk zullen veel bijdragen om vriendschappelijke gevoelens aan te kweeken. Daarom bevelen we aan, dat Rev. James F. Zwemer, Rev. Peter Lepeltak en Rev. Gerrit J. Hekhuis worden benoemd als eene commissie om te overleggen met eene gelijksoortige commissie, die naar we vertrouwen door de Chr. Geref. Kerk zal worden aangesteld, met het doel om schadelijke concurrentie te voorkomen tusschen deze twee kerkengroepen in 't stichten van gemeenten."

Tot zooverre het rapport dezer Commissie van Correspondentie. Alleen zij 't nog gezegd dat de Synode der Geref. Kerk President G. J. Kollen LL.D. naar deze onze Synode deputeerde met Rev. James F. Zwemer als secundus. Nevens overbrenging der groeten

enz. door zooeven genoemde deputaten kan onze Synode dus *twee* dingen verwachten ter uitvoering der opdracht der Generale Synode der Gereformeerde Kerk in Amerika:

1. Antwoord op onze twee vragen, n.l. *a.* bescheid aangaande de houding der Geref. kerk tegenover geheime met eede verbondene genootschappen; of men den strijd tegen hen beslist wenscht aan te binden en door te strijden, al dan niet; en *b.* nader kond waarom de Verwerpingen der Dwalingen van de Remonstranten niet werden opgenomen in de „Standards” dier kerk. En dan

2. Een voorstel over de christelijke beleefdheid of „comity” in 't Inwendig Zendingswerk, door de Generale Synode, zooals boven gezien aan haar antwoord op onze vragen aangehecht.

Geve de Heere der Gemeente onze eerwaarde Synode het noodige licht in alles.

Met eerbied onderworpen,

HENRY BEETS.

BIJLAGE X.

Rev. Dr. Wm. H. Roberts, American Secretary Alliance Reformed Churches holding the Presbyterian System.

Dear Brother!

The last Synod of our Christian Reformed Church has carefully considered your letters of June 10 and July 12, 1898, inviting it to become member of the Alliance whose Western Section you represent. After the consideration our Synod appointed the undersigned to answer you officially:

1. That we appreciate what has been done by your Alliance for the common and glorious cause of our Reformed Churches holding the Presbyterian System.

2. That we bid you Godspeed in your efforts for our Zion's welfare. But that

3. Our Synod does not as yet see its way clear to officially join you *because* we do not approve of it that the main requirement for admission into the Alliance seems to be the Presbyterian System of Church Polity and not the strictly Calvinistic Confession, so that e. g. the practically Arminian Cumberland Presbyterian Church is admitted into the Alliance. This we consider too broad a basis.

On account of this the Alliance cannot be what *we* would heartily desire, viz. an official Ecumenical Council of Calvinistic Churches to reaffirm our confessional standpoint. It seems to us that labor apart from this confessional basis cannot produce the required fruit.

Lastly our Church with its little strength, and many needs in Home and Indian Mission field does not see its way clear to bear the heavy expenses of sending delegates to the meetings of the Alliance.

By Order of the Synod of the Christian Reformed Church.

The Committee,

F. M. TEN HOOR, Chairman.

HENRY BEETS, Secretary.

Grand Rapids, Mich., May 14th, 1901.

Antwoord op 't Schrijven aan de Alliance of Reformed Churches holding the Presbyterian System. (Art. 85, 1, Acta 1900.)

Eerwaarde Vaders en Broeders!

Volgens uwe opdracht schreef uwe Commissie aan het bestuur der Alliantie van Gereformeerde Kerken; onze bezwaren tegen toetreding uitleggend. Daarop kwam het volgend antwoord in:

Philadelphia, Pa., May 13, 1902.

To the Synod of the Christian Reformed Church.

Dear Brethren in the Lord!

The Executive Commission of the Alliance of the Reformed Churches holding the Presbyterian System (Western Section) sends you its Christian greetings, and begs to transmit to you, with apology for delay, its reply to your communications in which you decline, for certain reasons given, to become a member of this Alliance.

We most cordially reciprocate the kind words of appreciation in which you are pleased to express your good-will and interest in the work the Alliance is seeking to do, and we also heartily wish you Godspeed in your work, and pray that it may greatly prosper in your hands.

We also learn, with very great regret, that you do not at present see your way clear to join hands with the Alliance in its world-wide brotherhood of the Reformed Churches holding the Presbyterian System; and we would still venture to hope that some further reflection on your part, and conference with this Executive Commission, may yet open up the way for you to take this important step.

We also ask you to consider with this end in view, two or three points of explanation bearing upon some of the reasons which you felt constrained to give for not entering the Alliance at the present time.

First, in regard to the basis of Doctrine and Polity upon which the Alliance is founded, it is important to point out that the Alliance

is not a Church, but a federation of Churches based on the general consensus of the Reformed Creeds, so that the Alliance is not pledged to any particular type of this Reformed Faith and Polity. Here the Alliance takes generous grounds, and is content with generic Calvinism and historic Presbyterianism, so that within the membership of the Alliance, there is room for different shades of Calvinistic doctrine and Presbyterian Polity, while each retains its complete autonomy.

Secondly, we beg to point out that the Alliance has broader aims than merely the reaffirmation of the Confessional standpoint. It does not ignore this as a very important part of its aim, but it also seeks to lead the several branches of the Alliance to a better understanding with each other, to give impulse to the aggressive and evangelistic work of the Churches, to lend a helping hand to the weaker members of the Alliance, and to enable the Churches to deal more effectively with the great problems confronting them at the present time in the world.

Thirdly, as to the matter of expense; the cost of the delegates or commissioners you would be entitled to send would be small, in attending the Councils which meet once in four years, while the travelling expenses of your members of the Executive Commission in attending its regular meetings is paid. It may not be amiss to add, that the Alliance has always been ready to deal generously with its weaker members, in the matter of expenses. We are sure that the benefits derived from membership in the Alliance is full return for all the charges made upon the Churches which compose its membership.

In conclusion, we cordially invite you to still keep the matter in question before your minds and hearts in your councils; and we sincerely assure you that the doors of the Alliance are open at any time you desire to enter formally into its fellowship.

With warmest fraternal regards, we ever remain,

Yours in the Gospel,

WM. HENRY ROBERTS, Am. Secr.

(Signed in behalf of the Alliance.)

BIJLAGE XI.

Aan de Christelijke Gereformeerde Kerk in Amerika, in Synode vergaderd.

Weleerwaarde en Eerwaarde Broeders in onzen Heere en Heiland!

Deputaten voor de Correspondentie met Buitenlandsche Ker-

ken, daartoe benoemd door de Synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland, hebben de eer, u mede te deelen, dat de Synode der Geref. kerken—zoo de Heere wil—zal gehouden worden het volgend jaar, 1902 in de maand *Augustus*, den zen Dinsdag e.v. dagen. Zij noodigen u, namens hunne Kerken, uit een of meerdere broeders uit uw midden naar deze Synode af te vaardigen.

Met de verzekering, dat het de Geref. kerken een voorrecht zal zijn, hen op de Synode te ontvangen en adviseerende stem te geven, hebben wij de eer te zijn, onder toebidding van 's Heeren rijken en genadigen zegen over uwe Kerk in Amerika,

De Deputaten van de Correspondentie,

Namens hen,

S. VAN DER LINDEN.

's Gravenhage, 17 Mei 1901.

BIJLAGE XII.

Unions.

Geachte en Geliefde Broeders!

De Commissie door de vorige Synode aangesteld (Art. XXVII, e p. 21 Syn. Acta 1900) om de „Unions” te bestudeeren heeft het volgende u voor te leggen. Vooraf dient gezegd, dat de Comm. van twee een derde had te benoemen, om samen deze zaak te onderzoeken. Wij hebben hier en daar aangeklopt, maar allen bedankten op één na. Deze zou met ons aan den arbeid, maar meende later zich te moeten onttrekken. Toen zijn de twee, oorspronkelijk door de Synode benoemd, aan het werk gegaan. Uwe Comm. werd in haar werk op verschillende manieren geholpen door Unions van Grand Rapids. Waarvoor ze dankbaar is. Het volgend rapport heeft vier stukken, waarvan de eerste drie, handelend over de *Beginselen*, het *Doel* en de *Middelen* de „Trades and Labor Council” van Grand Rapids voorgelezen werden. Deze vergadering van „Unions” gaf met eenparige stem getuigenis, dat dit stuk een objectief zuivere voorstelling van de „Unions” is en prees uwe Comm. dat ze zoo objectief gewerkt had. Het laatste punt, de beoordeeling, werd er later aan toegevoegd. Het rapport is uitgebreid, zeer zelfs, maar de Comm. meende, dat de Synode, daar de beweging onder bespreking zoo groot van beteekenis is, gaarne zoo volledig mogelijke inlichting zou ontvangen.

BEGINSELEN.

I. Alle menschen zijn essentiëel gelijk in rechten want God is aller Vader en wij zijn allen broeders. „De aarde is des Heeren en de volheid derzelve” en aan den mensch gaf God de regeering over alles wat op de aarde is, niet aan één mensch, of aan eene klasse menschen, maar aan alle menschen. Hieruit volgen onderscheidene dingen. *Allereerst*, dat elk mensch recht heeft op het leven, de vrijheid en het streven naar geluk. Vervolgens dat hij te beschikken heeft over zichzelf en zijn tijd. Des menschen natuurlijke begaafdheden en tijd zijn de zijne, hem gegeven, om ze met anderen te gebruiken tot onderwerping der natuur ter zijner en hunner ontwikkeling. De mensch mag niet gedwongen worden een ander te dienen als slaaf of om zichzelf, zijne vermogens en tijd aan zijn medemensch te verkoopen. Dit is slavernij en in strijd met de rechten van den mensch. Ten derden volgt, dat de aarde met al haar rijkdom het menschedom toebehoort. Ze is niet ééns menschen noch ook eener klasse van menschen, maar der menschelijke natuur. Elk mensch heeft een onvervreemdbaar recht op een deel der aarde en hare volheid.

Dit een en ander, toegepast op den kapitalist, beteekent, dat hij het recht heeft over zichzelf, zijn tijd en geld te beschikken. Zijne bezittingen zijn zijne, niet om er mee te doen naar willekeur, maar om te gebruiken tot welzijn van het menschedom. Hij is rentmeester. In betrekking tot den arbeider beteekent het precies hetzelfde. Ook hij mag beschikken over zichzelf en zijn tijd. Hem komt het recht toe te bepalen of, waar, waarin, hoe lang en tegen wat loon hij zal werken. Hij alleen beslist. Zijns is het recht voorwaarden te stellen, en die, welke hem gesteld worden, aan te nemen of te verwerpen. Dat anderen het loon, den duur van den arbeid en de regeling van het werk zouden bepalen, zonder dat zijne stem in dezen gehoord en geëerbiedigd werd, is slavernij. Evenmin als er eene regeering moest bestaan zonder de toestemming der geregeerden, zoomin moest er werkgeving zijn zonder toestemming van den werker. Even als de mensch het recht heeft tot zelfregeering, heeft hij het ook om zichzelf te verhuren voor loon. De arbeider moet dus eene beslissende stem hebben in alle zaken de nijverheid betreffende. Indien de handelsman het recht heeft de prijzen zijner waren te regelen en een geneesheer om zijn fooi te bepalen dan heeft ook de arbeider het recht te bepalen hoe veel tijd en wat qualiteit van werk hij leveren zal tegen een zekere bezoldiging. Er mag geen sprake zijn van *zullen*. Het is *willen*. Dan alleen kan hij de vruchten van zijn arbeid, naar zijn gemeen recht met alle menschen, genieten en doet hij zulks.

II. Kapitaal en arbeid zijn in den grond der zaak in eerste in-

stantie gelijkwaardig. Feitelijk zijn ze één, want kapitaal is de vrucht van den arbeid des geheelen menschelijken geslachts. „In den voortijd arbeidde elk individu voor zichzelve, tot voorziening in eigen behoeften, niets toebrenghende aan het onderhoud of de bescherming van andere individuen. Er kwam spoedig verandering in deze eenvoudige toestanden. De enkele mensch begreep al ras, òf dat hij zonder hulp niet in staat was in zijne eigene behoeften te blijven voorzien òf dat het voor hem gemakkelijker was deze dingen te verkrijgen door ruiling met iemand, die ze had. Met andere woorden, de een was gewillig de vruchten van zijn arbeid te geven in ruiling voor die van eens anders arbeiden. Straks kwam er weer eene verandering en de mensch, die in behoeftige omstandigheden verkeerde, bevond, dat hij niets had om als product van zijn arbeid zijnen naaste aan te bieden in ruil voor wat deze bezat, en zag zich genoodzaakt hem zijn arbeid zelf aan te bieden. Het beginsel bleef hetzelfde, i.e., de eene mensch gaf den anderen iets als vergoeding voor wat hij ontving, maar de toestanden waren geheel anders, want men wisselde nu niet alleen de vruchten des arbeids, maar ruilde voor de vruchten, welke men bezat, den arbeid zelve van den ander in. Aldus kwam de kapitalist in de wereld, de man, die de voortbrengselen van eigen arbeid had opeengehoopt, en met deze in staat was niet alleen de vruchten van anderer arbeid te koopen maar dijen arbeid zelve.”

„Alle kapitaal, hetzij groot of klein, is product van den arbeid, de industriële huishoudkunde, de ontdekkingen en instituties veler geslachten van arbeiders en kapitalisten, mannen van de theorie en van de praktijk, en is eigenlijk even ondeelbaar als een levend mensch. De resultaten en de triomfen der beschaving loopen over duizende jaren en zijn verkregen met behulp van alle naties.” Kapitalisten en arbeiders zijn twee, arbeid en kapitaal zijn één, ongescheiden en voor altoos.

III. Waar alle menschen in rechten, arbeid en kapitaal in wezen één zijn, hebben ook allen een onloochenbaar recht op datgene, wat door allen is voortgebracht. Elk arbeider heeft recht op de volle genieting van de vruchten zijns arbeids. De werkmans moest een deel van het kapitaal hebben, i.e., van wat wordt geproduceerd, moest een deel hebben van de verdeelde vruchten van den arbeid, of van de voordeelen des verkoops van datgene wat door den arbeid is opgeleverd, al naar de hoeveelheid en waarde van den arbeid door ieder verricht. Dit omvat meer dan bloot het loon. Loon is niet ten volle gelijkwaardig met den arbeid. Evenmin vertegenwoordigt het des werkmans aandeel in het gemeen kapitaal. Zoolang echter het loonstelsel in zwang blijft, moet de ruiling van wederzijdsche benoodigdheden, zoo als thans geschiedt tusschen werkgever en werkmans, op rechtvaardige wijze plaats vinden.

IV. De tegenwoordige stand van zaken in de industriële wereld druischt tegen alle recht in. De maatschappij is thans samengesteld uit klassen, welker belangen elkaar in hooge mate vijandig zijn. Aan de eene zijde vindt men de groep der eigenaren, bezittende zoo bijna al den grond, alle huizen, alle fabrieken, middelen van vervoer, machines, onbewerkte materialen en al de nooddrift des levens. Deze klasse vertegenwoordigt in vergelijking tot 't geheel der bevolking, eene kleine meerderheid. Aan den anderen kant zien wij den arbeider, niets bezittende dan zijne intellectuele en physische krachten, waarmede hij moet arbeiden, welke hij moet verkoopen aan hen, die de middelen ter productie bezitten, opdat hij moge leven. De arbeiders vertegenwoordigen de millioenen.

Het is in het belang der bezittende klas, de productieve kracht van den arbeider zoo goedkoop mogelijk te koopen, opdat zij zoo veel doenlijk is mag produceeren en rijkdommen opeenhoopen. Eenige honderd duizende eigenaars trekken willekeurig het grootste deel van den rijkdom, door de arbeiders voortgebracht, tot zich. De arbeidende millioenen ontvangen van de opbrengst huus arbeids slechts zooveel, als onmisbaar is om een leven van ellende en hongersnood te leiden. Elke verbetering der werktuigen, elke nieuwe ontdekking van natuurkrachten, tot hiertoe onbekend, eigent zich de bezittende klasse toe, met het exclusief doel hare bezittingen te vermeerderen. Langs dezen weg wordt handenarbeid al meer en meer verdrongen door machinerie. Daar de werklieden overtollig geworden zijn, worden ze genoodzaakt hunnen arbeid tegen eenigen prijs te verkoopen, opdat ze zichzelven mogen bewaren voor den hongersnood. De waarde van den arbeid daalt gradueel, het werkvolk verarmt al meer en meer, zijn vermogen om te verbruiken wordt steeds minder en het gevolg is dat de handelsartikelen op de markt blijven, zonder dat ze door iemand gekocht worden, stilstand in den handel ontstaat, de voortbrengst vermindert, ja wordt zelfs gedeeltelijk gesuspenseerd. De crisis is gekomen.

De eigenaars klasse doet zich dienen van de macht des staats, der politie, des krijgswezens, en der pers om de bezittingen door anderen voortgebracht te beschermen en nadruk te leggen op de heiligheid van den eigendom. Terwijl de millioenen werklieden daar staan zonder middelen van bestaan, zonder rechten en onbeschermd, verraden en aan hunne vijanden uitverkocht door den staat en de pers, worden de wapenen der politie en krijgsmacht tegen hen gericht.

V. Het ligt op den weg van de arbeiders te streven naar en te worstelen om het bezit van wat hun rechtmatig toekomt: De werkmag mag zijne rechten niet verloochenen, want dit zou zonde zijn tegen het geheele menschedom. Veeleer dient hij alle geoorloofde middelen aan te wenden om zijne rechten te handhaven. Waar

thans het geweld regeert moet het recht tot heerschappij komen. Waar niets in dezen te verwachten valt van kapitalisten of van de bezittende klasse, moet de arbeider den strijd voor 's menschen rechten voeren. „De werkende stand moet zich emancipeeren van allen invloed zijns vijands, de bezittende klasse.” Als eenling beteekent hij weinig, kan hij niets, heeft te weinig kracht om zich te handhaven tegenover de macht hem en zijns gelijken vijandig. Hij is al te onbeduidend waar macht over recht heerscht. Hij moet zich vereenigen met zijne medearbeiders. Tot dit is geschied kan er niets gedaan. Alleen kan de werkman niet éene gewenschte en duurzame verandering tot stand brengen. Blijft hij alleen staan hij kan het niet keeren dat hij al lager en lager zinkt, maatschappelijk, intellectueel, zedelijk en godsdienstig. Ook kan hij niet billijk de hoop koesteren, dat hij door eigene inspanning eene gelijkwaardige belooning voor zijn arbeid verkrijgen zal en behouden, een loon dat genoegzaam is ter voorziening in de dagelijksche behoeften van hemzelve en zijn huisgezin, in dagen van gezondheid en krankheid en in den ouderdom. Met anderen samen moet hij vooruitstreven en eischen wat hem rechtmatig toekomt. Vereenigd in plaatselijke, nationale en internationale vereenigingen kunnen de werklieden „zulk een stand van zaken in het leven roepen, dat elk de vruchten van eigen arbeid zal genieten.” Zonder organisatie kan er geene verbetering en eindelijke emancipatie van den arbeid zijn. Zonder organisatie blijft de werkman in eeuwige slavernij. Het is te gelijk des arbeiders voorrecht en plicht als mensch onder menschen zich in vak- en arbeiders unions te organiseeren. Daarom behooren alle werkers de „Unions” te begunstigen. Organisatie is voor den werkman wat kapitaal is voor den werkgever. Vak Unionisme stelt tegenover de macht van de kapitalisten die van de werklieden. De laatstgenoemden zijn in de meerderheid. In organisatie ligt hunne hoop voor de toekomst. „Er is geene macht ter wereld sterk genoeg om den wil van zulk eene meerderheid tegen te staan. Onwederstandelijk zal zij haar doel bereiken. Het recht der natuur is aan hare zijde.”

VI. De arbeider is een vrij mensch en heeft het recht zijn gereedschap neer te leggen, zijn werk te staken en de werkplaats te verlaten, hetzij dan alleen of in samenwerking met anderen. Het recht om zijnen arbeid, om welke reden dan ook, of om hoegenaamd geene reden, te staken, kan den werkman niet ontzegd zonder zijne natuurlijke vrijheid te ontkennen.

VII. Ieder mag koopen wat en waar hij wil. De arbeider vormt hierop geene uitzondering. Hij kan zijne klandizie geven, dien hij verkiest, of deze ook onttrekken. Hij heeft het recht van boycott. Of hij dit alleen of in verbinding met anderen doet, heeft geene betekenis voor het beginsel. Eveneens heeft de arbeider,

de boycotter het recht anderen te bewegen hem te steunen door met hem zekere waar niet te koopen of zekeren winkel niet te bezoeken. Zelfs al is de boycott aanleiding dat de zaak failliet gaat, dit neemt het recht van den boycott (evenmin als van de werkstaking) niet weg.

DOEL.

Het doel van de Unions is, kort uitgedrukt: de hoogst mogelijke verbetering van den toestand des arbeiders op finantieel, intellectueel, sociaal en zedelijk gebied. Zijne algeheele onafhankelijkheid van den kapitalist is het ideaal van den werkmán.

„Over het algemeen zijn de toestanden van den werker wel ietwat ten goede gewijzigd, maar ze zijn op verre na nog niet gewenscht. Duizende werklíeden, ijverige, edele mannen, zijn er, die zich geregeld in zulke toestanden van ontbering en ellende bevinden, als waarin wilden zelfs niet geplaatst worden. Zelfs onze dagen geven ons het schouwspel te zien, dat in molen en fabriek de mannen verdrongen worden door vrouwen, de vrouwen weer door kinderen. Treurige tijden, waarin men vindt werklooze mannen en werkzame kinderen, die op school en aan het spel, maar niet in molen of fabriek moesten zijn.”

Millioenen gewillige hoofden, handen en harten zijn bereid de stoffen te vervaardigen en te verwerken, in de behoeften des volks te voorzien, zoowel als aan zijn verlangen te voldoen. Er zijn honderden en duizenden onzer medemenschen, mannen en vrouwen, die de gelegenheid niet bekomen kunnen om hunne vermogens van herenen en spieren te gebruiken tot voorziening in de meest gewone en alledaagsche behoeften, tot onderhouding des levens. Op de wegen en straten van elk dorp en stad dezès wijden lands van overvloed loopen magere wezens, hongerige mannen en vrouwen, met doodsbleek aangezicht en kinderen uitgeteerd en onuitwischaar geteekend door ontijdigen ouderdom. Men behoeft geen philanthroop te zijn, noch ook diep te denken om tot het besluit te komen, dat zulke resultaten te midden van overvloed, zoowel onnatuurlijk als kwaad zijn.”

„De werkmán doet, niet bij uitzondering, maar als regel, wat hij niet wil en verkrijgt niet wat hij hebben wil of noodig is. Arbeiders willen acht uur werken, ze moeten tien, veertien, achttien uren per dag. Roepen ze tot hunne werkgevers, aan het Congres of wetgevend lichaam om gered te worden; ze komen nog sneller om door de moorddadige „couplers” en onder de wielen der spoorwegen, dan het geval zou zijn als zij in krijgsdienst waren en uit den eenen slag in den anderen marcheerden. Zij willen hunne kinderen ter schole zenden, ze moeten ze op de fabriek en in den molen doen arbeiden. Zij willen dat hunne

vrouwen de huishouding waarnemen, maar ook zij moeten een weversspoel werpen of een machine besturen. Ze moeten werken als ze ziek zijn en het werk staken naar eens anders wil; ze moeten het leven er uit werken om 't er in te houden. Het volk moet om werk vragen en kan het menigmaal niet verkrijgen. Ze moeten met een minder deel van het voortgebrachte dan hun toekomst tevreden zijn; zij worden genoodzaakt het leven, de ledematen en de gezondheid—hun eigen, hunner vrouwen en kinderen—in gevaar te stellen ter wille van anderer zelfzucht of nuk. Zij leven in gedurige vrees en worden genoodzaakt anderen te onderkruipen en onrecht aan te doen, waarover zij zich beklagen wanneer anderen het hun doen ondervinden. Dit is geheel en al in strijd met mannelijkheid en burgerschap."

De werkmán verliest zijne individualiteit. In onze eeuw van „trusts" en reusachtige industriële inrichtingen telt een werkmán zeer weinig, mogelijk zooveel als een blad aan den boom. Hoe uitgebreider de zaak, hoe nietiger de arbeider is. Menig werkgever kent noch den naam, het aangezicht, noch de omstandigheden van hen, die hij in dienst heeft. Er is eene vijandige stemming in het hart van den werker tegenover zijn patroon en de laatste beschouwt den eersten als schepsel van lager orde, geschapen om hem te dienen. De werklui zijn onderling menigmaal verdeeld. Eene verderfelijke competitie wordt er onder de loontrekkers gevonden, alsóók allerlei lage praktijken om elkander toch een vliegje af te vangen. De industriële wereld is in staat van oorlog. Arbeid en kapitaal zijn, ofschoon wat feit en belang aangaat één, gescheiden door eene diepe kloof.

De toestanden der werklieden zijn verbeterd. Er moet echter nog veel gedaan. Eens was de werkmán een slaaf. Daarop werd hij in zoover vrij dat hij lijfeigene werd. Thans is hij niet meer een lijfeigene, maar heeft zich geëmancipeerd tot een loontrekker, een knecht om geld, die niets te zeggen heeft in het bestuur van de nijverheid, ofschoon hij er een voornaam bestanddeel van uitmaakt.

De beweging op het terrein van den arbeid tracht een toestand in het leven te roepen, waarin dit alles anders zal zijn. Ze streeft er naar de werkuren te verminderen: „Nu acht uren, morgen minder," opdat de werkmán genoegzamen vrijen tijd mag bekomen ter ontwikkeling van zijn zedelijken en verstandelijken aanleg; de loonen (zoolang het loonstelsel stand houdt) te verhoogen, dat ze toereikend zijn mogen voor de behoeften des levens met zijne veelzijdigheid des tegenwoordigen tijds, en evenredig naar den tijd, den arbeid en de bekwaamheid; een loon om te leven, waardoor de arbeider zijn deel van hetgeen geproduceerd wordt ontvangt; den werkmán arbeid te verschaffen, en voor hem die erkenning en plaats in de maatschappij te verkrijgen, welke hem als voortbrenger

van den rijkdom en arbeider toekomt; des arbeiders individualiteit te redden; hem moed in te boezemen, tot mannelijkheid, aan te zetten, onafhankelijkheidsgevoel, broederlijkheid en liefde tot het goede en ware in te prenten, en kennis, eerlijkheid en betrouwbaarheid onder de werkende klasse te bevorderen.

Zij jaagt naar verstandige, conscientieuse en zeer bekwame werklieden, en volkomen werk in alle takken van arbeid en nijverheid; het kwade der competitie tusschen arbeiders tot een minimum te doen dalen; arbeiders en kapitalisten te verzoenen en eene betere verstandhouding, die van wederzijdsch begriipen en waardeeren en van samenwerking in het leven te roepen; alle conflict tusschen arbeider en patroon te vermijden; industriëlen vrede de geheele wereld door aan te brengen; arbeid en kapitaal samen te brengen, i.e., den werkman op te voeren tot die hoogte waarop hij zijn eigen patroon zal zijn. (dat gelijk staat met persoonlijke autonomie); hem het product van zijn arbeid te geven als ook den rijkdom, welken hij helpt voortbrengen, om dien te bezitten en ten volle te genieten, opdat hij deelen mag in de voordeelen en waardigheid der eeuw van verlichting en beschaving, waarin wij ons thans bevinden. Algeheele onafhankelijkheid in het industriële gelijk in het politieke leven is het ideaal van Unionisme. (Hierin ligt de afschaffing van het loonstelsel opgesloten.) Niemand heeft het recht een land te regeeren zonder de toestemming van de geregeerden. Even zelf-evident is de waarheid der stelling „dat niemand eene nijverheid mag besturen zonder de toestemming van haar werkvolk.”

Unionisme is geen Socialisme, Communisme of Anarchisme, ofschoon het de suprematie van den arbeid zoekt. Het beoogt niet, als deze doen, de opheffing van de industriële scheiding tusschen den werkgever en den werkman. Het „wil niet dat er met de rechten van den patroon gespeeld worde. Noch ook dat ze schandelijk vertrapt worden.” Maar eischt dat gewijzigd worde de stand van zaken in het maatschappelijk verkeer, of het sociale leven.

„De arbeid verlangt de aarde en de volheid derzelve. Daar is niets kostelijks: niets schoons, verhevens, veredelends, of het ligt binnen den kring van des arbeids behoefte en aspiraties.” Unionisme wil de erkenning van de onschendbaarheid van leven en leden der loontrekkers, en vergoeding wanneer één of beide zijn geschaad of verdorven tengevolge van de nalatigheid of kwaadwilligheid eens anderen. Het leven van den werkman moet terwijl hij arbeidt, zoo veilig en gezond zijn als dit maar mogelijk is.

Unionisme zoekt „de kinderen te vrijwaren, dat ze niet getrokken worden in den draaikolk van loonslavernij; te voorkomen, dat ze dwergen worden naar lichaam en geest en tot een ontijdigen dood gebracht door te vroege zwoegerij en hun te geven den zonneschijn van de school en speelplaats, in stede van den mijn, de fabriek

en werkplaats. Georganiseerde arbeid wil meer scholen en minder gevangenissen; meer boeken en minder tuighuizen; meer kennis en minder ondeugd; meer geregelde arbeid en minder misdaden; meer vrijen tijd en minder begeerlijkheid; meer gerechtigheid, minder wraak; in één woord meer gelegenheid ter ontwikkeling onzer betere naturen, om den man meer mannelijk de vrouw meer vrouwelijk en het kind meer kinderlijk, blijde en vroolijk te doen zijn."

Het doel is niet den werkman uit te lichten, maar hem op te richten; bedoeld wordt 't zelfbehoud van den arbeider en dat hij zijn eigen werkgever zij. „Gelijkheid van associatie, gelijkheid van doel, gelijkheid van rechten, afgedacht van ras, kleur, godsdienst of politieke gevoelens." De arbeid dient oppermachtig te zijn.

MIDDELEN.

Als het eerste middel, dat Unionisme gebruikt tot bereiking van het voorgestelde doel moet genoemd de *Organisatie van de werklieden van elken tak van nijverheid en handel*. De kapitalisten organiseeren zich tot trusts, werkgevers associaties enz. en de werkmannen zullen zich moeten organiseeren, als zij behouden zullen het goede thans bezeten, en verkrijgen wat ze nog niet hebben, maar streven te genieten n.l. volkomene onafhankelijkheid van het kapitaal." Opdat zij hunne belangen van het heden beschermen en bevorderen mogen en hunne vrijheid in de toekomst waarborgen mogen moeten ze vereenigen, zich verbondsgewijze aan elkaar sluiten. „Unions bezorgen den werkman individueele waardigheid en vrijheid."

De arbeidsbeweging kenmerkt zich door groote activiteit in het vereenigen van alle arbeiders tot „Unions." Organiseerders worden in Engeland, Duitschland, Frankrijk, Australië en Amerika in groote getalen aangesteld en het geheele land door gezonden om „Unions" op te richten. Zelfs is de American Federation of Labor reeds begonnen de werklieden van Cuba te organiseeren tot „Unions." De leden der Vereenigingen zijn door belofte, en in sommige gevallen met eede aan elkaar verbonden. Men begint hoe langer zoo meer in te zien, dat de eed en de verplichting tot geheimhouding per se niet een essentieel deel van het beginsel Unionisme zijn, zoodat vele „Unions" noch den eed afnemen, noch de verplichting van geheimhouding opleggen bij het aannemen van leden. Door de omstandigheden kan geheimhouding geboden worden. Dan wordt ze geëischt. Er zijn er echter nog „Unions" welke eigenlijk geheime werklieden genootschappen zijn en een rituaal hebben, dat niemand dan leden ooit ter inzage ontvangt.

De vorm van de inwijdingsvraag, den installatie eed, is in de onderscheidene „Unions" verscheiden. De „International Wood

Carver's Association of America" legt dit hem voor, die lid wil worden, nadat beginsel en doel der Vereeniging hem is voorgelezen uit de Constitutie: „Beloofst gij in goeder trouw u te gedragen naar en te houden aan de constitutie der internationale associatie van houtkervers en van alle locale associaties?" Antwoordt de kandidaat „ja" dan verklaart de president hem lid der associatie. Deze belofte wordt gevraagd door alle Unions met deze verbonden en is op zich zelve beschouwd niet berispelijk.

De Grand Rapids Printing Pressmen's Union heeft deze obligatie: „Ik (naam) zweer (of bevestig) bij dezen plechtiglijk en oprechtelijk, dat ik geen zaak of handeling van eenige vergadering dezer Unie zal openbaren dan op bevel van de Unie, behalve aan hen van wie ik weet dat zij leden zijn in goeden stand; dat ik, zoover mij zulks mogelijk is, mij zal onderwerpen aan de constitutie, het reglement en de aangenomene loonsbepaling; dat ik mij zal onderwerpen aan de beslissing van de meerderheid en zooveel mij doenlijk is, alle eerlijke middelen aanwenden, om bij voorkeur voor persarbeiders of leden eeniger unie onder de jurisdictie van de „I. P. P. and A. U." werk te verkrijgen; dat niets mijne getrouwheid aan de Unie zal verhinderen, noch op mijne verplichting jegens de leden inbreuk maken; dat ik tot geene vereeniging of combinatie wil behooren, geheel of gedeeltelijk bestaande uit persarbeiders, welke de strekking of het doel heeft, in te grijpen in vakverordeningen, of invloed, of controle uit te oefenen op en over de regeering dezer Unie; en dat ik geen broeder zal verongelijken, noch toezien dat hem onrecht geschiedde zoo het in mijn vermogen is, zulks te verhinderen; tot dit alles verbind ik mij op het heiligst."

De Constitution van de Amalgamated Wood-Workers International Union schrijft deze obligatie voor: „Gij belooft plechtiglijk en oprechtelijk alles te doen, wat in uw vermogen is om de belangen dezer organisatie te bevorderen; te helpen aan den opbouw en de sterking dezer locale Unie; ten allen tijde onderworpen te zijn aan de constitutie, wetten en usantiën van de „Amalgamated Union:" onzen leden bij te staan in het vinden van werk en in liefde te oordeelen over uwe medeleden. Gij belooft al verder, ten allen tijde te berusten in den wil van de meerderheid; alle mogelijke pogingen in het werk te stellen de vergaderingen dezer organisatie bij te wonen en haar getrouw te zijn, zoowel in tegenspoed als in voorspoed. Tot dit alles verpandt gij uw heilig woord en eer en neemt aan deze obligatie verbindend te beschouwen zoolang gij een lid zijt van de Am. Wood-Workers' International Union of America. Belooft gij alzoo?"

De inwijdingsobligatie der „American Federation of Labor," de groote centrale werklieden en „Union" organisatie, wordt door den President voorgezegd, terwijl de kandidaat daar staat met zijne

rechterhand op de linkerborst: „Vrijwillig en oprechtelijk belooft gij u te onderwerpen aan de wetten dezer Unie? Gij belooft ook waarachtige verknochtheid te bewijzen aan de Am. Fed. of L. en nooit toetestaan dat zijn belangen ondergeschikt worden aan die van eenige arbeidsorganisatie, van welke gij nu lid zijt of ooit lid zult worden? Gij belooft ongeschonden te handhaven de traditioneele beginselen van den Amerikaanschen werkmán, namelijk: respect te bewijzen in woord en daad jegens iedere vrouw, de weduwe en den wees, den zwakke en dien die zonder verdediging is met voorkomendheid te behandelen; en nooit een broeder werkmán achteruit te zetten ter oorzaak van geloof, kleur of nationaliteit; te verdedigen de vrijheid der gedachtenuiting, hetzij dan door middel der tong of der pers met alle macht waarover gij te beschikken hebt?

Gij belooft al verder uzelf en uwe medewerkers op te leiden in de geschiedenis van de arbeidsbeweging en met uwe beste krachten te verdedigen het beginsel der vak-unies, hetwelk hare autonomie bewaart, en dat het kapitaal beschouwt als het product van den verleden arbeid aller werkers van het menschelijke ras; en dat loon nooit kan beschouwd als het vol equivalent voor den verrichten arbeid, en dat het de missie der vak-unies is, nu en in de toekomst, hen die om loon arbeiden in bescherming te nemen tegen onderdrukking en des arbeiders algeheele vrijmaking van elke soort onrecht te bewerken?

Gij belooft daarenboven, dat gij nooit wetens en willens een broeder kwalijk behandelen zult of hem zult zien verongelukkig, indien het in uwe macht is zulks te verhinderen; en dat gij u beijveren zult elke zelfzuchtige neiging te subordineeren aan de taak om de stoffelijke, intellectuele en zedelijke conditie van geheel de werkende klasse te verbeteren?

Tot de nakoming en onderhouding van dit alles zoolang het leven duurt of totdat gij ontheven wordt van deze verbintenis door de American Confederation of Labor verpandt gij uwe eer?"

Na de organisatie der arbeiders tot lokale Unies welke tot Central Trade and Labor Councils or Unions verbonden worden, welke op haar beurt tot State, Territorial or Provincial Unions worden georganiseerd, waaruit de Nationale en Internationale organisaties ontstaan en alles onder één bestuur gebracht wordt, na deze organisatie moet als middel in de tweede plaats genoemd worden *Toenadering en Arbitrage*. Unionisme legt het er op aan om conferenties, onderhandelingen te doen plaats hebben van en tusschen onderling verbondene arbeiders en den werkgever, opdat de eersten hunne eischen en grieven den laatsten ter kennis kunnen brengen, en eene overeenkomst met hem te sluiten betreffende loonen, werken, en omstandigheden, waaronder de arbeid zal verricht. Gelijk de *primus inter pares* der leiders dezer beweging het onlangs

uitdrukte: „Ik zou willen zien, dat de organisatie der loontrekkers en de organisatie der werkgevers door hunne respectieve vertegenwoordigers samenvergaderden rondom de kantoortafel van den werkgever, of in het kantoor van de Unie, indien gij wilt, of, indien dit minder aannemelijk is, dan in een kantoor of kamer op neutralen grond, om daar te bespreken de vraagstukken van loon, werkuren en condities van arbeid, en alle zaken, welke bevorderlijk zijn aan den voorspoed op industrieel en handelsterrein, welke de strekking hebben de veredeling van het menschelijk huisgezin. Wij beweren dat de werkgever geen recht heeft tot ons te zeggen, dat er niets is te arbitreeren. In dat zeggen ligt al het kwade en verderfelijke opgesloten, dat er is in het beginsel van heer en slaaf. Als de georganiseerde arbeid 't uitspreekt: „wij willen arbitreeren” dan beteekent dit, dat de werkgever of zijn vertegenwoordiger zal vergaderen met de arbeiders of met hun representant en het er op aan te leggen, om met alle kalmte en bedaardheid, verstandiglijk tot een resultaat te geraken, dat tot heil zal zijn voor beiden en voor het geheele volk.

Indien noch toenadering, noch arbitrage verkregen kan worden, dan geeft de Union nog een middel om daardoor den arbeider zijn recht te verschaffen n l. de *werkstaking*. Het recht wordt macht totdat macht recht wordt. Is er anders geen recht te verkrijgen, of eene overeenkomst te bewerken, dan houdt de arbeid op te produceeren om alzoo den onrechtvaardigen werkgever te noodzaken. „Eene werkstaking (of uitsluiting) is een gebrek aan samenstemming tusschen den kooper en verkooper van werkkraft, om te komen tot wat ieder of beiden bepaalt te zijn eene meer billijke en redelijke conditie, waaronder de productie en distributie zal voortgaan. Is er eene werkstaking (of uitsluiting) dan worden de loonen en het voortbrengen niet verdorven, maar uitgesteld. Zeggen sommigen, dat de werkstaking een relik is van het barbarisme, ik antwoord, dat de werkstaking de meest beschaafde methode is, welke de arbeiders, de produceerders van den rijkdom, nog hebben aangewend om te protesteeren tegen kwaad en onrecht, en de uitvoering van het recht te eischen.

Werkstakingen zijn niet alpha en omega van de arbeidsbeweging, maar eerder „enkele van de mislukkingen om overeen te komen op welke termen de nijverheid zou worden voortgezet.” Unionisme houdt niet van werkstaking om haarszelfs wil, maar gebruikt die om een eind te maken aan onteerende toestanden en tot een eerlijk doel te geraken. „Er is geen groep mannen, welke de werkstakingen meer betreuen, dan de georganiseerde arbeiders doen, en een van hun voornaamste doeleinden is, om het getal werkstakingen te verminderen, zoo niet de werkstaking geheel te niet te doen.”

Werkstakingen gaan menigmaal gepaard met geweldenarij, brandstichting en moord. Deze behooren echter niet tot het wezen

van eene werkstaking. Dat ze plaats vinden heeft men niet als schuld het Unionisme of den georganiseerden werkers aan te wrijven, maar hun, die buiten de Unie staan en van elke gelegenheid gebruik maken om hunne zelfzuchtige, anarchistische, moorddadige neigingen vrijen teugel te geven. Unionisme wil hier niets van weten. De „Union” staat dit beginsel met alle macht voor, om de werkstaking slechts als een laatst ressort te gebruiken en de unionist verheugt er zich in, dat naarmate de arbeid zich meer organiseert, werkstakingen afnemen. Dit voorspelt, dat de algeheele organisatie van alle werkers de geheele wereld door de werkstaking totaal aan den kant zetten zal.

Groot gewicht wordt ook door den Unionist gehecht aan de *Regeling der loonen, werkuren en het leerjongensstelsel*, als een middel tot bereiking van het doel. Loonen nemen eene gewichtige plaats in in de wereld van nijverheid, en door bepalingen des betreffende te maken komt de „Union” aanmerkelijk nader tot het voorgestelde einde. De „Union” stelt niet het hoogste, maar het laagste loon als regel, en laat het den werkgever vrij van daar op de loonen gradueel te doen klimmen naar bekwaamheid van den arbeider. „Vak-unies zijn er niet op uit één prijs vast te stellen als loon voor de arbeiders van eenig vak.” Ze zijn „werkzaam om de algemeene welvaart van de werkende klasse te bevorderen en stellen zich hare algemeene verbetering ten doel, eerder nog dan dat zij trachten zouden den een voorkeur te bezorgen boven den ander. Wat de „Union” zoekt is een minimum, een geëvenredigd loon, vast te stellen, waaronder niemand zal genoodzaakt worden om te arbeiden. Dat een minimum loon bepaald wordt zegt geenszins, dat een arbeider niet meer ontvangen kan. Het staat den werkgever altijd vrij een hooger loon te betalen, indien hij een werkmans vindt die bijzonder bekwaam is of hem veel waard. De vak-unie is niet eene hindernis voor individueelen vooruitgang. Integendeel, door een minimum prijs voor loonen vast te stellen geeft de Unie haren leden eene redelijke basis van bescherming, zonder de gelegenheid en vooruitzichten te beperken van hen, die speciale talenten en bekwaamheden bezitten.”

’t Unionisme ontkent ten sterkste, dat het de hoogst mogelijke loonen eischt voor iederen arbeider afgedacht van alle bekwaamheid en vlijt, er dat het zijn arbeid staakt als de werkgever onderscheid wil maken naar gelang van verdienstelijkheid en bruikbaarheid. Geen der leden eener Union mag voor minder werken dan den Union prijs. Die prijs is echter niet de hoogste maar de laagste. Door deze allen bindende bepaling voorkomt de Union de competitie tusschen werklieden en verhooging van één ten koste van den ander. Unions doen allen deelen in het profijt. Het minimum loon stelt den arbeider niet alleen in staat zichzelf en de zijnen te

onderhouden naar de vereischten van den tegenwoordigen tijd, maar ook om meer een verbruiker te zijn van wat door allen wordt geproduceerd, boeken en tijdschriften ter lezing en studie te koopen en zijne kinderen ter schole te laten gaan.

De „Union" gaat van het beginsel uit, dat een kortere werkdag dan van 10 tot 16 uren den werkman zeer tot profijt zou zijn en daarom wordt gezocht de werkuren per dag te verminderen tot negen of minder. „Heden acht uren, morgen minder." Alle krachten worden door de Unions aangewend om de werkschoft te verkorten en dat niet enkel, zoomenigmaal voorgewend wordt door tegenstanders, om de lasten van den harden arbeid te verlichten, maar ook om „het groote deel des volks meer tijd, meer gelegenheid, meer rust te geven om alzoo hun vermogen om te verbruiken te scheppen en te doen toenemen." De Union vraagt eene vermindering der werkuren, waardoor een deel des werks en des loons geworden zal aan het overig deel van het arbeidersleger, het getal der arbeiders zal toenemen, dat der werkloozen afnemen, en weggenomen zullen worden vele van de ongeregeldheden, welke nu onze armhuizen en gevangenissen vullen. De vak-unie eischt een werkdag van acht uren, of eene algemeene reductie van de werkuren, om den werkman genoegzamen vrijen tijd te bezorgen opdat hij zijne verstandelijke en zedelijke vermogens mag oefenen, opdat hij moge leven, lieven en zijne vrijheid genieten. Eene vermindering van de werkuren door de vak-unie verkregen, is machtiger tot het verkrijgen van sociaal recht dan al de gezamenlijke pogingen van alle andere hervormingsbewegingen. Alle „Unions" hebben in hare constituties en reglementen bepalingen, waardoor de werkuren gereguleerd worden. Het wordt door vele ten strengste verboden over tijd te werken op straf van boete. Andere weer laten het onder groote noodzaak vrij, maar eischen dan vermeerdering van loon voor die extra uren en dubbel loon voor arbeid op den Sabbat verricht.

De vermindering van werkuren moet niet en behoeft niet gepaard te gaan met vermindering van loon of daartoe leiden. De loonen moeten dezelfde blijven of men tien of acht uur werkt. Dit schijnt onrechtvaardig te zijn: „tien uur loon voor acht uur werk." En toch is er niets onrechts in. Het verkorten van den werkdag tot negen of acht uur, terwijl het loon hetzelfde blijft is geen onrechtvaardig gewin voor den werkman noch ook een verlies voor den werkgever. Een korte werkdag met hooger loon zal ten gevolge hebben eene toenemende productie van een beter artikel. Met kortere werkuren werkt de werkman met veel meer energie en levert hij veel beter werk. Kortere werkschoft met hooger loon is veel meer productief en profijtelijk dan lange werkdagen met minder loon. De natuur- en zielkunde te zamen met de ervaring bewijzen dit overvloedig.

't Unionisme „regelt ook het leerjongenssysteem en wel in de richting van ervarenheid, bekwaamheid en kunst ten voordeele en van den werkgever en van den werkman." Zoo bijna elk vak heeft de zoodanigen, die er in opgeleid worden. Meestal personen beneden de achttien jaren. In den regel trekken deze leerlingen minder loon dan de ervarene mannen van het vak. De gevallen zijn lang niet weinige, waarin gewetenlooze werkgevers zulke leerjongens zetten in de plaats en aan het werk van vakmannen, om aldus het meest mogelijke werk gedaan te krijgen voor het laagste cijfer. Dit is natuurlijk zeer schadelijk voor den werkman, het vermindert zijne verdiensten en doet hem soms zonder werk geraken en blijven. Om deze zaak te regelen maakt de Union bepalingen aangaande het huren van leerjongens, waaraan zij hare leden en ook den werkgever stiptelijk houdt. Deze wetten specificeren hoeveel leerjongens een werkgever mag employeeren n.l. een percent groot of klein naar het getal werkmannen van een fabriek, molen, enz.; wijzen tevens aan hoelang iemand leerjongen moet blijven enz.

Een ander middel door 't Unionisme tot zijn doel aangewend is *stelselmatige inlichting*, vooral op het industrieel terrein, zoowel den werkgever als den werkman te verschaffen, door middel van geschriften, redevoeringen, bibliotheken enz. De werkgever en de werkman hebben er beiden behoefte aan ingelicht te worden op onderscheidene punten wat betreft bezitting, verplichtingen en rechten, de geschiedenis van het Unionisme, enz. Vooral dient dit groote beginsel algemeen bekend en behartigd te worden „dat de werkgevers niet vrij zijn het eigendom in hun bezit te gebruiken of te misbruiken alsof het 't hunne ware, en dat zij dienaars zijn van het algemeen, wien een zeker deel van het sociaal fonds is toebeïtroefd, voor welks rechte administratie zij verantwoordelijk zijn." Hiertoe wordt veel geschreven en in den vorm van boeken, pamphletten, tijdschriften, circulaires enz. de wereld in gezonden, redevoeringen over wetenschappelijke, sociale, industriële en commerciële onderwerpen worden gehouden en bibliotheken van deels speciaal en deels algemeen karakter opgericht en onderhouden. Alles door de „Unions" of onder haar toezicht en leiding.

Verder is de *Boycott* voor 't Unionisme een middel tot bevordering zijner zaak. Zekere producties of inrichtingen zijn, onverschillig om welke oorzaak, den werkman aanstootelijk, worden door hem niet gewild. Hij gaat heen en onthoudt zich van het aankopen dezer koopwaren of onttrekt deze inrichting, winkel, fabriek, of wat het ook zij, zijne klandizie en zoekt zooveel mogelijk anderen tot hetzelfde te bewegen. De Union verklaart een boycott en geen harer leden mag daar of dat artikel kopen.

Unions trachten ook *invloed uit te oefenen op de wetgeving van stad en land* om langs geoorloofde wegen zoodanige wetten te zien

aangenomen als voor den werkenden stand voordeelig zijn. Daartoe wendt zij pogingen aan om wetten te verkrijgen, waardoor de arbeid van vrouwen en kinderen geregeld wordt; de „sweatshops,” ongezondheid en de onveiligheid der fabrieken, molens, mijnen, enz., worden weggedaan; het geven van bestellingen op een winkel in stede van loon verboden; 't schoolgaan tot op zekeren leeftijd geboden wordt, en de acht uur werkdag tegen de algemeen vastgestelde verdienste door allen landsarbeid aangenomen wordt; de straatspoorwegen overgaan in het bezit en bestuur der stad; de steenkoolmijnen, wouden, ijzermijnen, enz., het eigendom van de natie worden.

Dan is Unionisme er zeer op uit eene *vraag naar unie-mannen en goederen te veroorzaken*, met uitsluiting van alle andere. Wordt deze voorkeur voor de Unie algemeen het zal veel bijdragen tot verbetering der toestanden van den „union” werkman in het bijzonder en de Union in het algemeen, ja zelfs de arbeider die buiten de unie staat zal er van profiteren. Deze vraag van het groote publiek naar unie-mannen en goederen zal de werkgevers noodzaken fabrieken, enz. te beheeren naar unie-beginselen, de unie-man zal altijd werk hebben en dat volgens unie-voorwaarden, en de man buiten de unie zal zich gedrongen zien tot de organisatie toe te treden. Hoe grooter eene associatie wordt in getal, gezag en invloed, hoe meer zij in staat zal zijn, „de condities te regelen en boven alles, het onaangenaam te maken voor den werkman, die weigert met zijne medearbeiders gemeene zaak te maken.”

Ter bevordering van zijne zaak beschouwt het Unionisme de *Unie kaart, knoop en etiquette onmisbaar*. De kaart en de knoop wijzen den unie-man aan en de etiquette doet hetzelfde met betrekking tot de artikelen, gemaakt door leden der unie, op unie fabrieken, molens, enz. De werkgever, wiens werkplaats naar de bepalingen der unie wordt bestuurd mag niemand werk geven, die geen kaart heeft. De „Union” klant mag geene goederen koopen, welke gemaakt zijn door mannen niet in de unie, of verkocht worden door bedienden zonder unie-knoop en niet voorzien zijn van de unie etiquette. Wat heerlijke gevolgen zou het hebben als ieder lid der unie er op staan zou, telken reize, dat hij of de zijnen iets kochten, de unie-etiquette te zien en de unie-knoop!

Eene unie kan niet bestaan zonder geld. Dit verkrijgt zij in den regel door de intreegelden van hen die lid worden en de contributie der leden, hoofdelijken aanslag, boeten, de gelden betaald door hem, die in zijn lidmaatschap hersteld wordt en soms door middel van pleiziertochten gedurende de week en vooral op den dag des Heeren, danspartijen, sociale bijeenkomsten, enz.

Vele Unions zijn ook inrichtingen van weldadigheid. Zij zoeken als zoodanig den werkman onderhoud te verschaffen, wanneer

hij onmachtig is het zelf te doen, hem vergoeding te geven bij het verlies van zijn gereedschap, en den zijnen hulp te bewijzen als hij sterft. Tot dien einde worden fondsen opgericht en onderhouden, waaruit leden die onbekwaam zijn tot den arbeid, hetzij dan door krankheid of ongeval, eene zekere som voor een bepaalden tijd tot ondersteuning ontvangen, waaruit het verlies van gereedschap doot brand, dieven enz. ten minste ten deele vergoed wordt, en waaruit de weduwe, of de naaste bloedverwant of erfgenaam eene bepaalde som ontvangt, of de begrafenis onkosten betaald worden, zoo de overledene geene bloedverwanten of vrienden heeft en de Union zelf de begrafenis doet geschieden.

BEOORDEELING.

De beweging op het terrein van den arbeid, Unionisme genaamd, is eene belangrijke, eene sociale quaestie, welke niet door de kerk mag voorbij gegaan worden. Zij moet zich deze zaak indenken, er haar oordeel over vormen en in dezen licht zoeken te verspreiden, naar den Woorde Gods. De geschiedenis leert, dat deze beweging geboren is in den nood der middeleeuwen, toen het leven van de werkende klasse ondragelijk gemaakt werd door de bezittende, de werkgevende klas.

Waar is het, dat God den mensch tot een vrij wezen schiep en dat slavernij zoowel als lijfeigenschap niet bestaanbaar zijn met 's menschen schepping en bestemming. Daarom mag den werkman het recht niet ontzegd, op zich zelf staand of met anderen vereenigd tot eene Union een beslissende stem te hebben in quaesties rakende zijnen arbeid. Niemand mag zonder hem over hem of zijnen arbeid beslissen.

Het valt niet te ontkennen, dat: 1. God aan den *mensch*, aan geheel het menschelijk geslacht, en niet aan een enkele, of aan eene klasse, den aardbodem gaf ter woning, genieting en bebouwing; 2. De schrille tegenstelling thans overal te zien, dat de een millioenen op millioenen hoopt en de andere arm is en meer en meer wordt, niet gewenscht noch recht is; 3. de loonen, welke in den regel betaald worden, niet geëvenredigd zijn aan den verrichten arbeid, noch ook toereikend voor de behoeften des tijds; 4. de werkuren in den regel te lang zijn, zoodat de werkman er groot nadeel van heeft, op physisch, zedelijk en godsdienstig gebied, een nadeel, waarin ook zijn huisgezin deelt; 5. de werkplaatsen in menig geval zeer ongezond en gevaarlijk zijn en alzoo steeds het leven van den werkman in gevaar brengen.

Als waarheid moet aangenomen, dat de kapitalist in den regel, (de goede uitgezonderd) van den werkman niets meer begeert dan zijn werk en daarvoor betaalt, wat hij moet, niet wat hij moest.

Vandaar dat hij naar den werker niet omziet als het werk maar kapitaal aanbrengt.

Toegegeven moet, dat de werkende klasse formeel het recht heeft zich te organiseeren tot zelfbehoud, tot verkrijging van hare rechten en tot onderlinge verbetering en steun.

Alzoo moet ook in het abstract het recht om den arbeid te staken iederen werkman toegekend, alsook het recht om zijne klandizie den eenen te geven, den anderen te onttrekken. Wat een enkele in dezen mag doen, kan zonder meer niet verkeerd geheeten wanneer een Union zulks doet.

Toegestemd moet, dat brandstichting, diefstal, aanranding en moord niet een essentieel deel van eene werkstaking zijn. Eene werkstaking is cessatie van den arbeid, maar geen moord, brandstichting, inbraak of geweldenarij. Deze worden menigmaal gevonden waar eene werkstaking plaats heeft, maar ze zijn niet noodwendig.

Bestudeering van de constituties en practijken der Unions leert, dat vele harer in menig opzicht ten goede zijn gewijzigd sinds haar ontstaan. Veel dat beslist te veroordeelen was is afgeschaft en veel goeds daarvoor in de plaats gekomen. Met de feiten en ervaringen van het verleden wordt meer en meer gerekend, om het verkeerde te verwijderen, het goede te betrachten.

Hoe men nu echter dit een en ander heeft te erkennen, hoe ook het streven der Union, om den toestand van den werkman te verbeteren moet toegejuicht worden, toch dient getuigd, dat er een geheel verkeerd beginsel en drijven aan de beweging ten grondslag ligt, en dat er eene groote wijziging in velerlei opzicht zal moeten plaats vinden eer Unions kunnen aanbevolen worden aan de Christen werkmannen.

Bij de beoordeeling van de beweging op industrieel terrein Unionisme genaamd en de toepassing van hare beginselen in de Unions, moet er onderscheid gemaakt tusschen Unionisme en Unions, alsmede tusschen de Unions onderling. Bij de beoordeeling eener enkele Union moet onderzocht of ze in verband staat met andere Unions, zoo ja, in welk en tot welke. Het beginsel kan zuiver zijn, dat de toepassing daarvan het niet is. Omgekeerd kan de toepassing wel eenigen schijn hebben, terwijl toch het beginsel niet zuiver is.

Het laat zich denken, dat eene lokale Union in hare statuten, practijken of leden de kerk geene reden geeft om haar te beschouwen als min of meer berispelijk. Nu behoort zij echter tot eene „Central Union” of „Trades and Labor Council” of „National of International Union” of „Federation,” welker Constitutie, of practijk, of lidmaatschap, of alle deze, waarlijk als verkeerd, als met het ware Christendom in strijd, te beschouwen zijn. Daardoor

wordt die lokale „Union” ook berispelijk en kan het den Christen verboden wezen van haar lid te zijn.

Onderzoeken wij nu naar *het beginsel*, door het woord Unionisme uitgedrukt en in de „Unions” belichaamd, dat toetsende aan de beginselen door God in Schepping en Woord gegeven, dan zullen wij bevinden, dat die beginselen niet met elkaar te verzoenen zijn. En wel op deze punten:

I. *Unionisme openbaart zich in zijne officieele stukken als een ontkennend Atheïsme.* Het houdt hoegenaamd geene rekening met het bestaan, de souvereiniteit of de voorzienigheid Gods. In geene constitutie, statuten of artikelen in de tijdschriften of dagbladen door woordvoerders in deze beweging geschreven, wordt ook maar met een woord van God gerept. Met ééne uitzondering. In een pamflet door de American Federation of Labor uitgegeven vonden wij de uitdrukking: „De aarde is des Heeren en de volheid der-zelve.” Maar dit werd nog verkeerd toegepast. Want er werd uit afgeleid, dat die wereld des menschen eigendom is en dat ieder mensch een natuurlijk recht heeft op zijn deel er van. Van Gods eigendom en voorzienigheid spreekt schrijver niet. Durs dat betee-kent niets. Unionisme was dan ook even goed met 's mans schrij-ven ingenomen indien het er niet in gestaan had, want zelf rekent het er niet het minst mee. Deze beweging kent in haar officieel uit-gangspunt God niet. Hij wordt zoo compleet voorbijgegaan, ge-ig-noreerd, alsof Hij niet bestond en regeerde, alsof de aarde Hem niet meer toebehoorde, maar volstrekt het eigendom van den mensch was om er mee te doen naar goedvinden. Er is een socialis-tisch reukje aan. Men wil geen Anarchisme, maar blijft het er wel vrij van als God zoo officieel genegeerd wordt? De mensch mag God nergens buiten laten, maar moet Hem overal in erkennen, naar zijnen wil vragen om dien te doen. „Ken den Heere in al uwe wegen.” Die zulks niet doet maakt zich schuldig aan het derde ge-bod, en daarmee aan de gansche wet.

Uitgangspunt en einddoel van het officieele Unionisme is de mensch, geheel afgedacht van zijne verhouding tot of roeping jegens God. Niet, God heeft den mensch vrij geschapen, en hem de aar-de gegeven om die te bewonen, bebouwen en genieten en alles onder zijne voeten gesteld om in alles door zijnen dienst God te verheerlijken en daarom is de mensch vrij, mag niemand hem tot een slaaf maken en mag hij geen dienstknecht der menschen zijn. Maar omdat hij mensch naast mensch is, is hij een vrij wezen, krach-tens het recht der natuur heeft hij zeggenschap over de aarde en hare volheid, is zij zijn eigendom. Dit recht te handhaven en te eerbiedigen is des menschen roeping. Eene hoogere, eene roeping tegenover God, kent het Unionisme niet.

Deze beweging ontkent Gods bestaan, souvereiniteit of voor-

zienigheid niet, maar gaat den Allerhoogste stelselmatig met stilzwijgen voorbij en maakt den mensch oppermachtig. Boven den mensch is er niets. Met den mensch en zijne natuurlijke rechten begint Unionisme, rondom hem beweegt het zich geheel en al en in hem eindigt het. De mensch is begin, midden en einde. De mensch als physisch, intellectueel en moreel wezen. Als godsdienstig wezen is hij niet in achtning. Die alzoo God buiten rekening laat en den mensch verheft is in strijd met het eerste gebod: „Gij zult geene andere goden voor mijn aangezicht hebben.”

Tusschen het positief Atheïsme en den geest van het Unionisme is niet een principiële, slechts een formeel onderscheid. Het eerste loochent God door spreken, het laatste door zwijgen. Daarin leidt Unionisme, zoo het beginsel nu is, tot positieve Godloocheining. Eerst verzwijgen, daarna verloochenen. Dat Unionisme de welvaart van den arbeider wil bevorderen is zeker te waardeeren en hoogst noodig. Maar dat dit zoeken niet van God uitgaat, noch tot Hem opleidt, niet God tot middelpunt heeft, maar den mensch, is zeker God onteerend en zal tot beschaming, ja tot verergering van de toestanden leiden. God te kennen op al de wegen waarborgt welvaart, want die Hem kennen, zien hunne paden recht gemaakt. Men spreekt van 's menschen rechten, maar legt niet een zuiveren rechtsgrond. God is de grond voor alle recht en rechten onder menschen. Alles wat men menschelijke rechten noemt is eene aanmatiging als daarbij niet van Gods recht uitgegaan wordt. Door 's menschen recht op een verkeerd of op geheel geen rechtsgrond te bouwen ontnemt men hem wat hem krachtens Goddelijk recht toekomt. Dan wordt hij rechteloos. Wordt het recht van den arbeider ontleend aan het feit, dat hij mensch is, afgedacht van zijn ontstaan als mensch en wat daaruit voortvloeit, dan vervalt het en de werkman heeft geen recht van vrijheid, vrije zelfbepaling, vereeniging met anderen tot hetzelfde doel, werkstaking, boycott enz. Gaat men echter uit van God, Die den mensch schiep naar zijn beeld dan valt er van rechten te spreken, welke verdedigd en gehandhaafd moeten worden, omdat ze van God verleend zijn.

II. Unionisme is niet in het reine met het beginsel der schepping, waaraan God Zich ook houdt in de herschepping, dat de *menschheid een organisme is en als zoodanig zich te vertoonen heeft*. Geheel het geschapene is een organisme. Zelfs na de zonde is het dit. In dat groote organisme vinden wij het menschedom als een klein organisme. De menschen staan niet los naast elkaar, maar zijn één van Adam af tot op onzen tijd toe en zullen het blijven. Ze vormen samen een lichaam. God heeft uit eenen bloede het gansche geslacht der menschen geschapen, daarom is het een huisgezin, een volk, een organisme. Evenals God nu wil, dat de geestelijke organisatie, welke Hij in Christus in het leven roept (Ef.

1:10, 11 e.a.p.m.), zich in den kring der samenleving op aarde zal openbaren door de eenheid aller geloovigen in de kerk, welke Christus' lichaam is, zoo wil Hij ook, dat de organische eenheid van het menschelijk geslacht in de samenleving zal vertoond worden. Wij menschen hebben als leden eens lichaams onderling te verkeeren. Alles wat hoofd en leden of leden onderling scheidt, of de organische samenwerking en wisselwerking hindert, moet vermeden en geweerd.

Met deze ordinantie Gods rekent het Unionisme niet. Er is in den tegenwoordigen tijd een groote scheiding in de wereld der menschen, welke indruischt tegen Gods wil, geopenbaard in de schepping en Heilige Schrift, en door Unionisme, door de „Union,” bestendigd wordt. Wij bedoelen de verwijdering tusschen den patroon en den werkman. Tusschen de twee groepen gevormd enerzijds uit patroons en anderzijds uit werknemers ligt eene kloof zeer wijd. De schuld hiervoor ligt allereerst bij de groep, die werk geeft, bij de patroons. De werkgevers hebben vooral in en sinds de middeleeuwen den werklieden veel onrecht aangedaan, hen als slaven doen dienen en als beesten behandeld. En hierin werden zij menigmaal gesteund door de regeering.

De werkende stand kan van grieven spreken. Er is zeer tegen hem gezondigd. En dat gaat nog dagelijks voort. Ofschoon op ietwat andere manier. De werklieden werden in de 15e eeuw zoo mishandeld, dat zij genoodzaakt werden zich tot een bond te vereenigen om voor hunne rechten gezamenlijk op te komen. De Unions zijn uit den grooten nood opgekomen en waren beslist noodzakelijk. Zij waren oorspronkelijk defensief van karakter. Thans is dat veel veranderd; zij gaan nu meer aanvallend en dreigend te werk. Als twee vijandige legers staan nu die twee klassen daar. De macht berust nu nog grootendeels bij de kapitalisten. Maar binnen weinige jaren, als er niets onverhoeds geschiedt, zijn de rollen omgekeerd. Het leger der werklieden wordt dagelijks grooter en bekwaamer tot den strijd. De Unions vermenigvuldigen bij tientallen te gelijk. Eerlang is de organisatie, welke de arbeiders van de geheele wereld omvat, tot stand gebracht. Millioenen zullen dan staan in slagorde tegenover enkele duizenden. En dan gaat de macht over aan de zijde des werkmans. Zoo spreekt men. En dat toont ons wat het beginsel is en waarom het te veroordeelen is. Het is een bestendigen van eene scheiding uit vijandschap, welke is tegen Gods ordinantie. Unionisme is niet vereeniging zonder meer, maar vereeniging van de werknemers met uitsluiting van de patroons. Verscheuring van het organisme des menschelijken geslachts. Zeker heeft de werkman het recht zich met anderen te organiseren met het doel om zijn toestand te verbeteren. En waar de patroons onderdrukkers zijn, in stede van verzorgers en bestuur-

ders, zal de organisatie defensief moeten zijn en den patroon buiten sluiten, zoolang hij blijft wie hij is. Maar die scheiding, die uitsluiting, mag niet door den werkmans tot een beginsel verheven worden en alzoo voor altijd bestendig.

En dat nu doet Unionisme. Het weet van geen organisme der menschheid, beschouwt den werkmans alleen als den arbeider, spreekt alleen van de rechten des werkmans en sluit den patroon buiten de Union. Wordt hij nog geduld als lid door eene Unie, het is niet naar het beginsel en hij is eigenlijk slechts een aanhangsel. Hij mag adviseeren, maar niet stemmen in zaken van loonen, werkuren enz. Dat de patroon ook een arbeider is, dat de arbeiders samen een lichaam vormen en dat de patroon het hoofd dezes lichaams en de werknemers de leden daarvan zijn heeft niet alleen menig patroon vergeten, maar ook de Union. Daarom rekent noch de een noch de andere met de wederzijdsche verplichtingen daaruit voortkomende. Unionisme spreekt wel van roeping, maar die schijnt alleen te bestaan aan de zijde van den patroon, terwijl de rechten alle des werkmans zijn.

De scheiding, door God verboden, wordt door het Unionisme aanvaard en doorgevoerd. Zoo zelfs, dat het lid der Unie, dat van gewoon werkmans opklimt tot voorman of baas, terstond een „honorable discharge” krijgt, i.e., ophoudt lid der Union te zijn. De kloof overbruggen, zoodat er correspondentie en een soort samenwerken kan wezen tusschen de twee heirlegers, dat wil Unionisme wel. Maar demping zoekt ze niet. Men heeft beweerd, dat de kapitalist niet wil vereenigen met den werkmans om wederkeerig voor elkeen het goede te zoeken. Dat alle kapitalisten dit niet zouden willen is ontwijfelbaar. Maar eene ernstig doorgezette poging om zoodanige vereeniging tot stand te brengen werd nog nooit gewaagd, zoover ons bekend werd. Vele werklieden zouden zoodanige eenheid ook niet willen. Vandaar de bepalingen. Wel is er te Chicago in de laatste jaren eene Union opgericht, welke den naam draagt: „Christian Builders Union,” en waarin patroons en arbeiders opgenomen worden en op eene lijn staan. Maar dit is geen Unionisme, zoo het algemeen wordt opgevat en toegepast. Wel een stap in de rechte richting. Unionisme wil wel conciliatie en arbitratie, maar geene eenheid. Dit loopt op den duur uit op industriele ellende. Unionisme heeft schoone verbeteringen op het oog; korter werkuren, hooger loonen, betere omstandigheden van arbeid, etc., en bracht reeds veel goeds tot stand. Ja veel. Maar het schoone kasteel, dat het bouwt, staat niet op een goed fundament, de bouwers gaan niet van het rechte beginsel uit, ze rekenen niet met de ordinantie Gods. Het gebouw staat op een brug over eene diepe kloof en zal op den duur instorten. Het is te vreezen, dat socialisme in kwaden zin straks nog de Unions tot dienstmaagd

maakt om zijn doel te bereiken. Unionisme is niet te vereenzelvigen met Socialisme of Communisme, maar het heeft vele socialistische en communistische elementen in zijne beginselen. Vele Unionisten zijn door en door Socialisten en Communisten. Unionisme keurt ook het beginsel niet af, maar alleen de wijze van handelen. Beide zoeken hervorming en verbetering, maar op onderscheidene manier. Indien Unionisme zijn uitgangspunt en einddoel niet verandert, gaat het op den duur in Socialisme en Communisme op, dat eene verergering der ellende zou zijn in stede van eene verbetering.

Waar de industriële beweging, Unionisme genaamd in beginsel en tendens niet in het reine is met God, verwacht niemand, dat ze dit zal zijn met *Gods Woord*. Ze staat dan ook niet in de rechte verhouding tot hetzelfde. Gods Woord wil overal toongever, wet, gids, laatste ressort, begin en einde zijn, van dat Woord moet steeds uitgegaan. Volgens zijne voorschriften in alles gehandeld. Zijn gezag altijd geëerbiedigd en gehandhaafd. Het is het onfeilbaar Woord van God, den Souverein van het heelal. Geen terrein ligt buiten het gezag van dat Woord. Dus ook de industriële wereld niet. Ook daar moet de Schrift oppermachtig zijn.

Hoe staat nu het Unionisme en daarmede de Union tegenover dit Woord? Uit het voorgaande bleek, dat deze beweging niet in overeenstemming is met den eisch der H. Schrift, nader uitgedrukt in de eerste tafel der wet. Noch ook met het beginsel in het Boek der boeken neergelegd, dat het geheele menschedom een organisme is en zich als zoodanig heeft te vertoonen. Er is meer. En dan is allereerst af te keuren, dat Unionisme den Bijbel niet kent. Deze beweging is vreemd van de beginselen in Gods Woord neergelegd, ja in sommige opzichten er door hare bepalingen mee in strijd. Van eene Union mag niet gevergd, dat zij eene godsdienstige vergadering zij. Maar wel dat Gods Woord uitgangspunt der regelingen en handelingen zij. Ook hier moet gehoord worden naar Mozes en de profeten, Jezus en de Apostelen, en waar Gods getuigenis doodgezwegen of krachteloos gemaakt wordt, daar moet er tegen getuigd door woord en daad. Unionisme negeert Gods Woord evenals het God regeert. Hier is de menschelijke rede aan het woord. Nergens vonden wij ook maar éene syllabe betreffende Gods Woord. Zoals de mensch zich de verhoudingen en rechten denkt, zooals de Union het zich voorstelt en bepalingen maakt, zoo is het. Gods Woord staat niet boven de Union, geeft hoegenaamd geen richting aan de arbeidersbeweging onzer dagen. Boven de Union staat niets of niemand. Ze is hare eigene meesteres en leidsvrouw. Wat wordt straks het noodwendig gevolg dezer negeering van Gods Woord? De verloochening van den Bijbel als onfeilbaar Woord Gods. Het mag lang duren eer officieel uitgesproken wordt, dat de Bijbel niet op alle terrein gezaghebbend is, maar komt de tijd, dat

Unionisme in klaarblijkelijke botsing geraakt met Gods recht dan zal het niet terugwijken voor dat Woord, noch ook terugdeinzen het officieel uit te spreken, dat het doet wat het wil. Zeker komt het daartoe. Het begin is er reeds. Zoo zelfs dat Unionisme zich boven Gods Woord stelt door de conscientie te binden en wetten voor te schrijven, welke Gods Woord krachteloos maken.

Unionisme dringt den werkman tot eene Union te behooren. Geen Unionist dan ook geen werk, hier of ergens. Het doet er niet toe of de man gewichtige bezwaren heeft, welke hem uit de Union houden. Mogelijk verbieden de ouders hun zoon of hunne dochter zich bij eene Union aan te sluiten. Het kan zijn, dat de gemeente waarvan ik lid ben, geen lidmaatschap der Union toelaat. Mogelijk heeft mijn geweten, na ernstig en biddend onderzoek, bezwaar en mag ik, volgens mijne overtuiging naar den Woorde Gods, geen Unionist zijn. Het waarom voor de weigering lid te worden heeft geene beteekenis. Ieder werkman moet zich verbinden aan de Union, algeheele gehoorzaming harer statuten, de uitvoering harer besluiten en de geheele onderwerping van zichzelf aan de meerderheid beloven. Op Gods Woord zich te beroepen, waar men geen lid wil worden, of in een besluit niet mee kan gaan als lid, dat Gods Woord het verbiedt, wordt als groote dwaasheid uitgekreten. Allen, tot de patroons toe, moeten zich voegen naar de voorschriften van de Union. De Bijbel komt hier niet bij in aanmerking. Dit is in beginsel de Unie boven het door Gods Woord voorgelichte geweten te stellen, Gods Woord zelf te verdringen. Hier oordeelt men, dat de mensch meer gehoorzaamd moet dan God en men laat den christen niet vrij uit zulk eene vereeniging te blijven noch te gen haar te getuigen.

Krachteloos maakt Unionisme, consequent toegepast, de H. Schrift, als ze zegt: „Zoo dan terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenooten des geloofs.” Noch het een: „wel doen aan allen,” noch het ander: „meest aan de huisgenooten des geloofs,” kan een consequent Unionist doen. Hij moet gedurig zondigen tegen dit klare voorschrift, gebaseerd op de tweede tafel der wet. Wel doen aan allen wordt verdrongen door wel doen aan leden van de Unie. Het begrip naaste wordt beperkt tot medeleden der Unie. Volgens beginsel en toepassing van Unionisme is hij mijn naaste, die met mij lid van de Union of Association is. Tegenover *hem* heb ik verplichting, *hem* moet en zal ik helpen, *hem* zooveel mogelijk werk verschaffen, *hem* overal en altijd de voorkeur geven, *hem* in ziekte en ongeval bijstaan, *zijn* kwaad gerucht niet dan noode aannemen en nimmer helpen verbreiden, van *hem* moet ik zoo lang het mogelijk is het goede denken en spreken. Moet er gekozen worden tusschen een lid der Union en iemand, die tot de organisatie niet behoort, dan mag de keuze alleen

op den Unionist vallen. Onderscheiding ter oorzaak van kleur, stand, politieke richting of godsdienst mag niet gemaakt. Het al of niet behooren tot de Union beslist onverbiddelijk. Die met „non-union” mannen arbeidt of hen werk geeft dient berispt en bij volharding beboet en buitengeworpen of geboycott. Als het beginsel doorwerkt zal het op den duur niet mogelijk zijn voor een „non-union” arbeider werk te verkrijgen. De fabrieken, molens, mijnen, winkels, enz. zullen alle Union-inrichtingen zijn, en daar mag niemand werk gegeven worden, die buiten de Unie is en wil blijven, *waarom dan ook*. Heeft iemand vast werk in een of ander vak, de Union spaant alle krachten in hem te bewegen zich aan te sluiten. Doet hij zulks niet, *waarom dan ook*, den patroon wordt, indien de Union sterk genoeg is te verstaan gegeven, dat die persoon niet meer in zijn dienst mag zijn, of dat zij, de mannen van de Unie, anders zullen heengaan. Nog onlangs nam de Builders Trades Council van Cincinnati het besluit, dat na den 1sten Mei geen lid der Unie mocht arbeiden met iemand, die geen kaartje had, waarop te lezen stond, dat hij tot een of ander der „Builders Unions” behoorde. Dat die Council niet eerder dit besluit nam werd bestraft in een Union blad. Zoo had die Council van den beginne moeten doen. Den niet-unionist uit te sluiten van allen arbeid is dus een der beginselen dezer beweging. Of de werkmán, moet toetreden, of de patroon moet hem dechargeeren, of de leden van de Unie gaan heen. De Union mag den werkmán of den baas wat tijd van beraad geven, lankmoedig over hem zijn, maar in de Union of uit de fabriek, wordt ten slotte toegepast. Meer dan eens had de weigering van den werkmán om tot de Union toe te treden ten gevolge, dat hij bedankt werd, hoewel zijn karakter en werk onberispelijk waren en de zijnen niet buiten hetgeen hij verdiende leven konden. Wordt een non-union werkmán elders weer aangenomen, overal zit de Union hem na en ten laatste wordt hij overal weggezonden en hij vervalt met zijn huisgezin, zoo hij er een heeft, tot armoede, ja nijpend gebrek en geen Unionist zal, indien hij getrouw is aan zijn beginsel, hem helpen. Dat, elk arbeider noodzaken tot de Union toe te treden of hem anders te laten onkomen, is het beginsel van Unionisme, gelijk een zijner meest bekwame woordvoerders het duidelijk en onomwonden uitdrukte in de „American Federationist,” het officieele orgaan der „American Federation of Labor,” de organisatie van Unions en werklieden welke 1815 Unions en pl. m. 1,500,000 leden telt. En dat beginsel is tegen Gods Woord. Maakt de Schrift krachteloos.

Evenmin als Unionisme het welzijn van den naaste zoekt, als deze een werkmán is, evenmin doet het dit als deze een werkgever is. Het spreekt steeds van des werkmáns rechten, maar van die des werkgevers wordt geen woord gerept. Van een liefhebben als

naaste, van eene regeering Gods door zijne hand is Unionisme vreemd. Dan alleen als de patroon het beginsel en het gezag der Unions aanvaardt, een union-werkgever wordt, is er sprake van verplichting om ook zijne belangen te behartigen, zijne bevelen te gehoorzamen. Dat is niet naar den geest van het vijfde gebod.

Unionisme maakt niet alleen het eerste gedeelte van Gal. 6: 10 krachteloos door zijne bepalingen, maar ook het laatste: „Meest aan de huisgenooten des geloofs.” Dit is een Unionist, hij zij patroon of werkmán, niet mogelijk. Unionisme toch is, dat de broederschap der Union altijd en overal de voorkeur hebbe. 't Is niet de vraag: Is deze man, die mij om werk of hulp vraagt een broeder in den Heere, iemand, die naar den Woorde Gods mijne eerste consideratie hebben moet, het eerste recht op mijne welwillendheid heeft? Maar: Is deze man een Unionist, want dien moet ik allereerst mijne hulp verleen, hem werk geven, zoo er behoefte is aan werkvolk. Zelfs al is de broeder in Christus bekwaam, edeler mensch, zelfs dan moet de andere de voorkeur hebben. Alleen omdat hij een Unionist is. Was dit nu nog een uitwas, eene verkeerde toepassing van het beginsel, het ware te verhelpen. Maar de font zit in het beginsel zelf. God wordt niet erkend, zijn Woord heeft geen gezag. De broederschap Christi moet wijken voor die der Union immer en altijd. Ook hier is reden voor de gedachte, dat Unionisme op den duur den toestand zal verergeren in stede van dien te verbeteren, zelfzucht en strijd zal bevorderen en nieuwe ellende zal veroorzaken.

Wat nu de enkele Unions aangaat dan—

I. Vond uwe commissie, dat er geheime, met eede verbondene genootschappen, met godsdienstige plechtigheden onder de Unions zijn. Soms wordt het den kandidaten vrij gegeven te zeggen: „Ik zweer, of „Ik beloof plechtiglijk.” Andere weer eischen beslist een eed van geheimhouding en getrouwheid.

II. Vele Unions hebben in hare statuten bepalingen of in hare praktijken gebruiken, waardoor ze de ontheiliging van den Sabbat sanctioneeren en bevorderen, ja er zelf schuldig aan staan en aanleiding geven, dat menig een schuldig wordt. Als n.l. de Union bepaalt, dat Zondagswerk de helft meer of dubbel moet betaald worden, of op den dag des Heeren hare meetings houdt, of hare commissies toelaat bij voorkeur op dien dag te vergaderen, of op den eersten dag der week „excursions” doet plaats vinden, waaraan ze zelf deelnemen en alzoo velen met haar tot Sabbatontheiliging verleiden.

III. Ook zijn er Unions welke hare leden berooven van de vrijheid, waarmede ons Christus vrijgemaakt heeft. Zoo is er b.v. een die haren leden de obligatie oplegt, nooit de belangen van die vereeniging ondergeschikt te maken of te laten maken, aan die van

eenige werklieden-vereeniging tot dewelke ze nu of ooit behooren. Alsook, dat ze zoolang ze leven, of totdat *de associatie* zelf hen loslaat altijd stiptelijk alles zullen nakomen en uitvoeren. Een Christus-belijder mag zich alzoo niet verbinden, dewijl hem geene gelegenheid overblijft zich te onttrekken, mocht dit eens door Gods Woord geboden worden.

IV. Unions zijn vereenigingen van werklieden, waarin allen worden opgenomen tot een broederschap, onverschillig of zij Christenen of Heidenen, Joden of Mohammedanen, Theïsten of Deïsten of Atheïsten zijn. Is iemand een vak- of werkman en bereid zich te onderwerpen aan de wetten hij kan lid zijn. Niet alle Unions hebben bepalingen aangaande de zedelijke vereischten eens lids. Sommigen wel. Zoo wordt b.v. door een der Unions tot voorwaarde gesteld, het nalaten van vloeken, dronkenschap en alle onzedelijk gedrag. Dewijl de Unions een broederschap zijn van allerlei brengen ze den Christen in een hem verboden verbond. Waren ze geen broederschap de zaken stonden anders. Nu zij dit zijn trekt de discipel van Jezus, waar hij tot haar toetreedt, een ander juk aan met de ongelooovigen.

V. Vele Unions ontzien zich niet geld bijeen te brengen door ongoddelijke middelen. Zoo worden er kaartpartijen gehouden of danspartijen, waar het wel eens ruw toegaat, „excursions” op den dag des Heeren, enz. Het geld alzoo verkregen wordt dan gebruikt om werktakers te onderhouden, of werklooze, kranke en onmachtige leden te steunen, „Labor Tempels” te bouwen, enz.

VI. Geene der Unions rekent in werkstaking of boycott met den eisch der naasten liefde, noch ook met het recht der kerk. Of eene werkstaking of boycott iemand in het ongeluk stort, daaraan schijnt nimmer gedacht te worden. Ten slotte moet ook de kerk voor de Union wijken, gelijk onlangs bleek, toen in een der Westersche staten de Union eene gemeente boycotte, omdat haar leeraar bezwaar had in de Union en haar tegenwerkte. De kerk bleef des Zondags ledig en ten laatste werd de predikant wel genoodzaakt zijn werk neer te leggen. Dat is het beginsel, logisch toegepast. Als het er toe gebracht kan worden, moet ook de kerk Unionist worden of zij, haar officieel orgaan, haar séminarie of college, enz., komt onder het boycott. Tusschen de kerk en de werklieden-vereenigingen dient samenwerking te bestaan om met vereende krachten recht en gerechtigheid te doen heerschen in de industriële wereld. Maar dan moet de unie christelijk zijn en op Gods Woord bouwen even als de kerk dit is en doet. Men kan de kerk wel beschuldigen van onverschilligheid, onwilligheid, enz., terwijl het in werkelijkheid haar onmogelijk gemaakt wordt haar steun te geven.

J. W. BRINK, Rapp.

BIJLAGE XIII.**Reglement voor de Theologische School.****ART. 1.**

De Theol. School der Christ. Geref. Kerk in Amerika is bestemd voor de opleiding van toekomstige bedienaren des Woords. Van het onderwijs in het Literarisch Departement kan ook gebruik worden gemaakt door hen, die voor onderwijzer wenschen opgeleid te worden, of die zich voor een College of Universiteit van Michigan wenschen voor te bereiden.

ART. 2.

Deze School is gevestigd te Grand Rapids, Mich.

ART. 3.

Deze School staat onder opzicht van een Curatorium, dat zich daarbij gedraagt naar een afzonderlijk reglement.

ART. 4.

Tot professoren aan deze School kunnen alleen benoemd worden personen van Gereformeerde Belijdenis. Bij aanvaarding van de benoeming zal de benoemde, indien hij zulks niet is, lid der Christ. Geref. Kerk in Amerika worden. Als bewijs van instemming met de Formulieren van Eenigheid moeten de professoren deze onderteekenen. De benoeming geschiedt door of namens de Synode.

ART. 5.

Aan deze School zal het onderwijs dienstbaar gemaakt worden aan het doel, dat in Art. 1 staat uitgedrukt, weshalve onderwijs moet worden gegeven in die vakken, welke in het Grammar Dept. eener College onderwezen worden, voor den tijd van vier jaar. Voorshands zullen er drie „courses” zijn, nam. Theol. School Course, Classical Course en Scientific Course. Daarna een overgangsjaar

voor wie Theologie gaan studeeren; en eindelijk drie jaar Theologie.

Het schooljaar zal verdeeld worden in twee semesters; het eerste loopt van Sept. tot de kerst-vacantie; het tweede over vijf maand na de kerst-vacantie.

Op het einde van ieder semester zal er een oral and written review plaats hebben; rapporten hiervan moeten bij de examina ingediend worden.

Voor de examina zal er eene algemeene repetitie plaats hebben; het repetitie-werk geschiedt onder leiding van de Faculteit.

De volgende vakken zullen worden onderwezen:

LITERARY DEPARTMENT.*

Theological School Course.

First Year—Latin 4; Mathematics 4; English 3; Dutch 2; Botany 2; Mythology and Antiquities 2; Bible Study 1.

Second Year—Latin 4; English 3; Dutch 3; Greek 3; Gen. History 2; Physiography 2; Physiology 2; Bible Study 1.

Third Year—Latin 4; Greek 3; English 3; Dutch 2; German 4; Am. History 2; Gen. History 2; Bible Study 1.

Fourth Year—Greek 2; English 3; Dutch 2; German 4; Civics 2 or Latin 2; Psychology or Logic 2; Hist. of Philosophy 2; Pedagogy 2; Bible Study 1.

Fifth or Intermediate Year—Latin 2; Greek 3; Hebrew 4; Dutch 4; Netherland History 2; Psychology or Logic 2; History of Philosophy 2; Bible Study 1.

Classical Course.

First Year—Same as Theological School Course.

Second Year—Latin 4; English 3; Pract. Dutch 2 (Elective); Greek 3; Gen. History 2; Mathematics 2; Physiology 2; Bible Study 1.

* The figures annexed to the studies indicate the number of hours per week throughout the whole year. Students not studying for the ministry are advised to take either the Classical or Scientific Course, although they are free to elect, with the consent of the Faculty, within certain limits.

Third Year—Latin 4; Greek 3; English 3; Gen. History 2; Am. History 2; Mathematics 4; Physiography 2 (Elective); Bible Study 1.

Fourth Year—Latin 4; Greek 2; English 3; Civics 2; Mathematics 2; Physics 4; Pedagogy 2 (Elective); Bible Study 1.

Scientific Course.

First Year—Same as Theological School Course.

Second Year—Latin 4; English 3; Pract. Dutch 2 (Elective); Gen. History 2; Mathematics 2; Physiography 2; Physiology 2; Botany 2; Bible Study 1.

Third Year—English 3; German 4; Gen. History 2; Am. History 2; Mathematics 4; Physiography 2; Bible Study 1.

Fourth Year—English 3; German 4; Civics 2; Mathematics 2; Physics 4; Pedagogy 2; Bible Study 1.

THEOLOGISCH DEPARTEMENT.

I. Met twee semesters: Tekstcritiek, Bijbelsche Archaeologie, Hermeneutiek; Kerkrecht; Inleiding op de Dogmatiek; Ethiek; Catechetiek, Liturgiek, Poimeniek, Kerkregeering; Natuurlijke Godgeleerdheid, Idololatrie, Encyclopaedie.

II. Met vier semesters: Hebreeuwsche Taal, Nieuw-Test. Grieksch, Bijbelsche Geschiedenis; Symboliek, Dogmengeschiedenis.

III. Met zes semesters: Isagogiek, Exegese; Kerkgeschiedenis; Dogmatiek; Homiletiek.

ART. 6.

Tot de lessen van de Theol. School kunnen worden toegelaten, wie blijkens certificaat het onderwijs van den achtsten graad hebben genoten, of na afgelegd examen blijken in staat te zijn de lessen van de School te kunnen volgen. Ook moeten zij een getuigschrift van goed zedelijk gedrag van bevoegde autoriteit overhandigen. Iemand, die reeds middelbaar onderwijs heeft ontvangen, wordt geplaatst in

de klas, waarvoor hij geschikt is. Zij die voor leeraar wenschen opgeleid te worden, moeten ook eene aanbeveling hebben van den kerkeraad. De Faculteit heeft het recht om leerlingen, die aan de vereischten voldoen in den loop van den cursus op te nemen.

ART. 7.

De studenten aan de School toegelaten, zullen zich gedragen zooals het hun als christenen betaamt; ook „op elkan- der acht geven, tot opscherping der liefde en der goede wer- ken.” Wanneer een student zich te buiten gaat in den wandel, of ongereformeerde leeringen voorstaat, zal de Fa- culteit hem daarover onderhouden, en zoo hij naar geene vermaning luistert, zal hem het bijwonen der lessen tijdelijk worden ontzegd, terwijl het Curatorium finaal beslist over de verwijdering van de School.

ART. 8.

De studenten zijn verplicht tot ijverige studie; zij moeten de lessen hunner klas getrouw bijwonen, en zich naar de bepalingen van dit Reglement gedragen.

ART. 9.

Het leergeld aan de School bedraagt \$26.00 per jaar, te betalen aan den penningmeester in twee termijnen, de eer- ste bij de opening der lessen in Sept., en de tweede bij den aanvang van het tweede semester; telkens \$13.00. Het leergeld van de studenten west van de Mississippi en oost van de Ohio-rivier wordt bepaald op \$13.00 per jaar, te be- talen bij de opening der lessen. Studenten, die met het tweede semester aan de School komen ontvangen vrijstelling van leergeld voor dit semester.

ART. 10.

De bevordering tot eene hogere klas zal plaats hebben na een geslaagd examen, afgelegd op tijd en wijze, bepaald in het Reglement voor het Curatorium.

ART. II.

Na geslaagde examina in de letteren heeft een student recht van toegang tot het Theol. Dept., ten bewijze waarvan door het Curatorium hem een Diploma wordt verstrekt. Na geslaagde examina in de Theologie wordt een student door het Curatorium voor de H. Bediening beroepbaar gesteld, ten bewijze waarvan hem een Diploma wordt verstrekt.

Verlaat iemand na geslaagde examina de School op het einde van het vierde jaar in de letteren, dan wordt hem door het Curatorium een certificaat verstrekt van den aan de School verrichten arbeid.

De examen-gelden voor studenten van het vierde of vijfde jaar bedragen 5 doll.; voor studenten, die eind-examen doen in de theologie 10 doll., ten bate der School.

ART. 12.

Geen student in de letteren of in het eerste jaar theologie zal in het openbaar in de gemeente mogen optreden. Aan de studenten van het tweede en derde jaar theologie zal na eene welgeslaagde preek-proeve, geleverd voor de Faculteit, vrijheid gegeven worden om in de gemeenten een stichtelijk woord te spreken; doch niet meer dan één zondag in de twee maanden. Ook mogen zij eens in de maand een avondbeurt in Grand Rapids vervullen. Deze restricties hebben geen betrekking op de vacaties.

ART. 13.

De laatste helft van de maand Juni en de maanden Juli en Augustus zijn bestemd voor de zomer-vacantie; de laatste week van het oude, en de eerste week van het nieuwe jaar voor de kerst-vacantie; terwijl ook in de paaschweek geen les gegeven wordt.

ART. 14.

Ten einde de professoren in de Theologie zich zoo veel mogelijk op hun arbeid kunnen toeleegen, zullen zij zich

onthouden van gemeentelijk werk, en slechts één Zondag in de twee maanden mogen uitgaan te prediken. Deze restrictie heeft geen betrekking op de vacantie.

ART. 15.

Zoolang de lessen aan de School in gang zijn, zal iedere week een samenkomst van de Faculteit en de studenten gehouden worden tot oefening in de mondelinge voordracht, en tot gezellig onderhoud. De werkzaamheden worden door de Faculteit geregeld.

ART. 16.

Aan de professoren wordt opgedragen de studenten minstens eenmaal per jaar te bezoeken om met hen te spreken over hunne Christelijke belangen.

ART. 17.

Dit Reglement wordt slechts gewijzigd door het College van Curatoren onder approbatie van de Synode.

BIJLAGE XIV.

Reglement voor het Curatorium.

ART. I.

Het Curatorium van de Theol. School der Christ. Ger. Kerk in Amerika wordt gekozen door de Synode, op voordracht van de Classen. Iedere Classe is vertegenwoordigd door twee Curatoren; hierbij benoemt de Synode nog twee, bij voorkeur geen leeraars. De helft treedt om de twee jaar af, doch is herkiesbaar.

ART. 2.

Het Curatorium verkiest uit zijn midden een president

vice-pres., secretaris, adj. secr., en penningmeester; behalve den pres. zijn de aftredenden herkiesbaar.

ART. 3.

Aan het Curatorium is opgedragen de behartiging van de belangen der School. Als zoodanig draagt het zorg:

a. Dat het Regl. voor de School worde nageleefd; inzonderheid dat het onderwijs gegeven worde in overeenstemming met Art. 5 van dit Reglement.

b. Dat het onderwijs, zoowel in de voorbereidende wetenschappen als in de Theologie gegeven worde in volkomene overeenstemming met de Belijdenis-schriften der Christ. Geref. Kerk in Amerika.

c. Dat de geheele Dogmatiek twee maal in de drie jaar doorgewerkt worde, met dien verstande, dat zij het eerste jaar in het geheel worde afgewerkt.

d. Verder benoemt het Curatorium eene commissie van toezicht bestaande uit vier leden om tusschen de vergaderingen van het Curatorium acht te geven op den gang van zaken, en in voorkomende moeilijkheden ingeroepen te worden door professoren en studenten.

ART. 4.

De verdeeling der vakken en de regeling der lessen zal geschieden door het Curatorium in overleg met de Faculteit.

ART. 5.

Het Curatorium zal tweemaal in het jaar gewone vergadering houden.

a. In de maand Juni tijdens de Examina. De examina worden afgenomen door de Faculteit onder medewerking van het Curatorium. Het Curatorium beslist of een student tot hoogere studie bevorderd kan worden of op een diploma aanspraak heeft.

1. Ter vereenvoudiging van den arbeid draagt het Curatorium aan de in het vorige artikel bedoelde commissie op

om met de faculteit de examens af te nemen van de eerste drie klassen en daarover te beslissen, met dien verstande dat in twijfelachtige gevallen, van hen die predikant wenschen te worden gerapporteerd worde aan het Curatorium, dat de eindbeslissing neemt.

2. Bij het eindexamen van de vierde en vijfde klas-letten, en bij de examina in de Theol. vakken zullen alle Curatoren aanwezig zijn.

b. In de maand September bij de opening der School. Op deze vergadering worden in overleg met de Faculteit adspiranten voor de School opgenomen.

c. De tijd van beide vergaderingen zal in *De Wachter* drie maal worden aangekondigd.

BIJLAGE XV.

Rules and Regulations Governing
the Board of Heathen Missions
of the Christian Reformed
Church in America.

a. ARTICLES CONCERNING THE BOARD.

Art. 1.

The *name* of this Board and Corporation is: „Board of Heathen Missions of the Christian Reformed Church in America.”

Art. 2.

The office of this Board is *located* in Grand Rapids, Mich., and the Board incor-

Reglement van den Board der
Heidenzending der Christelijke
Gereformeerde Kerk in
Amerika.

a. ARTIKELN BETREFFENDE DEN BOARD.

Art. 1.

De *naam* van dezen Board en Corporatie is: „Board of Heathen Missions of the Christian Reformed Church in America.”

Art. 2.

Deze Board is *gevestigd* in Grand Rapids, Mich., en geïncorporeerd onder de

porated under the laws of the State of Michigan.

Art. 3.

The *object* of this Board and Corporation is to serve as instrument of the Christian Reformed Church in America to diffuse moral and religious knowledge and instruction among the heathen according to the doctrines of said Chr. Reformed Church and the directions of its Synod, in obedience to the command of the Lord of the Church: „preach the Gospel to every creature.” Likewise is the object of the Board to serve as instrument of the Church named above, to acquire, possess, hold and convey property for the above purpose, and to take general charge of the collections and expenditures for such purpose, of moneys raised for or donated or bequeathed to said Board.

Art. 4.

This Board is *composed* of one (1) representative of each Classis of the Chr. Reformed Church in America, elected by majority

wetten van den Staat Michigan.

Art. 3.

Het *doel* van dezen Board en Corporatie is om te dienen als instrument der Christelijke Gereformeerde Kerk in Amerika, om zedelijke en godsdienstige kennis en onderricht te verspreiden onder de Heidenen volgens de leer der genoemde Chr. Geref. Kerk en de directies van hare Synode, in gehoorzaamheid aan het bevel van den Heer der Gemeente: „Predikt het Evangelie allen creaturen.” Evenzoo is 't doel des Boards. om als instrument der bovengenoemde Kerk te dienen om eigendom te verwerven, bezitten, houden en overdragen voor bovengenoemd doel, en om generaal beheer te hebben van de collecten en uitgaven voor zulk doel gecollecteerd voor, geschonken of bij erflijding beschikt aan gezegden Board.

Art. 4.

Deze Board is *samengesteld* uit één afgevaardigde van elke Classis der Chr. Geref. Kerk in Amerika,

vote of these Classes and approved by the Synod, and of a treasurer elected by the Synod.

Art. 5.

The *term of office* of each member of this Board shall be two (2) years, from synodical meeting to synodical meeting, unless such term shall be terminated sooner by removal from the boundaries of a classis, or such other cause or causes as shall in the opinion of the classis concerned, disqualify its representative from representing it any longer.

The term of the treasurer may be terminated for just and weighty cause, by the Board, if the Synod does not meet soon to decide for itself.

Vacancies in the Board are to be filled by the different classes; in case of the treasurer by the Board.

Art. 6.

The Board shall duly *report* its actions to each Synod.

gekozen met meerderheid van stemmen door deze Classes, en geaprobeerd door de Synode, en uit een penningmeester door de Synode gekozen.

Art. 5.

Het *diensttermijn* van elk lid van dezen Board zal twee (2) jaren zijn, van synodale vergadering tot synodale vergadering, tenzij zulk termijn vroeger beëindigd worde door vertrek uit eene Classis, of zulke andere oorzaak of oorzaken als iemand volgens de meening der betrokkene Classis ongeschikt maakt haar langer te vertegenwoordigen.

Het termijn van den penningm. kan beëindigd worden, om rechtvaardige en gewichtige redenen, door den Board, indien de Synode niet spoedig vergadert om zelf te beslissen.

Open gevallen plaatsen in den Board zullen worden aangevuld door de betrokkene Classes; in 't geval van den penningmeester door den Board.

Art. 6.

De Board zal behoorlijk

Art. 7.

The *Synod* decides as to the extension or retrenchment of the missionary operations and decides in last instance about the number of its laborers. The Board can only appoint additional missionaries or mission-helpers, provisionally, in case of necessity.

Art. 8.

The Synod alone possesses the authority to discharge its workers definitely if said Synod judges that the interests of the missions require such action. The Board may discharge only provisionally with or without continuation of salary.

Art. 9.

Each Synod determines the amount of *moneys* annually to be expended by the Board.

Art. 10.

The congregations of the Christian Reformed Church are expected to take up at least one regular annual *collection* for this Board and its work, besides the usual collection on the Sunday of Penticost.

verslag doen van zijne handelingen aan elke Synode.

Art. 7.

De *Synode* *beslist* over de uitbreiding of vermindering van alle zendingswerk; en beslist in laatste instantie over het aantal der arbeiders. De Board kan 't personeel alleen provisioneel vermeerderen in geval van noodzakelijkheid.

Art. 8.

De Synode alleen heeft het recht om de arbeiders definitief te ontslaan indien zij oordeelt dat de belangen der zending zulke actie eischen. De Board kan alleen provisioneel ontslaan, met of zonder behoud van salaris.

Art. 9.

Elke Synode bepaalt hoeveel *geld* er jaarlijks door den Board mag worden besteed.

Art. 10.

De gemeenten der Chr. Geref. Kerk worden verwacht jaarlijks minstens éene *collecte* op te nemen voor dezen Board en zijn werk behalve de gewone Pinkstercollecte.

Art. 11.

The *officers* of this Board shall consist of a president, a vice-president, a secretary and a treasurer.

The president and vice-president are to be elected by the Board from among its own membership for a term of office of two years. The treasurer and the secretary shall annually be paid a salary as the Synod may from time to time decide.

Art. 12.

The Board shall be *governed* in its transactions by the rules and regulations of which this article forms a part, and by such other rules and decisions as the Synod may from time to time establish.

Art. 13.

In *special cases* for which Synod has made no provisions and which cannot be deferred without injury to the cause of missions, the Board is empowered to act as it sees fit.

Art. 14.

The Board *meets* in regu-

Art. 11.

Het *moderamen* van dezen Board zal bestaan uit: een president, een vice-president, een secretaris en een penningmeester. De president, vice-president en secretaris zullen door den Board, uit zijn midden, gekozen worden voor een termijn van twee jaren. De penningmeester en secretaris zullen jaarlijks eene gratificatie ontvangen, 't bedrag daarvan van tijd tot tijd door de Synode te bepalen.

Art. 12.

De Board verricht zijnen arbeid volgens het *Reglement* waartoe dit artikel behoort, en volgens zulke andere regelen en besluiten als de Synode van tijd tot tijd vast stelt.

Art. 13.

In *speciale gevallen* waarvoor de Synode geene provisie gemaakt heeft en welke niet kunnen worden uitgesteld zonder schade voor de zending, wordt de Board gemachtigd om naar zijn beste weten te handelen.

Art. 14.

De Board *vergadert* in ge-

lar session, once each year, in the month of June, called by the secretary after consulting with the president.

Art. 15.

The *work of the Board* shall be:

1. Appointing, ordaining and sending missionaries, according to the directions of the Synod;
2. Deciding how the missionaries are to labor;
3. Reviewing the annual reports of the missionaries. (Art. 25, 1 and 26 7b);
4. Assigning each worker his station;
5. Acting on all questions, propositions and requests of the missionary force;
6. Reviewing the books of the secretary and the treasurer;
7. Reviewing the report to be laid before the Synod (Art. 6);
8. Reviewing the transactions of its executive committee (Art. 27);
9. Preparing requests and propositions to be laid before the Synod.

wone samenkomst, ééns per jaar, in de maand Juni, en wordt samengeroepen door den secretaris na overleg met den president.

Art. 15.

De *arbeid van den Board* zal zijn:

1. 't Aanstellen, ordenen en uitzenden van zendelingen, volgens besluiten der Synode;
2. 't Bepalen hoe de zendelingen hebben te arbeiden;
3. 't Nazien der jaarlijkse rapporten der zendelingen (Art. 25, 1 en 26, 7b);
4. 't Aanwijzen van elk arbeider van zijn plaats van arbeid;
5. 't Behandelen van alle vragen, voorstellen en verzoeken van de arbeiders;
6. 't Nazien der boeken van den secretaris en penningmeester;
7. 't Nazien van 't rapport voor de Synode. (Art. 6);
8. 't Nazien der handelingen van de uitvoerende commissie, (Art. 17);
9. 't Gereedmaken der verzoeken en voorstellen der Synode aan te bieden.

Art. 16.

Since distance renders frequent meetings of the Board difficult, intervening and less important matters are entrusted to an *executive committee*, consisting of the officers of the Board, (Art. 11), which committee shall meet at least semi-annually, called by the secretary after consulting with the president.

Art. 17.

This committee is accountable to the Board for all its transactions, and shall notify the Board members about all its doings of any importance.

Art. 18.

The *work of this Executive Committee* is:

1. Reviewing of the reports of the missionaries;
2. Drafting the synodical report;
3. Formulating all requests and propositions to be laid before the Synod;
4. Acting on all matters of minor importance which cannot suitably be deferred;

Art. 16.

Daar de afstand het moeilijk maakt om den Board gedurig samen te roepen, zullen tusschentijds gebeurende en min gewichtige zaken worden toevertrouwd aan eene *Uitvoerende Commissie*, bestaande uit het moderamen des Boards (Art. XI), welke commissie ten minste elk half jaar zal vergaderen, opgeroepen door den secretaris na overleg met den president.

Art. 17.

Deze commissie is verantwoordelijk aan den Board voor alle hare handelingen en zal de leden des Boards verwittigen van alle hare handelingen van eenig belang.

Art. 18.

De *arbeid van deze Uitvoerende Commissie* is:

1. Nazien van de rapporten der zendelingen;
2. Ontwerpen van het rapport aan de Synode;
3. Het formuleeren van alle verzoeken en voorstellen aan de Synode;
4. Het behandelen van alle zaken van minder be-

5. Calling all special Board meetings, or ascertaining the opinion of the members of the Board in case of very important matters coming up.

Art. 19.

From time to time, according to circumstances, the Board shall appoint one of its members to visit and *inspect* the missions carried on.

Art. 20.

The members of this Board are expected to familiarize themselves as much as possible with the subject of missions and are to arouse or strengthen an active interest in missions in their several Classes and elsewhere, by all feasible means.

b. ARTICLES CONCERNING THE MISSION FORCE.

Art. 21.

The *mission force* of this Board is to consist of either ordained ministers or helpers or both. The helpers may be women as well as men.

Art. 22.

No one shall be *employed*

lang, die geen uitstel kunnen lijdén;

5. Het samen roepen van alle speciale Board-vergaderingen of het inwinnen van het oordeel der leden des Boards in zaken van meer gewicht die zich opdoen.

Art. 19.

Van tijd tot tijd, naar den eisch der omstandigheden, benoemt de Board een zijner leden om het zendingsveld te *inspecteeren*.

Art. 20.

De leden van den Board zullen zooveel mogelijk zich oefenen in de studie der zending en zullen trachten den zendingsgeest in hunne respectieve classes op te wekken en te versterken door alle gepaste middelen.

b. ARTIKELN BETREFFENDE DE ARBEIDERS.

Art. 21.

De *arbeiders* van dezen Board zullen zijn of geordende zendelingen of helpers of beiden. De helpers kunnen zoowel vrouwen als mannen zijn.

Art. 22.

Niemand kan voor vast

permanently by this Board, either as missionary or helper, unless such an one be member of the Chr. Reformed Church, and willing to subscribe to its confessional writings, promising to advance nothing contrary to them.

Furthermore, those to be appointed must be able to produce duly certified statements of their own good health and of the fact that their families are not afflicted with any disease or diseases liable to hamper them in the missionary labors.

Art. 23.

The missionaries are to devote themselves entirely to the work of missions and refrain from all other labors, unless the Board deems it necessary for them to do otherwise.

Art. 24.

All those employed by the Board, except those appointed provisionally or temporarily, bind themselves to its service for a period of seven (7) years.

Art. 25.

The Board appoints one

tot arbeider worden *aangenomen* door den Board, tenzij zoo iemand lid zij der Chr. Geref. Kerken gewillig de belijdenis te onder teekenen, belovende niets daarmee strijdig te zullen leeren.

Verder moeten de te benoemen personen wettige bewijzen overleggen van eigene goede gezondheid en van het feit dat er in hunne huisgezinnen geene arbeid verhinderende kwalen zijn.

Art. 23.

De zendelingen hebben zich geheel aan den zendingsarbeid te wijden en zich van alle ander-werk te onthouden tenzij de Board eene uitzondering hierop noodig acht.

Art. 24.

Alle arbeiders des Boards, behalve die tijdelijk of provisioneel worden aangesteld, verbinden zich voor den tijd van zeven (7) jaren.

Art. 25.

De Board benoemt een der zendelingen als *princi-*

of the missionaries to act as *principal missionary* whose duty it shall be:

1. To report monthly to the Board the condition of the entire mission, and annually before the Board meets in regular session, a general report of the *entire* mission and work of the past year;

2. To watch that all decisions of the Board and Synod concerning the missions are carried out;

3. To discuss the interests of the missions with his fellow-missionaries;

4. To observe closely the doctrine and practice of the entire mission-force;

5. To control the literature distributed;

6. To inspect personally each proposed mission station.

Art. 26.

The labors of the missionaries are:

1. Preaching the Word, as often as circumstances and strength allow;

2. Catechizing especially the more advanced scholars;

3. Sabbath-school work;

paal-zending wiens plicht zal zijn:

1. Iedere maand aan den Board den toestand der geheele zending te rapporteeren, en jaarlijks vóór de Board in gewone zitting samenkomt, een algemeen rapport des geheelen zendingsarbeid;

2. Zorg te dragen dat alle besluiten des Boards en der Synode aangaande de zending, worden uitgevoerd;

3. Alle belangen der zending met zijn medemissionarissen te bespreken

4. Nauw acht te geven op de leer en praktijk der arbeiders;

5. Toezicht te houden op de literatuur die verspreid wordt;

6. Wanneer men ergens een nieuwen zendingspost denkt te vestigen, zich door persoonlijk onderzoek op de hoogte te brengen of de keuze goed is.

Art. 26.

't Werk der zendingen is:

1. Prediking, zooveel gelegenheid en krachten het toelaten;

2. Catechiseeren, vooral van de hoogste klassen;

4. To watch over and superintend the helpers to assist and instruct them in their labors and doctrine;

5. Studying the language, morals, customs, and religion of those among whom they labor;

6. Pastoral family visiting in their district as often as possible;

7. Reporting monthly to the principal missionary mentioned in Art. 25 and annually, before the Board meets in regular session, a general report of the past year's labors and condition of his station.

Art. 27.

The Board is empowered to employ assistants or helpers in the mission work, the same to act either as teachers, interpreters, etc., or to engage in more evangelistic work. The teachers and interpreters mentioned are to labor under supervision of those to whom they are assigned as helpers, according to rules hereafter to be established as needs arise.

Art. 28.

The work of those helpers

3. Sabbatschool arbeid;

4. Toezien op de helpers hun ter zijde gesteld en hen onderwijzen in de leer en in het werk;

5. De taal, alsmede de zeden, de gewoonten en den godsdienst te bestudeeren van het volk waaronder zij arbeiden;

6. Huisbezoek, zooveel mogelijk;

7. Ieder maand verslag doen aan den principaal-zendingeling in Art. 25 genoemd, en jaarlijks vóór de Board in gewone zitting samenkomt, een algemeen rapport van den arbeid en toestand op zijn zendingspt.

Art. 27.

De Board is gemachtigd om helpers in 't zendingswerk in dienst te nemen, 't zij als onderwijzers, vertalers, enz., of om meer rechtstreeks evangelisatie-arbeid te verrichten. De onderwijzers en vertalers bovengenoemd zullen arbeiden onder supervisie van degenen wien zij als helpers werden terzijde gesteld, volgens regelen later te maken naar den eisch der omstandigheden.

employed for more *evangelistic* labors is:

1. Calling on people at their homes in behalf of their highest interests;
2. Catechizing especially the less advanced scholars;
3. Delivering gospel addresses;
4. Teaching Sabbath school classes;
5. Distributing Bibles, Testaments, religious tracts and other colportage work;
6. Studying the subjects connected with their work;
7. Reporting regularly to the missionary under whose supervision they are laboring, as described in Art. 26, 7a.

Art. 29.

Neither the missionaries nor their helpers are permitted to occupy any new or forsake any old mission station, or to engage or discharge assistants, to buy, sell, convey or exchange mission property, or to build or rebuild, without permission of the Board.

Art. 30.

Cases of disciplining shall

Art. 28.

Het *werk van* zulke *helpers* die voor meer rechtstreekschen evangelisatie-arbeid in dienst genomen werden is:

1. 't Bezoeken der Indianen in hunne woningen om over hunne hoogste belangen te spreken;
2. Catechiseeren, vooral van de minder gevorderde scholieren;
3. Toespraken houden;
4. Sabbatschoolonderw.
5. Bijbel en Tractaat verspreiding en anderen colportage arbeid;
6. Bestudeering der vakken die met hun arbeid in verband staan;
7. Verslag doen aan den zendeling onder wiens toezicht zij arbeiden, zooals in Art. 26, 7a.

Art. 29.

Geen der zendelingen of der helpers mag eenig nieuw arbeidsveld innemen of verlaten of helpers in dienst nemen of ontslaan of eigendom koopen, verkoopen, of overdragen, of iets bouwen of verbouwen zonder permissie van den Board.

be dealt with according to the Constitution and usages of the Chr. Ref. Church.

Art. 31.

The missionaries shall endeavor to have regular *churches organized* in the mission field, as soon as such is possible. Such church or churches are to belong to that Classis of the Chr. Reformed Church whose territory is nearest the mission field. Such a Classis, however, shall not have any more authority over the mission work as such than other Classes of said Chr. Reformed Church.

Art. 32.

The minimum *salary* of the regular missionaries shall be \$1000.00 annually. That of the permanent helpers, a minimum of \$700.00. Both shall gratuitously be provided with the necessary facilities to prosecute their labors and dwellings. The salary of all assistants employed temporarily shall be fixed by the Board.

Art. 30.

Ingeval *kerkelijke tucht* moet worden uitgeoefend zal er gehandeld worden volgens de kerkenorde en gebruiken der Chr. Geref. Kerk.

Art. 31.

De zendelingen zullen trachten zoo spoedig mogelijk tot *gemeentelijke organisatie* in 't zendingsveld over te gaan. Zulke gemeente of gemeenten zullen ressorteeren onder de naastbijzijnde Classis der Chr. Geref. Kerk. Zulke Classis echter zal niet meer zeggenschap hebben over het zendingswerk als zoodanig, boven eenige andere Classis der Chr. Geref. Kerk.

Art. 32.

Het minimum *salaris* der geordende zendelingen zal jaarlijks \$1000.00 zijn. Dat der vaste helpers, een minimum van \$700.00. Deze arbeiders zullen kosteloos voorzien worden van de benodigdheden om hun arbeid te verrichten, benevens vrije woning. Het *salaris* der tijdelijke helpers wordt door den Board bepaald.

Art. 33.

The missionaries and permanent helpers are entitled to an annual vacation of three weeks, to be taken every four years at such times as shall be least detrimental to the mission work.

Art. 34.

These articles may be altered, amended or repealed by any Synod of the Christian Reformed Church.

Approved by the Synod of the Church named above in session in Holland, Mich., June 25th 1902.

The officers of said Synod,
G. D. DE JONG, President.
E. BREEN, Vice-President.
J. B. HOEKSTRA, Clerk.
P. EKSTER, Ass't Clerk.

Art. 33.

De zendelingen en vaste helpers hebben recht op eene jaarlijksche vacantie van drie weken, om de vier jaar te nemen op zulke tijden als minst schadelijk zijn voor den zendingsarbeid.

Art. 34.

Deze artikelen kunnen door eenige Synode der Chr. Geref. Kerk ingetrokken, vermeerderd of gewijzigd worden.

Goedgekeurd door de Synode der bovengenoemde Kerk, in zitting te Holland, Mich., 25 Juni 1902.

Het moderamen der Synode,
G. D. DE JONG, Pres.
E. BREEN, Vice-Pres.
J. B. HOEKSTRA, Scriba.
P. EKSTER, Adj. Scriba.

REGISTER.

	Artikel.
Acta aan Corresp. Kerken.....	104 (17)
Acta 1888, Art. 40.....	137 (3)
Acta 1898, Art. 89, punt 6.....	103, Varia a, 2
Acta 1898, Art. 94.....	128 (3)
Acta 1900, Artikelen der.....	65, 80, 104
Acta 1900, Art. 97 (1, 2).....	132 (4)
Acta 1900, Art. 97 (3).....	132 (7)
Acta 1900, Art. 99, XVIII.....	142, II
Acta 1900, Art. 100 (2).....	103b, II, 3b
Acta 1902, drukken en verzenden.....	148, 149
Adviseurs der Synode.....	2
Afgevaardigden ter Synode.....	2
Afwisseling van.....	103b, II, 6
Afgev. naar de Ref. Church, rapp. van.....	Bijl. IX, 33
Afgev. naar de Assoc. Presb. Church, rapp. van.....	93
Afgev. naar de Gen. Syn. of the Ref. Presb. Church rapp. van.....	75
Afgev. naar de Syn. of the Ref. Presb. Church, rapp. van.....	30 (slot)
Afgev. naar de U. P. Church, rapp. van.....	91
Afgev. van de Ref. Church.....	94
Afgev. van de Ass. Presb. Church.....	92
Afgev. van de Gen. Syn. of the Ref. Presb. Church.....	74
Afgev. van de Syn. of the Ref. Presb. Church.....	27
Afgev. van de U. P. Church.....	14
Agenda, Comm. van prae-adv. voor de rubr. van de.....	18
Rubr. I en II.....	29, 96
Rubr. III.....	39
Rubr. IV, V en IX.....	116, 123, 132
Rubr. VI.....	134
Rubr. VII.....	127
Rubr. VIII, X en XI.....	142
Rubr. XII en XIII.....	114
Rubr. XIII en XIV.....	89, 99, 103
Alliance of Ref. Presb. Churches, rapp. van.....	Bijl. X, 127
Artikel 13, D. K. O.....	136
Artikel 36.....	104 (14)

Artikel 114 (2), protest tegen.....	115
Attesten, afgeven van.....	103, Varia a, 2
Benoemingen	142
Benoeming van Afgev. naar de Assoc. Presb. Church..	142, I, B, 611
Afgev. naar de Gen. Syn. of the Ref. Pr.	
Church.....	142, I, B, 610
Afgev. naar de Ger. Kerken in Ned....	142, I, B, 66
Afgev. naar de Ref. Church.....	142, I, B, 68
Afgev. naar de Syn. of the Ref. Pr. Church.	142, I, B, 67
Afgev. naar de U. P. Church.....	141, I, B, 69
Beroepingsbrieven, schrijven van.....	122a
Board der Em. Kas, leden van.....	142, I, B, 62
der Heidenzend., leden van.....	87
der Inwend. Zend., leden van.....	142, I, B, 6a
van Kerkhulpfonds, leden van.....	142, I, B, 64
Boer, G. E., Prof., Emeritaat van.....	39, I, 2a
Dankwoord aan.....	135
Catechismus-prediking.....	103, Varia b, 3a
Chesnut, R. W., Ph. D., rede van.....	76
Chic. Hebr. Mission.....	15
ondersteuning van.....	29, 11b
Church Comity, Comm. voor.....	137 (2)
Cleveland, Comm. voor.....	89 (slot)
protest van.....	89
Corr. met de Gen. Syn. of the Ref. Pr. Church, Comm. voor.	142, I, B, 610
Syn. of the Ref. Pr. Church, Comm. voor..	142, I, B, 67
Council of Hope College, verzoek van.....	5
Curatorium, benoeming van.....	39, VI, 1
leden van.....	62
rapport van.....	Bijl. II, 20
reglement voor.....	Bijl. XIV, 39, v4, 63
verslag van.....	Regl., Art. III, 39 v5
Dagblad, voorstel in zake	116 (I), 123
Docenten-college, vacature in.....	122b
verslag van.....	39, v5
Doopleden.....	128
opname van gerooijeerde.....	128 (5)

Doopledenattesten.....	128 (4)
schets voor.....	128 4 slot
Duitsch, Kerkenorde in 't.....	142, III
Comm. voor.....	142, IIIb
E meriti Kas, aanslag voor.....	143b
aansprakelijkheid der Classes in zake.....	134 (1)
fonds voor.....	134 (5)
Incorporeering van den Board der.....	134 (3)
nazien der rooster voor.....	134 (7)
rapport der Comm. van.....	Bijl. VI, 20
schuld aan en van.....	134, 2 a en b
uitgaven van.....	143a
Endowment-fund.....	39, IV, 7e
Engelsche Psalmber., rapport over.....	112
vertegenw. voor.....	142, I, B, b12
F rijling, Rev. H.....	19
collectereis van.....	Bijl. IV, v 8
Fulton, protest van.....	103, I (1)
rapport in zake.....	65, 90
G elegenheidspreken.....	103, Varia b, 5
Gratificatie aan Penning en scribe.....	Bijl. IV, v 12, 133
aan den Koster.....	152
Grensregeling.....	103, Varia a, 2
H andopening.....	103, Varia b, 1
Heersink, A., protest van.....	103, I, 5
Heidenzending.....	18 9, 23
penningm. van den Board.....	86
rapport van den Board.....	Bijl. IV, 70
reglement van den Board.....	Bijl. XV, 79
voorstellen van den Board.....	Bijl. IV, afd. v, 70, 78
Hemkes, G., Prof., vermindering van arbeid.....	39, I, 2b
salaris van.....	39, I, 2b
Herziening van Art. 103, Var. b, 3a.....	110
Hoeksteen, Van Raalte Memorial Hall, Comm. voor.....	5
rapport daarover.....	32
Hofman, protest van.....	103, I, 3, 113
Huisgezin, aanslag per, voor Emer. Kas.....	143b

voor Synod. onkosten	48a
voor Theol. School	39, IV, 7a
Hulst, Rev. L. J. woord van	146
dankbetuiging aan	146
Hume, R. H., D. D., rede van	22
Inwendige Zending, rapport der	Bijl. III 20
goedkeuring van	29, 1a
zendingen voor	29, 1b
Jaarboekje	116 (2)
Janssen, Dr., verkiezing van	45
besluiten der Syn. aangaande	46, 60
Jodenzending, besluiten der Syn. aangaande	29, II a en b
commissie voor	142, I, B, b I
rapport der Comm.	Bijl. V; 29 II
Kamps, H., appél van	99
Keizer, Rev. A., toespraak van	I
Kerk, Chr. Ger. in Ned., attesten uit	128, 6, a I
Herv. in Ned., doopl. att. uit	128, 6b
Kerkelijke Comm., rapporten der	10
Kerkhulpfonds, rapport der Comm.	Bijl. VII; 20
Incorporatie van den Board	147
Kollen, Dr., Rede van	94
Kuiper, B., Prof., benoeming van	61
Salaris van	39, V (3)
Laboratorium	39, V (1)
Lastbrieven	2
McAllister, D. W., D. D., schrijven van	27
McCracken, Rev. J., Rede van	30
Vragen aan	30
McNeel, Rev. S. H., rede van	92
Moderamen, leden van	3
Opdracht aan, in zake art. 100 (2), Acta '900	103, Var. b, b
in zake de Acta van 1902	148, 149
in zake Doopled. attesten	128 (4)
in zake het rapport „Unions”	100
Mokma, G. W., verzoek van	53
Dankbetuiging aan	126
Nation. Christ. Assoc., rapport van	111

Vertegenwoordiger voor	142, I, B, <i>b</i> 13
Naïen van den rooster voor de Theol. School, Comm. voor	41
Nijverheidsinrichting op het Zendingsveld	Bijl. IV afd. v, 1-8
Onderwijs Duitsch	39, II (2)
Onkosten, Synodale	47 <i>a</i>
Oude Acta, opsporing van	104 (18)
Openlijke Verklaring, instemming met	4; 103, Var. <i>b</i> , 5
Prae-adviseurs, Comm. voor	8
Praeses, regel voor	103, Var. <i>b</i> , 2
slotwoord van	155
Penningmeester, Synod., aanvraag om ontslag	31 (2)
Opdracht aan	31 (3)
rapport van	Bijl. VIII; 31 (1)
comm. voor nazien van	38
goedkeuring van	38
Poppen, Rev. K., voorstel van	104 (18)
Postma, S. S., leening van	56
Presentielijst	36; 51; 68; 83; 108; 140
Professoren, nieuwe	39, VI 2
nominatie voor	45, 47
benoeming van	40a; 44; 45; 47; 57
salaris van	46a; 59a
Resolutie van dankbetuiging, comm. voor	105
Resolutie van rouwbeklag, Comm. voor	9
Rooks, A., A. M. Prof., salaris van	39, v (3)
Rouwbeklag, resolutie van	64
Sabbathsschoollessen	116 (3)
schrijver der	116 (3)
Saloon, gevaren der	114, <i>a</i> , <i>b</i> , <i>c</i>
lauwheid in zake	114
Saloongebruik, eigendom voor	114 (2)
Saloonhouders	114 (1)
Schoolland, K., Prof., benoeming van	61
salaris van	39, v (3)
Secundi-proff., benoeming van	58; 144
Salaris van	59b; 145
Sheboygan, rapport in zake	80
Struis, Ds. A., brief van	103, Var. <i>a</i> , 1
Stukken der Ref. Church, comm. voor	95
rapport van	137
Synodaal agendum, instructies voor	142 II
Synodale Comm., benoeming van	142, I, B, <i>b</i> 3
rapport van	Bijl. I; 124
Synode, dankbetuiging der	151
Stated Clerk der	142, I, A

tijd der zittingen van	7
vergaderingen der volgende	150
wijze van werken der	8, 17; 55
Theol. Onderwijs, verdeling van	40b
Comm. voor	40b
rapport der comm	44
Theol. School, aanslag voor	47b
achterstallige schuld der	39, IV, 7a
bijdragen voor	39, IV, 1a
collecte voor	39, IV, 5
lijst van inschrijving voor	39, IV, 1b
onderwijzend personeel aan	39 I
reglement voor	Bijl. XIII; 39 v 4; 63 (1)
relatie der academy en	39 III
rooster voor	47b
versterking van het litter. dept. der	39, I (1)
versterking van het theol. dept. der	39, II (2, 3)
Voorziening in de behoeften der	39, IV 6
Traktementsverandering, tijd van	39 v (2)
Unions, rapport over	Bijl. XII, 100
besluit der Synode daarover	100
Vakken, missionaire	39, II (1)
Varia	103
Van den Bosch, J. G., A. M., Prof., benoeming van	61
salaris van	39, v 3
Van der Wagen, examen van	Bijl. IV, afd. v, 10
Vertaalster	Bijl. IV, afd. v, 9
Vesper, verzoek van	29, I (5)
besluit in zake	96
Wachter, administrateur der	132 (6)
blijven in tegenwoordig formaat	132 (1)
Comm. van Toezicht voor	142, I, B, 65
leesgeld der leeraars voor	132 (4)
mededeeling van huwelijken in	39, IV 2
medewerkers voor	132 (3)
rapport der comm van toezicht	116 (1)
redactie der	132 (2)
schrijven der leeraars in	132 (5)
vergrooting der	132
verslag der Faculteit in	39, IV 4
Wielenga, B., Dr., benoeming van	57, 59, 77
Zendingen, afvaardiging van Inw.	29, I, (4)
Wachter aan Inw.	39, IV 3
Zendings-comm., klassikale, kennisgeving aan	29, I (3)
Zondagsblad, voorstel in zake	116 (1)